

RADIO SCHILLER 12. juli 2016: Lyndon LaRouche har krævet en engangs-bailout af de tyske banker for at redde hele Europa

Med næstformand Michelle Rasmussen

**Lyndon LaRouche stiller
spørgsmålet:
Er amerikanerne parate til at
komme
sammen igen for at
genoverveje
deres skæbne?**

9. juli 2016 – Diane Sare, medlem af LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi, indledte lørdag mødet '[Dialog med Manhattan-projektet](#)' med følgende indlæg (uddrag):

Diane Sare: Jeg gentager lige: Folk, der har fulgt os på websiden, har set dette i morgens rapport og hørt det med LaRouches egne ord i går aftes på [webcastet \(Fredags-webcast\)](#).

Men i en diskussion torsdag med medlemmer af Policy Committee og nogle af vore folk i efterretningsteamet, som forberedelse til webcastet, sagde han: »Manhattan-systemet er parat til at blive anvendt. Det må bruges og må igangsætte en bølgebevægelse i hele USA. Det kan vi sandsynligvis gøre.« Han sagde, at det spørgsmål, der lå på bordet, er, »Vil Obama bombe verden, eller vil han opgive, eller noget andet midt imellem?«

Dette skal delvis ses i sammenhæng med **Chilcot-kommissionens rapport om Tony Blair**, som folk måske er bekendt med, hvor det grundlæggende set nu er kommet frem, at Blair var skyldig i at have lanceret og organiseret en aggressionskrig; en aggressionskrig er en forbrydelse under Nürnberg-charteret. Det er i strid med FN's resolutioner; det er en overtrædelse af international lov. Krig må kun bruges som den absolut sidste udvej, og Chilcot-kommissionen fandt, at det ikke var tilfældet; med andre ord, at krigen var unødvendig. Tony Blair er *de facto* destrueret, og avisen *The London Guardian* havde en artikel torsdag med hovedoverskriften, »Krigen i Irak var ikke en bommert eller en fejltagelse, den var en forbrydelse«. Første linje lyder, »Tony Blair er *fordømt*. Vi har set hvidvaskning af etablissementet i fortiden. Fra Blodige Søndag til Hillsborough har autoriteterne konspireret for at kvæle sandheden i de magtfuldes interesse, men ikke denne gang. Chilcot-undersøgelsen var ved at få en satirisk bibetydning for en farce, hvor det tog lang tid at udføre en opgave, men Sir John vil med sikkerhed gå over i historien som den mand, der leverede *den mest* omfattende ødelæggende dom over nogen moderne premierminister.« Og artiklen fortsætter med at diskutere alle de ulykker, menneskeheden har været udsat for som resultat af denne unødvendige, illegale aggressionskrig, inklusive de 60 millioner flygtninge.

Så Blair er færdig. Og spørgsmålet er så, er Obama færdig? Det er i denne sammenhæng, at LaRouche stillede spørgsmålet, »Vil Obama lancere en atomkrig, vil han opgive, eller vil han gøre

noget midt imellem?» Og han sagde, »vi må lukke dette ned, vi må lukke dette politiske fremstød for krig ned, vi må lukke det ned nu, og vi må sætte hårdt ind«. Han sagde, »vi har en forpligtelse til at skabe et nyt økonomisk system, der bidrager til de behov, som findes i den amerikanske befolkning og andetsteds.« Og så spurgte han, »er det amerikanske folk parat til at komme sammen igen for at genoverveje sin skæbne?«

Jeg mener, dette virkelig er det spørgsmål, vi bør stille os selv, for, hvad er vores skæbne, vores bestemmelse? Hvad mener I, at jeres skæbne er? Hvorfor skulle I tage det op til genovervejelse? Jeg sagde i går aftes på webcastet, at det slog mig, at Alexander Hamilton (USA's første finansminister, *-red.*) voksede op i en koloni, britisk, hollandsk sukkerplantage, en slavekoloni i Caribien; han kommer til USA, og USA er en koloni, ikke, at der ikke er folk her, ekstremt betydningsfulde personer som Benjamin Franklin og Mathers og andre med grundlæggende ideer, men en nation er ikke blevet skabt. Og Alexander Hamilton har allerede i sit hoved en idé om, hvad fremtiden bør være, og hvad tanken om en republik bør være, og som er baseret på et grundlæggende begreb om, hvad det vil sige at være et menneskeligt væsen. Spørgsmålet om menneskets værdighed.

Se hele webcastet, 'The Manhattan Project' fra 9. juli.

Se feature-video: 'The Two Massachussetts' med en historisk gennemgang af udviklingen fra Amerika som en koloni og til en republik, 18. min. Forord af Lyndon LaRouche.

Følg med i den løbende oversættelse af **Phil Rubinsteins foredrag på vores kontor i København, om Chilcot-rapporten og kreativitetens nødvendighed**, God søndag!

Tiden er inde til at sætte hårdt ind for at lukke Obamas krig ned.

LaRouchePAC Internationale fredags-webcast, 8. juli 2016

Lyndon LaRouche (lydklip): »Vil Obama bombe verden, eller vil Obama opgive? Eller vil han gøre noget andet, midt imellem? Pointen er, når man ser på kendsgerningerne, på de samme personer, så ville jeg sige, at spørgsmålet her er: Luk det her ned! Luk denne krig ned! Luk krigen, og alt, hvad den repræsenterer, ned, nu! Vi har denne ting fra Storbritannien, vi har andre ting i Europa, og ting i andre dele af verden. Jeg tror, at tiden er kommet til at sætte hårdt ind, og effektivt, for at lukke denne krig ned! Luk denne form for krigsførelse, luk det ned!

Hvilket betyder, at vi må skabe et økonomisk system, der vil bidrage til befolkningens behov, både i USA og andetsteds. Spørgsmålet er derfor ikke krig; spørgsmålet er: Er befolkningen i USA parate til at samle sig og genoverveje deres skæbne? Er de villige til at skabe et system, hvor mennesker skaber rigdom, og sørge for, at dette bliver svaret, alternativet til det, der f.eks. finder sted i USA – alle de mennesker, der er ved at uddø eller lider, osv., som de gør nu?

Derfor, vil vi finde alternativet til denne og lignende former for nonsens? Det er spørgsmålet. Jeg mener, at vi virkelig må være meget hårde med dette og få en virkelig solid

fremgangsmåde og sige, at, nu gør vi det her for at redde civilisationen, på basis af, hvad Manhattan (projektet) kan tilbyde.

Vi har USA. USA kan vendes omkring, noget langsomt nu, men vi har evnen til at vende tingene rundt, med vores teknologi, der også er i en forfærdelig forfatning. Men vi har nok til at stille uret tilbage, til at gøre en ende på denne evindelige frygt og ondskab. Vi må forsvare USA, dvs. befolkningen i USA, ved at genoprette den form for system i USA, som behøves omgående, for folk i hele USA, og vi må tilskynde andre nationer til at acceptere det samme valg. Jeg mener, det kan gøres.«

WE MUST REALIZE WHAT IS TRUE AND THEN ACT ON THAT BASIS

LaRouche PAC Friday Webcast, July 8, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening! It's July 8th, 2016. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly Friday evening webcast with larouchepac.com. I'm joined in the studio today by Megan Beets, from the LaRouche PAC Science Team; and I'm joined via video by two members of our Policy Committee, Diane Sare, from the New York City Manhattan Project; and Kesha Rogers, from Houston, TX.

We're going to begin our webcast tonight with a very hard-hitting and important clip from a discussion that we had with Mr. LaRouche yesterday. This is an audio recording of some remarks that Mr. LaRouche had, and I think this is going to inform the discussion that we'll be having here tonight.

LYNDON LAROUCHE (audio clip): Is Obama going to bomb the world, or is Obama going to give up? Or is going to do

something

else, in the middle? The point is, I would say that the issue here, when you look at the facts, the same people, the question

would be: shut this thing down! Shut this war down! Shut down the

war and what it represents, now! You've got the thing from Britain, you've got things in Europe otherwise, you've got the things in other parts of the world. I think the time has come to

{push hard}, and effectively, to shut this war down! Shut this kind of warfare, shut it down!

Which means there's an obligation to create an economic

system which will contribute to the needs of the population, both

in the United States and elsewhere. Therefore the question is not

war; the question is: Are the people of the United States prepared to reassemble themselves, and reconsider their destiny?

Are they willing to create a system of creation of wealth by people, and have that thing become the answer, the alternative,

to what's happening, for instance, in the United States—all the

people who are dying out or suffering, and so forth, as now?

Therefore, are we going to find the alternative to that kind

of nonsense, and similar kinds of nonsense? That's the question.

I think we've really got to go hard on this thing, and get a real

solid approach to say we are now going to do the thing to save civilization, on the basis of what Manhattan has to offer.

We've got the United States. The United States can be turned

around, somewhat slowly now, but we've got the ability to turn, with our technology, which is also in terrible shape. But we've got enough to {turn the clock around}, to end this perpetual fear and evil. We've got to defend the United States, in the sense of the people of the United States, by restoring the kind of system, {in the United States}, which is needed for the people {immediately} throughout the United States, and to encourage other nations to accept the same option. {I think it can be done}.

OGDEN: Wonderful! Thank you very much for playing that clip. We also have a few other very significant things that happened this week. Obviously, Mr. LaRouche just responded, in the remarks that you heard, to the developments that are occurring in Britain. There's a rejection of the entire status quo, which can be seen very clearly from the Brexit, and then the {unpredictable} fallout that's happening around that. But also you have the release of the Chilcot Inquiry Report, which really just confirms that [former British Prime Minister] Tony Blair is, in fact, a war criminal, and everybody else who went to war in Iraq based on false premises, deserves to be prosecuted along those lines.

Elsewhere in that discussion, Mr. LaRouche laid out a very clear continuity of the process, beginning with the Al-Yamamah deal, the decision by [Saudi] Prince Bandar and [then British Prime Minister] Margaret Thatcher and George Bush, Sr., at that

time, to initiate this irregular warfare operation. In that case, it was against Russia, proceeding through to the September 11th attacks, the cover-up of those attacks, (which is what the 28 pages is concerning), and then the entire process of "regime-change warfare" that was premised on that lie: Tony Blair's Iraq War operation; Obama's overthrow of the government of Libya; and then the attempted overthrow of the government in Syria. That is the next phase in that process. The Bush/Cheney phase, the Tony Blair phase, the Obama phase; and now you have the escalation to the point of the danger of World War III – the doubling down by Obama this week on his aggressive warfare operation against Russia, in terms of the build-up of the NATO troop presence in Europe, and also the confrontations in the South China Sea, which risk the outbreak of World War III in that region of the world as well.

There was another very significant event that occurred in Washington, DC this week. Very unique, in the "belly of the beast," which was sponsored by a Chinese organization, the Chongyang Institute for Financial Studies and the National Institute of the South China Sea Studies. It also included very significant, prominent participation, by Bill Jones, the Washington Bureau Chief for {Executive Intelligence Review}, who was on the speaking panel. Helga Zepp-LaRouche, the founder of the Schiller Institute, was also present, and made a very crucial intervention.

We would also like to play a very short video clip from that

event, to give you a little bit more of a sense of the context for our upcoming discussion.

HELGA ZEPP-LAROUCHE (video clip): My name is Helga Zepp-LaRouche. I'm the President of the Schiller Institute. I have two questions. One I would like to ask [U.S. Naval Academy] Professor [Brian] Mulvaney. The United States itself has recognized the historical rights of China in the past. For example, there's several State Department memorandums, from 1943 and 1944, which clearly say that the United States and the Philippines have no claims to the islands, and, basically, that they were China's historical territory – a position that was then reversed at the [1951] San Francisco Peace Conference. But that is clearly the source of all this trouble. Why is the United States not recognizing the historical rights of China? That's my first question.

My second question is more general. There are many military experts internationally who are warning that the situation today is more dangerous than during the height of the Cold War. Furthermore, we are about to experience another financial crash worse than 2008. I think the terrorist activities, especially of the last two weeks, in Bangladesh, Turkey, Indonesia, European countries, clearly shows terrorism is out of control. Actually with the Brexit, the European Union is in a process of disintegration, very rapidly.

My question is: Can mankind not rise to a higher level of

cooperation and go for a new paradigm, where geopolitics is overcome, and replaced by the common aims of mankind? The world is in dire need for the United States and China to work together, because I think without the two countries joining hands, the world is in trouble. So, the question is: Can the world move to a new paradigm of peaceful cooperation for the future tasks of all humanity?

PROF. BRIAN MULVANEY: I totally disagree. I don't think we are anywhere near large-scale conflict. This is not the Cold War. This is not the Cuban Missile Crisis. China and the United States are not about to go to war. At the absolute very worst, there may be some sort of crisis that erupts, and it's contained, in the South China Sea. It will be small, if at all. I think it will be completely, it is completely, avoidable, and I personally believe it will be avoided, and that, hopefully, cooler heads will prevail. So, I disagree with the premise of the fact that this is a more dangerous time than we've seen in a long time.

As far as humanity goes, I am hopeful. Hopefully, Truth, Liberty, and Democracy can brave throughout the world, and everyone can come together in great harmony. Unfortunately, the history of mankind doesn't seem to bear that out, but we do keep getting better, and, probably not in my lifetime, but perhaps down the road.

BILL JONES: When they talk about the "rule of law,"

you

have to ask, "Whose law, and who sets it?" The United States sends the thing, as President Obama said it, with regard to the

TPP [Trans-Pacific Partnership Treaty], "We've got to make the rules!" But the world is much different now. There are many different countries. Other countries also have a say in making the rules. As long as, I think, the idea is, what is for the good

of the people, this is what should determine the rule of law.

I

think China is completely consistent with that in their attitude, if they reject this arbitration.

Let me also say something on that. It's very important that

these dialogues occur, because it's the only way that each side

can really understand what the other is talking about. It doesn't

necessarily change people, but over the long term, I think it has

a positive effect. Here in the United States, the mainstream, I

would agree; that is, I would consider it somewhat "hard line."

The mainstream is influenced by the mass-media, by the press. You

read the {New York Times}. Look, I read the {New York Times} every day. I have not yet found, over the last ten years, an article in the {New York Times} which was positive towards China.

[laughter] Of course, almost every day, there are articles on China. [Responding to the audience laughter] I read it pretty closely. I don't think I have missed any article.

So, that a lot of what goes on between the discussion of

experts, is not effective, because of what I said, that the

media

really distorts China's actual view. But, I'll also say, in the

United States, there has generally, throughout the years, been positive attitudes towards China, among the general population.

The United States was not a colonial power. We had the Philippines, and Franklin Roosevelt gave them their independence.

We were an anti-colonial power. This is why we were, over 200 years, very good friends with China. And it's only recently, I would say in the post-Cold War period in particular, where the United States remained the major military power; that a new attitude was adopted, away from Franklin Roosevelt's Dialogue of

Nations, which he tried to create in the last days of his life and didn't quite succeed because he died so early; and that it had become more and more like what I call a British Imperial attitude: we are the Lords of the Seas, and therefore we control

it, because we've got the guns and the boats and everything else.

That has affected I would say the "think-tank class," or the

"intellectual class," [which] is permeated with this; whereas the

general population is not. So, I think what has to be done is there has to be more of this "meeting of dialogues," not at an experts' level so much, but at the people-to-people level, so that people here in the U.S. who are reading the {New York Times}

can go to China and say, "Boy, the {New York Times} really has a

wrong foot, entirely! They don't get it!" And they would see it.

I think also what China's doing with the Belt and Road, if it were done here, if we would agree, if they would build high-

speed

rail here, people would have a different attitude toward China.

OGDEN: I think that provides a very good foundation for a productive discussion. The very first point that Mr. LaRouche made in the beginning was, "Are the citizens of the United States willing to re-assess themselves, re-assemble themselves, and re-consider their destiny? Are we going to allow this war to happen, or are we going to shut it down? Are we going to save civilization?" I think that's the question on the table.

DIANE SARE: Well, he did put a particular – as we heard – very strong emphasis on Manhattan; and I think there are a number of aspects to that. One, perhaps the biggest, is the question of Alexander Hamilton. And I was just reflecting as we heard these comments from these people, this character from the US Naval War College, who was somewhat hostile in the way he pounced on Mrs. LaRouche's question; and then you hear his view of mankind. It indicates a lack of ability to think of the future or to be creative, because if you think about Einstein or you think about Kepler, or you think about Hamilton, for example. What does Hamilton come from? He was on a British-colonized, Dutch-colonized plantation place in the Caribbean, where he saw the real evils of slavery and usury firsthand. He comes to the

United States, which is a colony of the British Empire, and nonetheless, has a very clear vision of how mankind {should} live without ever having actually experienced it himself. And that is really unique.

And if we think about Einstein and the question of gravitational waves, similarly he was able to think through, without the measuring instruments that we've had only recently, but in his mind he said, no, this must be the principle of ordering of the universe; and similarly Kepler's thinking. And it's not different from the question of human economics and the development of mankind as a species that it is the natural state that we become better, more intelligent, live longer, healthier, and you have more of us with a higher standard of living; that is actually the natural state of human affairs. Many people today have trouble thinking of this because the entire system has been geared against creativity, and has been set up to crush the ability to actually think of unthought-of thoughts; to think of something new. Instead, people go with a Bertrand Russell algebraic approach that everything has to follow in a sequence of what it's been doing. And I would say it's that outlook that has led us to have a record number of suicides, a record number of heroin overdoses, and a collapse; and people seemingly lacking the vision to actually solve it. And I think it's just so crucial that people take note of what just occurred at this

conference organized by Mrs. LaRouche, that she and her husband were at in Berlin. They actually don't operate in the way that you may have been thinking that they do for most of your life.

MEGAN BEETS: Well, I had a similar thought, Diane, listening to the counterpoint between Helga's question and the answer by the gentleman on the podium there. The question raised – maybe not in these words – but the question before us all now is, is mankind capable of rising to the level of reason? Is society capable of assuming a state of existence as we're seeing and calling for in this New Paradigm which has never happened before.

If you look back in history, people like Friedrich Schiller was facing the same question with the failure of the potential and the opportunity of the French Revolution which failed. And he's looking at the question of can mankind actually educate itself to be rid of the characteristic of barbarism within society for good. Can there actually be a perpetual renaissance? And two other people who obviously contemplated this and had a certain optimistic vision of this, are Helga Zepp-LaRouche herself, and also Krafft Ehrlicke, who had a completely optimistic view of the future of mankind in space; and knew that it would only come about through an aesthetical education of society. I think it is a very challenging view for people today to contemplate the notion that it is possible to move beyond this childishness of mankind into a state where warfare and geopolitics are things

of
the past, and are no longer part of human society. I think
that
does require exactly what you said: the tapping into the
creativity of the population, as Hamilton recognized was the
basis of economics, and what LaRouche has based his economic
discoveries on – the human mind's ability to create that which
never existed before.

KESHA ROGERS: I think it's important to look at what
Mr.

LaRouche laid out a few years ago in June of 2014, as the
alternative and the only option for saving the United States
and

the survival of mankind. Which now really has to be looked at
in

an even greater context in terms of the role of the United
States

in cooperation with nations such as Russia and China, around
meeting the common aims of mankind as Mrs. LaRouche indicated.
Mr. LaRouche has laid out four fundamental principles – really
scientific principles and Constitutional principles as he
named

them – which are governed by our US Constitution and were
reflected in the policies of people such as President Franklin
Roosevelt, John F Kennedy, and President Lincoln before; and
really were centered around the foundation of our Constitution
as

Diane said, with the Hamiltonian conception of a credit
system.

More importantly, it gets to the question of what is
your

conception of the nature of human beings. Do you think that
human beings are just animals or beasts; or do you see human
beings as superior and having mental capacity over lower forms
of

life? When he put these four laws out, which state – I'll

just

go through them; and I think we should have a further discussion

about it. The first law was that we must re-enact Glass Steagall

in the precise form that Franklin Roosevelt put into effect.

2.

Return to a system of national banking, as Alexander Hamilton had

intended, and was described under Abraham Lincoln's greenback system. 3. Institute a Federal credit system to generate

high-productivity improvements in employment. 4. Adopt a fusion

driver crash program.

Now, on this fourth point, it was encompassing of the entire

program that Mr. LaRouche put forward; because it wasn't just about nuclear power or building nuclear power plants and so forth. It really got to this conception of what is our human destiny; how do we view the nature of mankind as acting to remove

any limitations that are put on human progress? It reminded me

that these four laws were very in tune to the laws of Krafft Ehrlicke in his three laws of astronautics, that he put out in 1957; because when you think about this, the fourth law of Mr. LaRouche's fusion crash driver program was very much in line with

what Kennedy had intended when he made his address on May 25, 1961, calling for landing a man on the Moon and returning him safely to Earth. This program was actually exemplified by this

very question of what is mankind's mission in participating in the creative process.

What Krafft Ehrlicke brings up is just that; it is the question of the moral law of human beings that they are actually

doing away with this conception that mankind is nothing more than beasts. It was interesting listening to this comment – as Diane said it was pretty hostile. It was hostile because this gentleman has a very low conception of what the nature is of human beings. He has already made the determination that you can only allow something to happen that has already been determined and decided for you. As he was making the point, "Well, I would like to have a nation where we live in peace and harmony; but unfortunately that's not the world we live in." Well, the question is, how are we going to make the determination that we must create that world and bring that world about. That was the basis, and continues to be the basis of Mr. LaRouche's economics and what he means by the conception of these four laws. And what was defined also by Krafft Ehrlicke's laws of astronautics; that are not just the basis of how you go about into space travel, but more so the principle of what mankind must overcome to be able to create these breakthroughs which are necessary to define a future progress and a future human destiny. The idea, as we've stated on many occasions, that nobody and nothing under the natural laws of the Universe impose any limitations on man except man himself; that's something that really had to be defined in this

discussion

that was had at the Chinese press conference there.

But the key thing right now, as Mr. LaRouche said, is are

people going to prepare themselves to reconsider their destiny?

And reconsidering their destiny means we have to get rid of these

limitations; we have to now move immediately to shut down this war drive of Obama, and everything that he represents in terms of

this culture of death. Right now, we are seeing the escalation

towards all-out war, and we'll speak more on this in just a few

moments. But the fact that, as we speak right now, the NATO summit in Warsaw, Poland is happening; Obama is there, pushing more provocations against Russia. It is very clear that

Americans do have to make the decision that we want to collaborate as human beings with other nations for the betterment

of mankind. We have to stop this killing and this war threat and

actually move toward a new conception of human nature.

So, I wanted to start with that, and then I'll come back

with more.

OGDEN: I think that is very significant, because the whole threat that Obama is making – and this is what Mr. LaRouche said

last week – this is a very empty threat. This entire system which Obama represents is completely bankrupt. Look at what's happening in Europe; the entire European system is splintering apart. Nobody has any idea how the consequences of the Brexit vote are going to pan out; the leadership of all the parties is

collapsing, it's crumbling, it's imploding. Then you have Obama making these boastful threats.

The point is, Europe is bankrupt; you have an emerging New Paradigm; you have China and Russia; the Eurasian system could encompass all of Europe. You could have, finally, an integration of this entire continent around a New Paradigm; a new system of relations among nations, as Helga said at her intervention at that event in DC. This is a completely new concept of the relationship between nations. And yes, people within the think tank class – as I think Bill Jones rightly called it, the pundit class – are extremely pessimistic people; they don't have vision, they don't have imagination. That's why you have leadership like Helga at that event. Then, what happened? You had this Berlin conference which was incredibly good timing; two days after the Brexit vote. So, one thing on that subject, because I think it ties together the question of the bankruptcy of this trans-Atlantic system. What both Diane and you, Kesha, brought up about what's the new system? This is Hamilton; Hamilton is back. We have the solution; the Four Laws are self-explanatory, they're on the table. They could be enacted overnight; and this really is, in effect, the United States joining the New Paradigm. So, this is I think an important comment by Mr. LaRouche; it came out of a discussion he had with Jeffrey Steinberg earlier today. Jeff presented him with the institutional question that we got this week from contacts within

DC. The question was: "In your view, Mr. LaRouche, can the European member countries post-Brexit chart a constructive and viable economic course? And how can they reverse their economic decline?" And I think Mr. LaRouche's remarks are very apropos.

He said, "The European Union must consent to end the system of trash nations." And by trash nations, he said [he meant] "nations in the EU like Italy, that are treated like trash. Other nations – Greece; that's obviously treated like trash. This is resulting in the destruction of the nations of Europe."

Mr. LaRouche said, "You are going to have to depend on cooperation between Putin and the right people in Germany; who are in a minority, but are tied to the real, productive economy.

You're going to have to rely on that cooperation between Russia and Germany to make the needed shift. You have to return to principles of physical economy, or all of Europe will collapse very soon. The anchor is the Russia-Germany collaboration."

So, in reality, this is the path forward. And for all of Obama's threats in Warsaw, and all of the bluster from NATO; yes,

this is a very dangerous situation. As Helga said, it is far more dangerous than at any moment during the Cold War. But, this

is the face of a collapsing system; and the only solution here is the return to Hamilton. And I think the leverage is very clear,

Diane; we've got the leverage to do this in Manhattan, in New York City. With the necessary escalation that could be enacted

now, we have the leverage to lead the United States from our center in Manhattan, around the principles of Hamilton. And I

think the other thing that we're going to get into, is in the months leading up the 15th anniversary of the attack on September 11th; we're going to get to the truth of who lied, who was behind these attacks, and who is covering up the truth about these attacks and for what reason.

ROGERS: When you brought up this question of the principles of physical economy, I think it's very important that we understand that this is the principle of the human mind. Mr. LaRouche's {Science of Physical Economy} gets at this question of how do you actually more creative and productive citizens in your society. When you think about these Four Laws, this is what we have to actually bring about; the adoption of these Four Laws is going to be done under the context that you are moving the population toward building a more productive society that's going to be able to create something better for their future and for the future of those not yet born. I think that we've lost sight of that in our society. Most people right now are – it's a dying culture, a dying – as you said, Matt – financial system that people are trying to hang onto. We cannot do that; we have to have a total reversal of the direction that this nation has been going in. And that reversal is really being led by China and Russia taking up this principle of what the embodiment of Hamilton represents; or the embodiment of what our American System has truly represented. I know Diane will say more on how the mission of the United States is going to come from – as

we've stated – Manhattan to carry out that mission here in the United States.

SARE: Well, I'll just say that when Mrs. LaRouche spoke at the conference in Berlin, she made this point of the question of justice. That when Tony Blair launched his fake campaign about the alleged weapons of mass destruction in Iraq, and he launched what has now been admitted to have been a war of aggression – which is a crime under the Nuremburg Statutes. She said that justice will be done in this case; sometimes it's not immediate.

The Universe will ensure justice is done; however it is better if

mankind can act on behalf of justice. Because if we let things

go too far, justice of the Universe may end up being the annihilation of ourselves. If we don't stop thermonuclear war,

if we don't stop our society from going down that path.

Similarly what we've had in the United States in the wake of these attacks on September 11th, is we've had two murderous regimes. We've had the Bush/Cheney administration, who were fully happy to collaborate with Tony Blair and his lies to enter

the war with Iraq. We've had Obama, who has been probably the most murderous President we've ever had in history. And I think

it's important to say this here, because I know many people are

very upset about the recent killings in Minnesota, New Orleans,

and then Dallas. I find it tragic. We've heard of lone assassins before from Dallas. We've also heard of what happened

in Orlando by supposedly one person. I think Americans are growing increasingly skeptical of these stories. What we see in the case of 9/11, which I think gives us the ability to break the whole thing open and end this train of abuses, is, for example, the role of the FBI in covering up and hiding evidence; the role of the Bush and Obama administrations in refusing to release the 28 pages. I haven't read them, of course, but from what I understand, they deal with how the hijackers were supported when they came into the United States. Obama said he would do various things, and did not; and there has now recently been an escalation coming from the US Congress. We have a clip which people should watch of a press conference given this week by Congressman Walter Jones, Stephen Lynch, and Massey, who are the co-sponsors of a new bill on the 28 pages; which addresses the fact that these 28 pages are actually the property of the Congress. I won't say more, I'll let them speak for this; but this is a very important flank. It's very important in Manhattan in particular, because thousands, millions of people in this area were very directly impacted by this; and they're not in a mood on the 15th anniversary of this to just let it go another year without the truth coming out. People had a very feisty response when the Saudis were threatening financial warfare in response to any legislation in the Congress against Saudi Arabia. I think this is something which could break this open and

fundamentally
change the United States, and emphatically destroy Obama's
ability to wage the kind of war and destruction that he wants
to
now. So, if you have that there, I think it would be useful
to
show that clip of this press conference.

CONG. LYNCH: There is precedent; and the thing is,
that if
the President – and I hope he will keep his word to the
people.
But if not, we wanted this. And that's the reason we
introduced
this, so it would go to the Intel Committee; because again,
Kevin
Nunez says yes, he thinks it ought to be declassified, and so
did
Adam Schiff, the ranking member. So we want to give them an
opportunity, if the President does not keep his word. And I
hope
that Mrs. Clinton and Mr. Trump, when they make their
acceptance
speech, that they will call on the President to keep his word.
But if not, then we're going to be pushing this when we come
back
in September; and hopefully get a hearing and get the families
back down here to listen to the justification for
declassifying
this information. There is precedent.

And on a finer point, if you look back during the
Pentagon
Papers, the Church Commission generated a report. While the
White House refused to allow that report to be publicized,
Congressman Gravel went to the well of the House and read the
Pentagon Papers; and was protected – the Supreme Court ruled –
was protected by the Speech and Debate Clause of the United

States Constitution. So, even though they tried to prosecute him for reading that, the Supreme Court said that the Separation of Powers gives Congress the right to speak and debate on issues that affect the American people. That Separation of Powers and the Speech and Debate Clause protected that member of Congress, who went to the Floor and actually read those papers. So, we believe we're protected. It may come to that; it may come to a point that myself and Walter and Mr. Massey go to the well of the House and read the text of the 28 pages, if we can get it released to us. That's the key; because when we go down to the Intel Committee room and read the 28 pages, they have people sit there in front of you. They take your phone away; no electronics; you're not allowed to take notes. You're allowed to read it and read it under the observation of either Intel Committee staff or other folks that are there for security purposes. So, we don't have the 28 pages. We can sit there as long as we want and try to memorize it and read it, and go over and over it. We have done that, each of us; but in order to release it, you have to have custody of it.

OGDEN: This is available on the LaRouche PAC website. It's very significant to watch that press conference in full. There were remarks from both Congressmen Walter Jones and Walter Massey

in addition to what Congressman Lynch said. Also, Terry Strada and her daughter, Kaitlyn Strada, had extremely powerful statements making the point that the White House had promised to get back to them with the declassification review on June 17th; and that date has come and gone, and they have still to hear one peep out of the White House. They are not returning the calls of the 9/11 families, they are not returning the calls of the members of Congress. They are not returning the calls of Senator Bob Graham; who is the one who wrote, or who oversaw the writing, of the 28 pages. So, there is a stonewalling by the White House. The press corps should be asking these questions during the press briefings. Terry Strada said you've got Josh Earnest and Jim Clapper basically reading right out of the Saudi Arabian talking points; the talking points of the government of Saudi Arabia. Whereas, the people who wrote the 28 pages are contradicting every single thing that the Administration says. So, it's hugely significant that House Resolution 779 has been introduced; because it says, we are bypassing President Obama. We are going to go right to the floor; this is the property of the United States Congress. And it's doubly significant what you just heard from Congressman Stephen Lynch. He said, it may well come to the three of us going to the floor of the House and having a Senator

Gravel moment. We may very well read these papers into the public record; which would be absolutely historic and groundbreaking. So, I really encourage everybody to watch the press conference in full. There's been some coverage, but not enough. And to circulate this very widely.

Obviously, this is also feeding into some of the work that we're going to be doing in Manhattan in the coming months; especially around the commemoration of the 15th anniversary of these attacks. So Diane, maybe you want to say more about that.

SARE: Well, I can say on that point, because it gets at what I

was thinking about, which is LaRouche's question of whether Americans will re-assemble themselves. I think the most important thing for Americans right now, is to not allow ourselves to be divided; which is clearly the intent of these operations and the news media coverage of them in such a way over

these last days, and the intent of our President, who perhaps wants us all to start shooting each other while he launches a nuclear war against Russia and we don't notice. What is planned

around New York City is a series of performances of the Mozart {Requiem}; and we have a number of choruses of the Schiller Institute in now Manhattan, Brooklyn, Queens, and New Jersey. We'll be doing a series of performances of the Mozart {Requiem}

on and around September 11th. The response to this is very deep;

people – as I said earlier – were profoundly affected. And what people in New York want is not revenge; people don't want to

go blow up some country like Saudi Arabia. What people want is

justice; and they should be able to rest assured that such

crimes

will never be allowed to occur again. That, in turn, would give

profound meaning and immortality to the lives of all of those people who have died in 9/11 and in the wake of 9/11.

So, I think this question before us about whether the American will re-assemble ourselves and reconsider our destiny is

the pressing question of the moment. Not simply from the standpoint of abolishing evil; but from the standpoint of actually creating the good.

ROGERS: That brings to mind the very question and the important point that was made by President Franklin Roosevelt, because I think to accomplish this destiny, the question is also

whether or not people will allow themselves, or continue to allow

themselves to live in fear. When Franklin Roosevelt made his first inaugural address, and people recite these famous words all

the time, of his call that "We have nothing to fear but fear itself. Nameless, unreasoning, unjustified terror which paralyzes needed efforts to turn retreat into advance." The problem right now is that we have a culture that has numbed people to the point where the advance which is necessary, and the

fear which must be overcome to actually demand justice now, is very dominant. And I think this what we have to overcome.

The

destiny that we have to create for ourselves requires that we're

not just talking about implementing the 28 pages; but we're talking about doing away with this evil which creates this type

of fear and this type of injustice that actually paralyzes people. To actually do away with that fear, and to be able to

bring that destiny about. So, when you're thinking about – Diane, you had your discussion yesterday – you have to deal with this a lot, just in terms of the fear that people were expressing. And I think that right now, we've been given a very unique and important opportunity that we don't have to live in fear. That – as was already stated – this Empire, their stooge Obama, this whole financial system has no power; it's disintegrating, it's collapsing right before their ugly faces. So now we have the power to finish that off and create something better for mankind.

OGDEN: I think one of the sources of the fear is that our fellow citizens are victim of a concerted propaganda war. The number of lies that Americans are told on a daily basis, the continuing lie of what was actually the truth of who financed and organized 9/11, which has been the overshadowing lie for the last 15 years. Then the lies in succession: Tony Blair's lies; George Bush's lies. The lies justifying these so-called regime-change wars, these regime-change operations. And now the lies that are being told to people about Russia, about China. Look at what China is doing: uplifting hundreds of millions of people out of poverty; developing technologies that have not been developed before; bringing access to the modern world to the entire interior of the continent of Eurasia; exploring the dark side of the Moon. Is this what you're told about in the pages of

the {New York Times}? No! People are victims of a propaganda war. One other item we've provided for our viewers this week on the LaRouche PAC website, is an extraordinary interview with a state senator from Virginia, Richard Black, and another citizen of the US, who travelled to Syria and actually saw what the situation was on the ground in Syria. Met with President Assad, incredibly. The title of the video, I think is apropos – it's called "Breaking the Propaganda War Vis-À-vis Syria". This is a huge responsibility. People have to realize they have a responsibility to figure out what is true; and to then act on that basis.

And I think the re-assembling of American citizens, as Mr. LaRouche said, and the decision that we are going to change our destiny; and we are not going to allow Obama to carry us, in our name, into a Third World War, is a decision that has to be made by the American people. Again, the leverage to lead the rest of the nation comes from what is happening in Manhattan.

OK; well, I might give myself the final word. On that note, we've referenced and shown you little bits and pieces of several items that you can now immediately go and watch on the LaRouche PAC YouTube channel. You will subscribe to the YouTube channel and receive notifications every time we post a new item, such as that. So, I would ask you to subscribe to the YouTube channel

and to circulate all of that material as widely as you can.
If
you haven't yet, please subscribe to the LaRouche PAC daily
email
update; you will get the news as it really is happening, to
your
inbox every single day.

Thank you for tuning in, and please stay tuned to
larouchepac.com. Good night.

**Verden efter den britiske
Chilcot-rapport om Irak-
krigen;
samt foredrag om Albert
Einstein og kreativitetens
nødvendighed,
v/ Phil Rubinstein,
LaRouchePAC, USA.
Video og lyd; uddrag på dansk**

Video 2. del:

Lyd:

Følgende er et dansk uddrag, let redigeret, af den første del
af indlægget:

Phil Rubinstein, (en leder af LaRouchePAC i USA): Det, jeg vil forsøge at gøre, er, at jeg vil begynde med lidt politisk baggrund; men i dag drejer det sig ikke om at give en briefing, og så fortsætte med et emne. Der er et par ting, som Lyndon og Helga LaRouche har talt om i de seneste år, og faktisk i løbet af de seneste par uger; og der er to ting, som jeg vil komme ind på. Det første er, at Helga, under denne nylige konference i Berlin, har udsendt en appel om en dialog mellem civilisationer; men hvad der er vigtigere, så har Helga understreget den pointe, at vi må have et skifte i kulturen, den globale kultur. En del af at få ændret den globale kultur er at få en relation imellem de eksisterende nationer, der bedst kan bygges på hver enkelte civilisations højdepunkter – den renaissance, der har fundet sted i de forskellige civilisationer, f.eks. den storslåede renaissance i Kina, Tongdynastiet og andre perioder; Konfucius. I Indien var der Gupta-perioden med store udviklinger inden for klassisk kunst og videnskab, og naturligvis også den græske renaissance, den italienske renaissance, og mange tilfælde, som vi ikke ved ret meget om. Men, at bringe disse sammen, og det var især det, der fandt sted ved koncerten lørdag aften – jeg kan kun opfordre folk til at gå til websiden og se det, hvis man ikke selv var til stede. Og dette er, hvad Helga har stillet krav om som en politisk nødvendighed i dag, nu. Intet mindre kan gøre det. Politik har ændret sig over de seneste 10, 20, 30 eller 40 år, for man kan sige, at, for fyrre år siden var behovet for en sådan total forandring i det kulturelle syn ikke så påkrævet, og vi ville måske have kunnet gennemføre et par reformer, der kunne have fået os igennem krisen. Det er ikke længere tilfældet. I dag står vi, 25 år efter Sovjetunionens fald. Og på det tidspunkt sagde LaRouchebevægelsen og Schiller Instituttet, at dette ikke betød Vestens sejr over Østen, men at det vestlige system sådan, som det var i færd med at udvikle sig på det tidspunkt, også gik sit sammenbrud i møde. Og dét, som Helga og Lyn sagde på det tidspunkt, var, at den eneste måde at undgå dette på, var at åbne op for den fulde udvikling af den eurasiske

landmasse. Så langt tilbage går vores fremgangsmåde, med den Eurasiske Landbro, mindst tilbage til 1989-90. I modsat fald ville der komme et sammenbrud i den globale kultur. Hvis vi forsøgte at udbrede den eksisterende London/Wall Street-akse, det såkaldte Washington-konsensus efter ordre fra Storbritannien; fra selve Monarkiet, og det vil jeg gerne understrege, for folk mener, at det er absurd, selv i Europa, selv i USA, mener folk, at det er absurd. Men det er i realiteten dér, vi står. Lyndon LaRouche er kommet med et specifikt udtryk for dette, som går ud på, at spørgsmålet her først og fremmest drejer sig om kreativitet. Spørgsmålet for de fleste af os er: Hvad betyder dette? Hvad er kreativitet? Og Lyn(don) siger, at det er kreativitet i sig selv. Det er simpelt hen kreativitet, og hvis vi forstår det som et faktisk princip om menneskelig udvikling og vores forhold til universet som helhed. Her på det seneste har Lyndon sagt, tænk som Einstein. Og det morsomme er, at for år tilbage – jeg hader at lyde gammel, men det er jeg, ikke så gammel endda, men det skrider frem; måske er jeg den ældste person i lokalet? – Nå, men for mange år siden havde vi et blad, der hed The Campaigner, som var vores teoretiske magasin, tilbage i slutningen af '70'erne, og vi havde et nummer, der hed: Tænk som Beethoven! Jeg vil gerne fastslå den pointe, at der ikke er den store forskel. For, et af de afgørende punkter i at tænke som Einstein er klassisk musik. Det kommer jeg tilbage til, når jeg kommer til Einstein, men blot for nu at give jer en smagsprøve på, hvad det er, Lyn talte om. For det drejer sig ikke bare om, at Einstein var et videnskabeligt geni, og det var han – vi kommer ikke på den særlige relativitetsteori, men jeg vil komme ind på nogle af de kontroversielle elementer af det – men han var, i hele sin personlighed, som person, et geni. Han havde den rigtige opfattelse af stort set alle spørgsmål, som han blev involveret i, inkl. nogle kontroversielle videnskabelige spørgsmål, hvor mange mennesker mente, at han havde uret. Og jeg taler ikke om de specifikke resultater, men om hans tilgang, fremgangsmåde, selv nu her 100 år efter, eller omkring 60 år efter hans død, er man

nødsaget til at komme tilbage til at diskutere nogle af hans ideer. Videnskaben udvikler sig selvfølgelig. Som folk måske ved, og det er blot en del af det, f.eks. men videnskabsfolk er nu, efter at have rasket ned på ideen, gået tilbage til begrebet om en helhedsanskuelse af videnskab. Dette må gå langt videre end det, de tænkte, og selv det, Einstein vidste, og Lyn har været en ledende person. For, en del af problemet er denne adskillelse af forskellige discipliner ikke alene er en adskillelse fra videnskab, men også en adskillelse inden for de forskellige videnskaber: fysik, biologi osv. Og de er i virkeligheden slet ikke adskilte. Det er ikke blot det, at de ikke udgør adskilte områder, men at det er en fejl at tænke på dem adskilt fra hinanden. De kan ikke eksistere adskilte. En af de ting, jeg gerne vil understrege, er, at, for virkelig at kunne opnå det, som Lyn og Einstein taler om, må vi anskue fysik fra et helt andet synspunkt; ud fra et synspunkt om, ikke alene biologi, men om livet; ting, der ikke er entropiske, men, hvad der er endnu vigtigere, selve det menneskelige intellekt. Det er altså ikke hjerne, som de fleste mennesker ... jeg så en af disse videnskabsvideoer, og de havde et afsnit om Einstein; Einstein og hans videnskab, Einstein og hans et eller andet; og så Einstein og hans hjerne. Der var en journalist, der stillede spørgsmål til topvidenskabsfolk, hvilket ikke gør det bedre, og hun var fikseret på hjernen! Det var en fyr, der studerede Einsteins (fysiske) hjerne fra noget skørt materiale, og hun blev ved med at komme tilbage til, hvor stor var hans hjerne, og hvor mange hjernevindinger var der, det var sindssygt! Så vi taler altså ikke om hjerne, men om det menneskelige intellekt. (Se også LPAC-videoen: *The Extraordinary genius of Albert Einstein*, med indledning af Phil Rubinstein, -red.)

Til dels, for at komme derhen, hvorfor taler Lyn og Helga om det på denne måde, at man må have en tilgang ud fra synspunktet om intellektet. På én måde siger man, at intellektet er adskilt fra det fysiske univers, på en anden måde siger man, at intellektet blot er en sen opdagelse, i det

mindste her på planeten Jord; vi ved ikke, om der intellekt andetsteds i universet. Så hvorfor begynde dér? Faktisk er det sådan, at det menneskelige intellekt er det, som universet har frembragt. Vi kan bevise en vis relation til dette univers, hvilket er, hvad Einstein arbejdede ud fra. Men hvorfor må vi tage dette udgangspunkt? Vil de fleste mennesker sige. Er det ikke lidt meget; I har måske ret, det kunne muligvis være interessant at tale om dette. Men lad os nu ... som Lyn ynder at sige: Lad os nu være lidt praktiske. Hvad kan vi (rent praktisk) gøre? Kan vi ikke aplikere en anden tilgang? Lige nu; lad os få et bedre system i Europa; lad os håndtere euro-spørgsmålet. Lad os forbedre vores relation med Rusland, lad os få en dialog med Rusland. Det er en god ting. Briterne forlod (EU); lad os se, hvad vi kan gøre med det, der er tilbage; vi må på en eller anden måde holde sammen på Europa. Lad os være praktiske! OK, vi må tage os af spørgsmålet om kineserne. Vi må konkurrere med dem, for det handler altid om konkurrence. En nation imod den anden, det er altid geopolitik, det er altid et nulsums-spil; lad os være praktiske.

Det problem, vi står overfor, er, at tingene nu er kommet til det punkt, hvor der ikke er nogen praktiske skridt, der kan tages, *undtagen en form for revolution*. Jeg taler ikke om at kaste med brosten og mursten. Hvis vi ikke gør det rigtige, vil jeg gerne understrege, at det kan komme så vidt nogle steder. Hvis vi ser på Mellemosten, dér har vi en forfærdelig situation. Men en revolution i kulturen. Den slags ting, der må udtænkes, f.eks. har vi med musikken, vi har opført koncerten i Berlin, men mere generelt, så bruger vi udviklingen af musikalske kor til at mobilisere folk. Jeg er sikker på, man har noget lignende i Europa; i USA er der mange unge mennesker, der mener, at Rapp-musik er kreativt. De siger ikke bare, at de kan lide det – det siger nogen måske – men det virkelige argument er, at det er kreativt. Det er poesi. Det er virkeligt. Det er gaden. Det er mit liv. De er måden, hvorpå jeg udtrykker mig. Og kendsgerningen er, at, på dette

tidspunkt, så, hvis man ikke erkender, at det ødelægger deres intellekt, så kan man ikke organisere det. Men mindre, man i det mindste engagerer sig i denne debat, engagerer sig i ... min hustru er dansk, og Danmark er et vidunderligt land, folk er lykkelige, men jeg har set ungdommen. Og de ligner alt for meget det, vi amerikanere kalder 'Goths', gotere, skinheads osv., med tatoveringer, med alternativ påklædning med kranier og skeletter og 14 nåle igennem næsen, osv. Hvis man har en ungdom, for hvem hæslighed er et højdepunkt af deres kultur, noget, man forsøger at opnå, så har man en ungdom, der har mistet enhver fornemmelse af formål i verden. Mistet enhver fornemmelse af, hvad det vil sige at være menneske. For, at være menneske er ikke hæslighed. Og dette er et virkeligt problem, hvor man ser forskellighederne i kulturer. Især Kina har ungdommen tendens til at være optimistiske. De overtager sikkert nok noget af den vesterlandske kultur, det gør de, og det er et problem. Men bortset fra det, så har de en fornemmelse af, at det at være menneske har en egenskab af skønhed, af udvikling, en egenskab af fremskridt og opdagelse og spænding. Det ser man ikke hos ret mange unge i Vesten i dag, generelt, selv om der nok skal være nogen.

Se på, hvad der foregår lige nu. Vi har et sammenbrud af det vestlige finansielle system. Deutsche Bank – 50, 70 billioner i derivater – de siger selvfølgelig, at det vil udligne sig, men det er ikke sandt, sådan sker et krak ikke. De sidder ikke der og udligner det hele, og så bliver det til nul, og sluttelig med 50 billioner i derivater, udveksler man en dollar frem og tilbage, og så er det hele løst. Siden hvornår har det fungeret sådan? Det er deres argument. Men det fungerer ikke sådan. 50 billioner i Deutsche Bank – der i virkeligheden ikke er en tysk bank, den har grundlæggende set base i New York osv., men altså, hvad er Tysklands totale BNP? Der er på omkring 3 billioner, sådan noget. Det totale BNP i EU er 18 billioner dollars. Så vi taler altså om mellem 3 til 4 gange det totale BNP. Deutsche Bank er bankerot. I USA har vi ikke råd til noget, undtagen bankerne. Jeg har netop set en

rapport fra New Jersey, med 8 millioner indbyggere, den tættest eller næst-tættest befolkede delstat, lidt mere som i Europa mht. befolkningstæthed, der ikke ligner noget andet sted i USA. Der har de en idiot som guvernør, der stillede på som præsidentkandidat, og de har netop erklæret, at de vil standse al reparation og vedligeholdelse af veje og motorveje, for budgettet blev ikke vedtaget. Så han prøver at presse folk. I USA har vi, for første gang i vores historie, en stigning i antal dødsfald i aldersgruppen 25 – 54. Med andre ord, så er antallet af dødsfald pr. 1000 mennesker, eller pr. 100.000 mennesker, er i denne aldersgruppe steget under Bush- og Obamapræsidentskaberne. Undersøgelsen spændte over perioden 1999 til 2012/14. Selvmordsraterne er steget. Men den virkelige historie om sundhedsvæsenet i USA, det er forvirrende, jo, vi har da en 5 – 10 hospitaler i USA, der er hospitaler i verdensklasse. Det er ikke sådan, at vi ikke har disse ting. Men, de bliver ikke brugt, med mindre man tilhører de højere samfundslag, eller udvælges til at deltage i et eksperiment; men bortset fra det, så er bundlinjen lige nu, at, hvis du er over 65, må vi lige overveje, om det kan betale sig at tage os af dig. Så de sætter altså indbetalingen for lægebehandling op, osv.

Hvad ser vi? EU falder fra hinanden. Hvad er signalerne? Vi ved ikke helt, hvad det er, der foregår i Storbritannien. Vi forsøger at finde ud af det. Men vi ved, at Europa var chokeret over den idé, at briterne stemte for at forlade EU. Det her har en særlig drejning. Den idé, som briterne har spillet, og som giver én en idé om deres rolle, er, at de godt kan lide altid at sætte visse ting op på en sådan måde, der giver kontrol; men de bliver aldrig rigtigt selv en del af det, de sætter op. De holder sig altid lidt udenfor. Churchill er et godt eksempel. Churchill gjorde det meget klart, at de ikke ville opgive Imperiet. Det er grunden til, at de kæmpede mod nazisterne; det gjorde de ikke, fordi de ønskede at redde jøderne, glem det. De kæmpede mod nazisterne – efter at de først havde installeret nazisterne – fordi de ikke ville miste

en del af deres imperium, og de indså, at det var den vej, det gik. Men ikke desto mindre var deres exit af EU en faktor, der var noget af en overraskelse, især uden for Storbritannien ... igen, hvad det britiske etablissement tænkte, og jeg vil tro, at der var splittelser selv i det britiske etablissement, og det er sandsynligvis grunden til, at det var så tæt løb. Men en overraskelse, de er ude, og den Europæiske Union er død. Der vil fremover ikke findes noget EU. Disse fyre, Juncker og Schultz, der siger, at vi får et nyt Europa, et stærkere Europa, et kerne-Europa, det grundlæggende Europa – glem det. Europa (EU) er fuldstændigt røget. Til dels, fordi hele banksystemet er røget.

Nu har man Chilcot-rapporten. Jeg mener, at dette også vil vise sig at være betydningsfuldt. Tony Blair udgjorde modellen for det seneste amerikanske præsidentskab. Som det fremgår af selve Chilcot-rapporten, så var han bonkammerat med George W. Bush, og den idé, at det skulle have været George Bush, der kommanderede rundt med Tony Blair, er mere end absurd. Som vi plejede at sige, så var George W. Bush ikke i stand til at holde fast i en idé på vej fra den ene ende af lokalet til den anden. Dette var Tony Blairs krig. Dette var briternes imperie-krig. Det var USA under Bush. Obama har ambitioner; han vil gerne være mere ligesom Blair. Han vil ikke indrømme, at han ikke ved, hvad han foretager sig, han er alt for narcissistisk, han modellerer sig efter Blair i mange henseender. Dette er det nye Labourparti, husker man måske. Hvad det havde med arbejde (labour) at gøre, aner jeg ikke. Det var så nyt, at de slet ikke behøvede at arbejde!

Chilcot-rapporten gør dette klart. Vi vidste dette; vi sagde dette. Der var andre, der også sagde det. Men den kendsgerning, at dette nu kommer ud få dage efter Brexit, som en rapport – og jeg så faktisk Blair, der forsøgte at undskylde, og han var noget rystet. Så vi har altså enden på EU; vi har de kollapsende banker, og dette har naturligvis udløst en virkning, hvor Carney, som er chef for Bank of

England ... og nu har vi bare penge, som de pumper ud, så meget, som de kan. I USA kalder vi det 'helikopter-penge'. Der findes ikke engang en mekanisme længere, hvor f.eks. centralbankerne opkøber obligationer ... det gider vi ikke længere, det virker ikke mere, for det giver centralbankerne for meget gæld. Nu siger man bare, kom, vi giver dig penge, hvis du bliver hjemme, kaster vi penge ned over dit hus!

Systemet er totalt færdigt. Og dette finder selvfølgelig sted på et tidspunkt, hvor der er en ny bølge af terrorisme, med Bagdad, Bangladesh og netop i dag har der været en bombe i Taiwan på metroen, hvor 21 mennesker kom til skade. De har ikke erklæret det for en terrorhandling, så jeg ved ikke, hvad det drejede sig om. Men Bagdad, 250 døde, premierministeren har indrømmet, og er under ekstremt pres, og hvad er det, Chilcot-rapporten bekræfter? At alt dette er en konsekvens af især Irakkrigen i 2003. En afgørende faktor for at forstå Blair, mener jeg, og nogle af jer husker måske dette; denne britiske skuespillerinde, Helen Mirren, spillede Dronning Elizabeth II og vandt en Oscar; og selv i filmen – og dette er sandt – så er den person, der redder den britiske kongefamilie fra vanære efter Dianas død, hendes mord, Tony Blair. Han var deres mand; det var ham, der fortalte dem, hvad de skulle gøre, hvad de skulle sige, hvordan de skulle håndtere pressen. De vil måske ofre Tony Blair, og uanset, hvad historien er, så er det ikke let blot at feje ham til side som endnu blot en politiker, vi bare skaffer os af med. Dette er fyren der var gesandt for kvartetten til Mellemosten.

Jeg vil også gerne sige, og dette er meget vigtigt, at, siden mordet på Gaddafi, og i stigende grad siden Ukraine, har der været en konfrontation med Rusland, og med Kina til en vis grad. NATO er rykket frem mod øst, det er rykket nærmere og nærmere til Ruslands grænse. Lad mig sige én ting: så snart, jeg personligt, i november 2013 hørte, at der var et initiativ for at tage Ukraine ud af den Eurasiske Økonomiske Union og ind i den Europæiske Union, og der var nogle demonstrationer –

så vidste jeg, at det var dårligt. For Ukraine repræsenterer noget, som er hjertet af Rusland på dette tidspunkt, ikke, fordi det er Rusland, men man må indse, at Anden Verdenskrig for to tredjedele vedkommende blev udkæmpet i det, der nu er Ukraine og dele af Polen; det var her, russerne konfronterede nazisterne. Jo, det kom også til Moskva; men en enorm del af denne kamp blev udkæmpet i Donbass, i Ukraine, i de områder af Ukraine, der efter krigen blev en del af Polen osv.

Man har en situation ligesom den, man har i Polen netop nu, hvor man har et sindssyg hørefløjspræsidentskab og -regering, og de vil begynde at tænke på at tage territorium tilbage og konfrontere Rusland. Det er udelukket, at Rusland ikke vil respondere på dette. Man måtte være sindssyg og totalt ude af kontrol. Russerne mistede 27 millioner mennesker i Anden Verdenskrig. Der er en grund til, at de kalder det den store, patriotiske krig. I USA kalder man det Anden Verdenskrig, hvis man kan tælle. Der er ting i USA, der går bedre end det; men blandt de yngre generationer? Man vil få vanskeligheder med at finde en person under tyve, der kan fortælle dig, hvilket år, USA gik ind i Anden Verdenskrig. Jeg tør ikke vædde på, hvilken procentdel, der ville svare rigtigt. Og en af de meget vigtige ting, der har udviklet sig – der er to ting, der gør dette anderledes end blot at være et dystert billede, og det er kineserne. Kineserne repræsenterer nu en økonomisk og politisk fremtid. Og det er ikke blot – de har gjort bemærkelsesværdige ting. 600.000 – 1 million mennesker er blevet løftet ud af fattigdom. Ti tusinder af mil med højhastigheds-jernbaner og andre former for jernbaner, hvor de nu er ved at bevæge sig ind i det indre af landet. De startede Ét bælte, én vej-politikken, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank. Deres anskuelse er det, som Xi Jinping kalder win-win-politik; ikke nulsumsspil, ikke geopolitik, men et samarbejde om udvikling af især udviklingslandene. Og det er meget inspirerende for folk, der ser, at, min Gud, de mener det. De spiller ikke bare et spil. Afrikanerne, for det meste. Og jeg siger ikke, at der ikke er problemer, men man har jo en

eller anden journalist fra *Washington Post* eller *The Economist*, der rejser ud og siger, føler I ikke, at kineserne kommer og voldtager jer? Og afrikanerne siger 'nej'. De bygger noget. Lad mig give et eksempel. Etiopien. Vi havde en etiopier, der talte ved konferencen (i Berlin), og Etiopien er et meget interessant sted, det er det næststørste land i Afrika, der er omkring 90-95 millioner mennesker. Der var tilsyneladende et tilfælde, hvor en journalist rejste derned og talte med en højtplaceret person i regeringen, og sagde, 'indser I ikke, at I bliver plyndret? Er det ikke det, Kina vil', typisk koloniherre'. Og fyren svarede, 'nej, det mener jeg ikke; vi har ingen råmaterialer'. Jo, de har kaffe, men kaffe er ikke noget særligt i Kina. De bliver ikke udplyndret. Dette er ikke et kolonialistisk foretagende. Så man har altså rent faktisk en modstand, og udvikling, begge dele. Ikke kun det negative. Vi så i Syrien, at der er modstand. Folk vil kæmpe. I Etiopien falder de ikke bare til patten. Man ser dette i Afrika i stigende grad. Man ser det i hele Asien. Der er en modstand, og en løsning.

Og kendsgerningen er den, at Putin har spillet en meget, meget betydningsfuld rolle. En af de ting, jeg mener, har ændret dynamikken således, at man i Vesten får en Brexit fra befolkningen. Man får endda det kaos, vi har i USA – jeg siger ikke, at kaos er godt; kaos kan føre til helvede. Men hvis man ikke har et reelt lederskab, så vil folk respondere. Man kan ikke sige til folk, 'vær ikke kaotiske'. De vil på et vist tidspunkt sige, ad helvede til med det. Tag USA, med levestandarden, der er ved at bryde sammen, kollapsende infrastruktur; vi er ikke længere den førende nation. Vi kunne stadig væk være en førende nation.

Kina har ført an i udforskning af rummet. Månens bagside, osv. USA plejede at være en førende nation i udforskning af rummet – det er vi ikke mere. Vi har stadig noget, der er blevet tilbage – vi har netop opsendt en satellit for at udforske Jupiter, hvilket er godt – men hvorfor tog det fem år at komme

dertil? Fordi vi ikke havde udviklet visse brændstoftyper. Og hvordan bliver satellitten forsynet med energi? Gennem solpaneler. Dette kunne være en endnu mere effektiv mission, hvis vi f.eks. brugte plutonium som brændstof. Men vi gør i det mindste dette. Obama, der så berømt sagde, da han blev spurgt om at tage til Månen, 'Åh, der har vi været!' Det ville jeg ikke engang sige om Grand Canyon, eller om Weis-museet, 'Åh, der har jeg været. Har gjort det.' Under en anden valgbegebenhed var der en, der spurgte ham om fusionsenergi, og han svarede, 'Åh, vi behøver ikke noget af alt det der smarte'. Dette er forskningens fremskudte grænse! Hvis man ikke gør det, hvad gør man så!

Så forskellen i situationen, er, at den måde, som Putin handlede rent strategisk – han har f.eks. været meget åben omkring spørgsmålet om en dialog med Europa, inkl. om Ukraine-situationen. Han tog initiativ i Syrien-situationen, det sandsynligvis mest åbenlyse tilfælde, for ingen forventede, at han ville gå ind i Syrien og rent faktisk åbne for muligheden af at ødelægge ISIS. Hvordan ser USA så lige pludselig ud? Vi er der, og vi støttede ISIS, forstået på den måde, at vi beskyttede dem mod luftangreb ved at blande dem sammen med disse 'moderate' terrorister. Moderate terrorister? 'Det var en mindre smertefuld død'. Det kunne man formodentlig sige. De hugger ikke hovedet af én; måske bruger de mindre smertefulde metoder, jeg ved det ikke. De er moderate terrorister! Vi støtter dem, og derfor vil man ikke skyde på en fra ISIS, for de står ved siden af – ikke en civil person – men en moderat terrorist! Civile kan vi dræbe. Droneangreb på et par hospitaler, der er i orden. Men lad os ikke gøre en moderat terrorist fortræd. Hvis man ikke gør nar af den slags – man er jo vred, man er indfanget af debatten, hvad skal man sige til en 'moderat terrorist'?

(Mere oversættelse følger. Bliv på kanalen!)

Phil, 36 min., fortsat:

Som vi ved ... en af de ting, der skete i går, som jeg ikke har en fuld rapport over, er, at kongresmedlem Walter Jones sammen med et par andre kongresmedlemmer holdt en pressekonference om disse 28 sider, der ikke er blevet offentliggjort, og som peger på saudierne's rolle, sammen med briterne, men her i særdeleshed de 28 sider omhandlende saudierne's rolle i [terrorangrebet på World Trade Center] 11. september [2001], og som er nært forestående, og som vil blive et punkt, der intensiverer sagen. Men de krævede den omgående offentliggørelse af de 28 sider; og ét af kongresmedlemmerne, Lynch, sagde faktisk, at, hvis dette ikke sker snart, og senest til 11. september, så vil vi oplæse de 28 sider i kongressalen, der således optages i protokollen. Det er et andet univers. Hvorfor sker det? Jeg tror, det er pga. det, kineserne og russerne laver, for det er sådan, verden fungerer. Alle leder efter en årsag nær ved hjemmet, og forsøg for resten ikke at forudsige det amerikanske præsidentvalg. For vi har Trump, der er et 'wild card', en sindssyg mand ... men hvorfor kom han så langt, som han er – fordi folk er vrede. Folk er oprørte over det, de gennemlever. Vi har Sanders, som folk troede, havde et bedre omdømme, men faktisk – han havde stemt for Irakkrigen osv., og han var et falsum et langt stykke hen ad vejen. Så er der Hillary, der virkelig er dårlig, og hun undersøges nu med denne FBI-ting. Verden befinder sig i en utrolig urolig tilstand, især i det, vi kalder det transatlantiske område (vesten). Men der er fremskridt i Asien, i Kina, og der er en nyligt valgt filippinsk præsident, der måske er i færd med at trække sig tilbage fra en konfrontation med Kina. Og USA presser på for en konfrontation med Kina over det Sydkinesiske Hav.

Det, som Lyn og Helga siger, i det mindste, som jeg forstår det, er, at, i betragtning af en verden, der befinder sig i denne form for uro, så kan man ikke tage det væk. Noget af det, det foregår i USA – jeg kan ikke vurdere det alt sammen – men blot inden for de seneste par dage, med hvad der svarer til disse opstande, er, at vi har haft en ny runde med politi-

skudepisoder mod sorte mænd i USA, så protesterne er begyndt igen. Men der er en ustabilitet i situationen, der er global og universel. Vi har netop set åbningen af den sekundære Suezkanal, Panamakanalen åbner, kineserne investerer i det – faktisk er et stort flertal i verden i en position nu, hvor, hvis vi gjorde det, de kan sige, 'London er forbi. Vi gennemfører Glass-Steagall, New York [Wall Street] er forbi. Vi går tilbage til FDR med denne sag, og vi gennemfører win-win-politikken'. Men det, vi må gøre for at få dette til at ske, er, at *vi må ændre vores syn på mennesket*. Vi har i det tyvende århundrede været igennem – og det er Lyns pointe, og hvor jeg kommer lidt frem til Einstein – i det tyvende århundrede er det, der i stigende grad er kommet frem, et syn på mennesket, der grundlæggende set kan reduceres til at være et dyr eller en maskine. Vi har måske – altså, folk går i kirke, i moskeen, folk har andre måder at udtrykke det, de har forskellige former for overbevisninger, som de taler om, spirituelle o. lign., men det siger faktisk ikke noget om, hvad arten af den menneskelige natur beviseligt er. I de fleste tilfælde vil det dreje sig om at opgive mennesket i denne verden, og om, hvad man så kan gøre for at redde sig selv. Hvad enten det nu drejer sig om at være en af 'de udvalgte', eller at komme i himlen; hvad historien nu måtte være. Og så har vi det system, som vi rent faktisk lever under, og dette står for mig mere end noget andet som det, som Det britiske Imperium vi sige, og hvorfor Obama er så dårlig. Og vi mener stadig, at Obama bør fjernes fra embedet; det ville være et pragtfuldt spark i – buksebagen – uanset, hvor længe han endnu kan sidde ved magten, fem eller syv måneder. Det vigtigste element i Det britiske Imperium, mener jeg, og det er noget, jeg i hvert fald til en vis grad har lært af Lyn, er britisk epistemologi (erkendelsesteori; den menneskelige erkendelses natur, betingelser og grænser). Briternes syn på menneskeheden. Det er darwinisme, i den betydning, at, eftersom der er en evolutionær udvikling, så kan vi reducere mennesker til deres biologi, til at være aber, eller til noget, der stammer fra dyreliv. Eller gå længere

endnu: at man kan reproducere menneskelig intelligens med en maskine. Der er nu opstået en hel ny runde af denne tænkning i øjeblikket. Denne idé kommer i bølger, at vi kan producere kunstig intelligens, at vi kan skabe maskiner, der tænker som mennesker. Det er rent ud sagt beviseligt, at man ikke kan. Kurt Gödel beviste det. Vi kan måske på en måde kontrollere biologiske former og skabe visse former for levende organismer, men det ville kræve en total ændring inden for videnskab. Det ville kræve, at man forstod princippet om livet; hvad det er, der gør livet levende. Jeg så et af disse causeriprogrammer med videnskabsfolk, hvor de angiveligt, eller faktisk talte om det, de kaldte kvantebiologi, som har nogle interessant punkter, men den store pointe hen imod slutningen var, at en af disse fyre sagde, 'jamen, det virkelige problem her er, at vi ikke ved, hvad livet er'. Men det her handler alt sammen om kvantebiologi. Og vi ved selvfølgelig virkelig ikke, hvad livet er. Hvad er det for et princip, der reflekteres i en levende organisme, og som giver det retning, formål? Som giver det en egenskab af hensigt? Af en drivkraft fremad ('go-orientation'), det, vi kalder teleologi[1]; endelige formål. Det er, hvad vi har med at gøre med livet; livet er under forandring, det er levende; det gør ting, der ikke er tilfældige. Hvad med menneskeligt liv? Og man hører disse diskussioner, og én af disse fyre vil indrømme, 'jamen, hvad er bevidsthed?' Og det er ikke blot bevidsthed, men det, som Lyn kalder kreativitet (evnen til at skabe).

Lad mig træde et skridt tilbage og give jer en idé om, hvad denne form for begreb om kreativitet er. For det, Lyndon LaRouche siger, er, at kreativitet er nødvendig. Man kan sige en ting om kreativitet: På en vis måde er kreativitet det, som Leibniz ville kalde 'nødvendigt og tilstrækkeligt'. Den definerer, hvad menneskelige væsner er. Det er en bestemmende egenskab, der viser, at vi ikke er som dyrene. Vi tilhører et andet domæne. Vi plejede at referere til dette som 'transfinit', altså med andre ord, at vi lever i et domæne,

der er således, at man ikke kan måle noget som helst af, hvad vi gør, ud fra et standpunkt om et forudgående domæne. Man kan ikke måle noget som helst, der er af menneskelig art, ud fra standpunktet om abe-liv. Der er så mange mærkelige ting om alt det her med dyrene; det er simpelt hen vanvittigt. For det første er chimpanser nogle af de mest afskyelige væsner, du nogen sinde har mødt. De er simpelt hen ondsindede. De slår hinanden ihjel, de æder deres afkom, i modsætning til dette billede, som folk engang yndede at udbrede. Jeg synes, det er mærkeligt, at modsætningen til chimpanser er det, de kalder bonobo-aber, en slags chimpanse af en anden art, den er yndefuld, slank, og hvad er så deres store ting? De har konstant forskelligartede former for sex. De er konstant engageret i seksuel aktivitet, og det gør dem så til en bedre version af chimpansen. Så det er altså det valg, man har. Man kan være en chimpanse og gå rundt og dræbe og føre krig og æde egne unger, eller også kan man være en bonobo, der hænger ned fra et træ og er engageret i sex i flæng hele dagen lang. Det er altså ikke det, der skete.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen!)

Det interessante; indgangsvinklen til at forstå det, som Lyn siger, er hans fysiske økonomi, fremsat i dens enkleste principper. Og man indser, hvor forskelligt dette er fra den måde, folk tænker på, til trods for, at det faktisk ikke er særlig kompliceret – jeg skriver ingen formler op. Jeg er alligevel ikke skrap nok til matematikken, og matematik er under alle omstændigheder ikke kreativitet. Hvad var det, Lyn gjorde med den fysiske økonomi? Han gik ud fra det standpunkt, hvad er menneskets forhold, i samfundet, til naturen; hvordan overlever vi? Hvordan reproducerer vi menneskeslægten? Jamen, vi gør noget, der er meget enestående: vi applikerer viden, i form af teknologi, til en evne til, fra naturen, at udtrække ting, der tilsyneladende ikke er der. Selv jæger-samlere – som jægere udgør vi ikke den store mulighed: vi er ikke hurtige, vi har dog en hel del udholdenhed i forhold til andre dyr, så

hvis man vil tilbringe sit liv med at jage giraffer i Kalahariørkenen, så er vi nogenlunde udrustet til at gøre det. Men den tankegang, at vi kan overleve som et kødædende dyr, er temmelig langt ude.

Så udviklede vi landbrug. Hvad gjorde vi? Vi tog videnskabelige kundskaber, ikke blot redskaber, men vi lærte visse ting om astronomi – hvem ved, hvor langt tilbage i tiden, der har været astronomi – sandsynligvis mindst et sted mellem 5.000 og 10.000 år. Der er endda fundet hulemalerier, der er 30-40.000, eller endda 50.000 år gamle, hvor der er tegn på kalendere. Men mindst 5 – 10.000 år. Vi anvendte denne videnskab til at ændre vores forhold til naturen. Vi blev i stand til at få ting ud af naturen, der tilsyneladende ikke eksisterede, som f.eks. vores evne til at anvende kobber og tin til at fremstille bronze, til fremstilling af metalredskaber. Og derfra rykkede vi op efter i vores viden om udvikling af metallerne. Det var alt sammen videnskabelige kundskaber, der blev anvendt til teknologi, der forbedrede vores evne – disse ting var der jo ikke bare, man kan ikke finde bronze i et flodleje, og der vokser ikke stål på en bjergside. Hvordan gjorde vi det – var det ved forsøg-og-fejl-metoden? Nej, det, der sker, er, at visse mennesker får en idé, de har en forestilling, men det er en ubøjelig forestilling; de vil finde ud af, hvordan de skal bruge deres tanker om det, der findes, til at udtrække ting, der tilsyneladende ikke er der for sanserne at se, og som i realiteten, i den form, i hvilken vi bruger det, ikke findes. Vi skaber eksistensen af i det mindste tætheden af visse materialer, osv., gennem skabende videnskabelig nyskabelse.

Hvis vi ikke gjorde det, ville vi ikke overleve. Vi ville ikke klare det, for vi ville løbe tør for ressourcer, ikke, fordi ressourcen ikke er der – det berømte eksempel er, at der i én kubikmeter jord findes praktisk taget ethvert mineral, man kunne ønske sig, men man kan ikke udvinde det, fordi det kræver en enorm mængde energi at udvinde det. Så, i takt med,

at ens energi støder mod visse barrierer, må man udvikle ny videnskab, mere videnskabelig viden for at udvikle nye teknologier, der giver os nye ressourcer. Som vi altid har sagt, olie var ikke en ressource i 1400-tallet. Hvis man fandt olie i sin baghave, var det dårligt nyt. Det blev man ikke rig af, det blev man meget fattig af. Og så blev det til rigdom. Hvorfor? Det var ikke land-rigdom. Rigdom ligger ikke i jordbesiddelse.

Hvis man tænker over dette, hvad betyder det så; hvad er det, man i realiteten ønsker at skabe i en økonomi? Flere genstande – det har man til en vis grad brug for. Det, man virkelig har brug for, er flere mennesker. For, i takt med, at disse udviklinger finder sted, så øges uddannelsesniveaue, den forventede levetid, adgang til levestandard, og jeg mener ikke bare en levestandard, hvor man lever godt. Hvis man f.eks. ønsker at skabe børn, der kan, skal vi sige, arbejde i en moderne økonomi, kan man ikke berøve dem adgang til visse af et sådant samfunds produkter. Hvordan begynder et barn at lære om elektricitet, om at kontrollere lys og andre ting? Det lærer, at det har en vis magt over disse genstande. Og magten kommer visse steder fra. Det lærer også at relatere socialt til andre mennesker, fordi det har brug for disse mennesker for at kunne håndtere disse objekter og denne magt. Hvis han eller hun ikke har det, er han berøvet evnen til at forstå den videnskab, teknologi og det samfund, han eller hun lever i. Hvis man producerer fattigdom, er det ikke kun fattigdom, man producerer, men man underminerer udviklingen af selve samfundet og de kreative evner.

For det andet, så er kreativitet det træk, der definerer den menneskelige art. For nu at bruge et filosofisk-teknisk udtryk: Rent ontologisk er det menneskets natur at være kreativt, at vi har evnen til at være kreative. Vi kan udtrykke ideer, der frembringer kreativitet. Ideer, der udvikler andre mennesker. Hvis vi ikke har det, så agerer vi ikke i overensstemmelse med den menneskelige arts natur. Jeg

tenderer – jeg er ikke en person, der har en vis baggrund – mod at fastslå den pointe, at dette er nødvendigt. Det er skønhed, hvis man tænker over det, at mennesker – ethvert menneske – har dette, og at det er en moralsk forpligtelse at give børn adgang til dette. Og jo mere videnskabelig udvikling, desto flere børn har man brug for, desto mere kreativitet har man brug for, og desto mere har man brug for at tænke på fremtiden.

De fleste af os – hvis vi ønsker at besvare nogle af de teologiske spørgsmål: Hvad er mit bidrag, hvad er min sjæl, hvad er det, jeg efterlader mig? Man efterlader en fremtid til de fremtidige generationer. Man bidrager til denne fremtid. Ideer, undervisning, udvikling, at redde mennesker. Og ikke alene det, for man må gøre noget, mener jeg, man må ikke alene skabe en fremtid; men man må skabe en fremtid på en sådan måde, at disse mennesker vil have evnen til at skabe en fremtid. Man må på en vis måde se ud over horisonten, længere end til horisonten til ting, som man ikke kan se; men at man har en følelse af, at man må agere på det, man må give de mennesker, der befinder sig på denne horisont, en garanti for, at de vil blive i stand til at se ud over den næste horisont. Og så begynder det i det mindste at nærme sig formålet med samfundet.

Dét er Lyns fysiske økonomi; det er i det mindste ét udtryk for det. Vi er af nødvendighed kreative, og med mindre vi får denne idé ud til andre nationer, andre folkeslag, til os selv, vil det ikke lykkes os at gennemføre det, vi må gøre lige nu for at garantere en fremtid. Vi vil stå over for krig. Lyn har sagt, briterne bluffer, Obama bluffer; vi kan ikke gå op imod russerne på de østlige grænser med 4.000 tropper, eller hvor meget, det er. Men vi leger med ilden. Hvis vi tror, vi kan tyrannisere russerne, kineserne, presse dem, tvinge dem til at indvilge, efter det, vi gjorde mod dem i 1990'erne, er det højst usandsynligt.

Hvad vil det så ske? Jamen, enten provokerer vi russerne til

et angreb, hvilket ikke er udelukket, hvis de tror, de selv vil blive angrebet – et atomangreb – eller også, hvis vi bluffer og bluffer, og vores bluff afsløres, ja, så affyrer vi, af ren desperation. Det er ikke bare 'krig ved et uheld', som man skal være bange for, selv om det er en mulighed.

Det er ét aspekt. Det andet aspekt er det, jeg fortalte om USA. Vi befinder os på en nedadgående kurs – jeg vil ikke gå i detaljer. Vi har høje rater af afhængighed af smertemedicin, osv. Vi har en voksende fattigdomsandel i befolkningen. Vi har ikke en infrastruktur, der er under udvikling. Vi har meget lidt videnskab tilbage, og det, der er tilbage – jeg vil fortælle noget, bare for at fortælle en vittighed. Vi plejede at sige, vi skaber raketforskere, og de arbejder på Wall Street! De hyrer nogle af topmatematikerne, videnskabsfolk, raketingeniører osv., de hyrede dem i '80'erne og '90'erne til at udføre disse fantastiske algoritmer for finansverdenen, for en derivat; man skal være et geni for at regne det ud ... jeg bruger ordet bredt. Nu er Wall Street på spanden, så hvor bliver disse fyre hyret? De veluddannede fysikere? De bliver hyret til sportshold! Og hvad bliver de hyret til at gøre? De bliver hyret til at udføre endnu mere sofistikerede dataanalyser og fysiologi af atleten for at få dem til at præstere bedre og bedre og bedre og blive i stand til at vælge dem, der virkelig er de bedste spillere. Dette gælder for sport i USA, jeg kan nævne de sportshold, der har hyret nogle af disse fyre. Sikke et utroligt spild! Det er sandt; det er ikke noget, jeg står og finder på. Vi producerer knap nok tilstrækkeligt med videnskabsfolk, og så udregner de data for det lokale fodboldhold.

Det, som Lyn taler om, er ægte kreativitet, og det er derfor, han refererer til Einstein. For at komme til pointen – men før jeg kommer til det, vil jeg fastslå en anden pointe, for det er vigtigt for at forstå Einstein. For spørgsmålet er: Hvordan skaber man kreativitet? Det, vi virkelig har behov for at reproducere, er kreative mennesker. Den virkelig værdi i en

økonomi er raten af produktion af kreative mennesker, af videnskabelige og kunstneriske genier. Det er det mål, hvormed man måler sig selv. Hvordan gør man det? Man vil sige, at man uddanner folk videnskabeligt – ikke matematisk. De store videnskabsfolk var ikke matematikere, i modsætning til, hvad folk tror. Matematik er destruktiv, medmindre den anvendes som et tillæg til ægte videnskab. For hvad er matematik andet end et sæt af regler, som man må blive indenfor, hvilket betyder, at man ikke kan frembringe noget nyt? Man kan ikke skabe noget.

Hvordan frembringer man så kreativitet? Det er her, klassisk kunst kommer ind ... man kan ikke bare sige til et barn, gå ud og opdag noget! Man må have en idé om, hvordan intellektet må fungere for at gøre en opdagelse. Af hvilken art, den menneskelige natur er. Noget får man fra historien, ved at se på, hvordan opdagelser blev gjort, ved at gentage videnskabelig aktivitet. *Men kernen i det får man fra klassisk kunst.* For, hvad er det, man gør, især inden for musik, men også med poesi og drama; de har hver deres aspekt. Men hvad er det, man gør? Man skaber et vist tilsyneladende paradoks, en tilsyneladende problemstilling, hvor, hvis folk fortsætter med at agere, eller musikeren fortsætter ud ad det spor, han følger, i kompositionen, eller i opførelsen af kompositionen, så vil den bryde sammen, den vil ende med at lyde som støj. Eller også bliver den bare kedelig, for noget af det, der sker, er, at man bare bliver ved med at gentage sig selv. Måske med en let ændring, men hvis man lytter til visse former for musik, som rapp-musik, men selv folkemusik. Et af problemerne, hvis man kun har folkemusik, den kan være smuk, har måske dejlige melodier, men den har tendens til at være repeterende. Så, hvis man ikke har en fornemmelse for at skabe noget nyt af den kanoniserede musik, så sidder man fast. Og hvad gør klassisk musik? Bortset fra korformen, den sociale form osv., så gør den det, at den af dig kræver, at du skaber noget, der aldrig hidtil er blevet hørt. Eller at man i det mindste opfører den, og i processen med at opføre den, så

repeterer man på en vis måde i sit intellekt den oprindelige opdagelse. Hvad havde komponisten i tankerne, og hvad gjorde han eller hun, der ændrede musikens natur og udtrykte den fundamentale idé om skabelsen af ideer? Musik er på en vis måde en meta-disciplin. Man skaber ideer om, hvordan ideer skabes. Man ser dette i kor, det er derfor, polyfoni er så vigtigt. Det er derfor, det veltempererede klaver var så vigtigt. For det gav grader af frihed i udviklingen af og udtrykket for nye ideer.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen!)

Dette er én ting, som Einstein, og især hans generation, men som Einstein vidste. Han var en rimeligt habil violinist. Nogle mennesker siger, at han ikke var særlig god, nogle siger, at han var virkelig god; jeg har ingen anelse. Men iflg. alle overleveringer var han en rimeligt habil violinist. Det, der var vigtigt for ham, var, at musikken var afgørende for hans evne til at tænke. Ikke sådan, at han gav sig til at spille violin, og så følte han sig afslappet, og så fik han en idé. Men det var sådan, at musikken var den måde, han tænkte bedst på. [Max] Planck var lige ved at blive koncertpianist, og det var først ved et givent tidspunkt, han besluttede, det var bedre for ham at blive fysiker. Og i den generation spillede de fleste af dem, Nurdst, de spillede alle, Aronfels, de var ikke alle store videnskabsmænd; men denne kultur med at udvikle ideer, gennemarbejde nye ideer, gøre nye ideer gældende var rodfæstet i klassisk kultur, i Schiller. Einsteins moder var f.eks. en stor læser af Schiller, Heine, og hans fader var vist også en stor tilhænger af Heine. Det var i heldigste fald den kultur, der blev udviklet. Og det var dette, der gjorde det muligt for sådan en som Einstein at blive en stor tænker. Han var f.eks. ikke nogen stor matematiker; han var ikke en dårlig matematiker, men han var ikke en stor matematiker; han var fysiker. Han havde sine berømte 'gedanken'-eksperimenter: Han skabte i sine tanker visse betragtninger, og han spurgte dem, hvad er løsningen på

problemet i disse betragtninger, eller hvad var det, der reflekteredes? Hvad, om jeg kan rejse lige så hurtigt som en lysbølge? Ville universet stoppe? Er det muligt at rejse hurtigere ... Det var ikke løsningen, men det gjorde det muligt for ham at tænke over ting, som han ellers ikke ville have tænkt over. Og sluttelig fik han nogle afgørende ideer, om lysets hastighed var konstant, men mere endnu, det, at love, fysiske love, var universelt gældende. Det er det, relativitetsprincippet ... relativitetsprincippet er det modsatte af det, man tror, det er, og som det ofte fremstilles, var blot ens perspektiv. Nej, hele pointen med Einstein, i betragtning af nogle af tidens problemer, der er af mere teknisk art, om elektromagnetisme, teorien om æteren osv., dukkede der visse problemer op. Og Einstein sagde, vi må have et system, hvor dette systems love gælder for hele universet, for alt! Uanset, hvad den uniforme bevægelse er, uanset, hvad accelerationen var, og uanset raten af forandring, det var generel relativitet. Så det var ikke relativitet, men i virkeligheden, hvad er de universelle principper, som jeg kan sige er sande uanset hvilken bevægelse, der foregår? Og dette var, hvad han anvendte på grundlæggende set alting. Og hans indsats inden for enhedsfeltet var ikke én enkelt ligning, men det var et forsøg på at finde de underliggende, universelle principper, der styrede alle de tilsyneladende spørgsmål i universet. Elektromagnetisme, tyngdekraft, den stærke og svage kraft, og atomkerniveauet. Og tænk over, hvad der foregår i det 20. århundrede. I det 20. århundrede er der et angreb på denne form for tænkning. Fra Bertrand Russel, til en vis grad fra Hilbert; og det, der udgjorde en del af angrebet, var, at vi må holde os til matematikken. Lad os aksiomatisere matematikken.

(Der kommer mere oversættelse. Bliv på kanalen.)

[1] filosofisk anskuelse, hvor man mener, at det, der sker i verden, har et formål, en hensigt.

Enten skaber menneskeheden et nyt paradigme – eller også er menneskeheden fortabt

6. juli 2016 – På tærsklen til det ildevarslenende NATO-topmøde i Polen d. 8. – 9. juli, der meget vel kunne vise sig at blive snubletråden for global atomkrig, er også hele det transatlantiske finansielle system ved at gå op i sømmene. Sterling-pundet er efter Brexit styrtdykket til det laveste niveau i 30 år; et halvt dusin ejendoms-hedgefonde i London, angiveligt med en samlet 'værdi' på \$20 milliarder, har indstillet handlen for at standse panik-udtræk; og banker i hele Europa – ikke kun i Italien – står umiddelbart over for konkurs og kræver desperat ubegrænset supplerende likviditet for blot at holde sig oven vande.

Bank of England har, sammen med alle de transatlantiske centralbanker, trykket på panikknappen og annoncerer nye måder, hvorpå de vil pumpe en uendelig strøm af værdiløse midler ind i systemet, alt imens de løsner vilkårene for, hvornår banker kan påtage sig en stadigt større eksponering til derivater – det præcist modsatte af den Glass-Steagall løsning, der er påkrævet.

Lyndon LaRouche langede i dag kraftigt ud efter dette vanvid, som en total »politisk katastrofe, der ikke vil føre til noget, bortset fra den totale bankerot af hele det britiske

system.«

Rent politisk er hele den Europæiske Union og dens institutioner ved at smuldre. Etablisementet aner i bund og grund ikke, hvad de skal stille op og har ingen forbindelse til den virkelighed, som deres egne politikker har udløst, med trussel om atomkrig, uhæmmet satanisk terrorisme og økonomisk nedsmeltning – samt den plagede befolknings voksende had og raseri mod etablisementet. Den samme proces karakteriserer USA under Obama.

Det turde være åbenbart, at videreførelsen af disse politikker i kortere eller længere tid vil føre til en katastrofe for menneskeheden. Enten skaber vi et nyt paradigme for menneskehedens fælles mål, eller også er menneskeheden fortabt, understregede Helga Zepp-LaRouche i dag. Det var det centrale budskab ved vores Schiller Institut- konference i Berlin d. 25. – 26. juni, og det er det udsyn, der må gennemtrænge ethvert aspekt af vores aktivitet, og hver diskussion, som vi har på alle dele af planeten. Der er ingen løsning for nogen enkeltdel, uden en løsning for helheden – enhed går forud for diversitet, hvad enten det passer det Britiske Imperium at acceptere dette universalprincip, eller ej.

Hvis folk som modsætning hertil tænker, at mennesket grundlæggende set er et dyr, der først og fremmest hytter sit eget skind; og hvis de handler – eller undlader at handle – på basis heraf, så står vi over for slutningen på civilisationen. En ny tænkemåde, et nyt billede af det kreative menneske, et nyt paradigme er den eneste mulighed.

Som Helga Zepp-LaRouche fremstillede spørgsmålet ved en pressekonference i Washington D.C., der blev holdt i dag ved Chongyang Instituttet for Finansielle Studier og det Nationale Institut for Studier af det Sydkinesiske Hav:

»Der er mange internationale militæreksperter, der advarer om,

at situationen i dag er mere farlig end på højden af den kolde krig. Endvidere er vi på vej til at opleve endnu et finansielt sammenbrud, værre end i 2008. Jeg mener, at de terrorhandlinger, der især har fundet sted i de seneste to uger i Bangladesh, Tyrkiet, Indonesien og europæiske lande, klart viser, at terrorismen er ude af kontrol. Og rent faktisk befinder den Europæiske Union sig med Brexit i en disintegrations-proces, der er meget dramatisk.

Så mit spørgsmål er: Kan menneskeheden ikke hæve sig til et højere niveau af samarbejde og satse på et nyt paradigme, hvor geopolitik er en saga blot og erstattet af menneskehedens fælles mål? Jeg mener, at verden har hårdt brug for, at USA og Kina arbejder sammen, for jeg mener, at, uden at de to lande tager hinanden i hånden, så står verden i problemer til halsen. Så spørgsmålet er: Kan verden bevæge sig mod et nyt paradigme med fredeligt samarbejde om hele menneskehedens fremtidige opgaver?«

 Foto: Brexit- afstemningen demonstrerer etablerets manglende forbindelse med befolkningen. Vil vi hæve os til et nyt paradigme for hele menneskehedens fremtid, eller forpasse chancen for at gribe dette store øjeblik?

Finansiel panik og krigsråb

hen over Europa – Kun et »Skifte på højere niveau« kan give historien en ny retning

5. juni 2016 (Leder) – NATO's chef Jens Stoltenberg gentog, i en tale i Bruxelles på den amerikanske uafhængighedsdag, sit vanvittige krigsråb mod Rusland og pralede med, at NATO har gennemført den største mobilisering af militære styrker siden den Kolde Krig, men fremførte, at dette ikke er nok. »Vi må nu tage de næste skridt«, sagde han og udtalte, at NATO-topmødet i Warszawa i denne uge »yderligere vil forstærke vores militære tilstedeværelse i alliancens østlige del« – dvs. på Ruslands grænse.

Polens forsvarsminister Antoni Macierewicz gik videre og fantaserede over for *Associated Press* om, at NATO's nye militære indsættelser vil udgøre »afslutningen af frygten« i Østeuropa. »Kun en demonstration af, at vi reelt er parat til at forsvare vore grænser, kan effektivt standse Ruslands aggressive planer«, sagde han og tilføjede: »Rusland kan glemme alt om at true Polen, de europæiske lande og andre lande i verden.« Selv, mens NATO deployerer tropper, kampvogne, militærfly, krigsskibe og missilsystemer hele vejen langs Ruslands grænse, beskyldte den forrykte Macierewicz Rusland for at »forøge intensiteten af Ruslands aggression i de seneste dage« og pegede på, at Rusland flytter tropper rundt *inden for sine egne grænser!*

Der er imidlertid voksende tegn på fornuft i Europa, med modstand mod krigspolitikken mod Rusland og Kina, såvel som også mht. den økonomiske ødelæggelse af de europæiske økonomier. General Harold Kujat, den tidligere chef for de tyske væbnede styrker, sagde i et interview i dag, at han

fuldt ud støtter den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers fordømmelse af »NATO's sabelraslen« over for Rusland.

Den græske premierminister Alexis Tsipras er på rejse i Kina, hvor han yderligere bestyrker »Silkevejs«-transportforbindelserne mellem Europa og Kina.

Selv Italiens premierminister Matteo Renzi viser modstand og er uvillig til at give efter for EU's krav om, at Italien tvinger en »bail-in« ned over sine truede banker. Det rapporteres, at Renzi kræver ret til at re-kapitalisere bankerne med statslig kapital, snarere end at lukke dem ned, eller stjæle indskydernes og obligationsholdernes penge gennem en bail-in, for at betale dem, der har dyrket hasardspil med derivat-værdipapirer.

Lyndon LaRouche svarede i dag, at disse og andre lignende skridt er korrekte og nødvendige, men ikke tilstrækkelige. Ingen af dem vil fungere, sagde han, medmindre et »skifte på et højere niveau« bliver gennemført fra oven af. Enhver enkeltstående indsats for at standse den finansielle panik, der nu fejer hen over Europa, og snart også USA, eller for at standse den gale dræber Obamas virke for krig, vil være utilstrækkelig uden et sådant »skifte på et højere niveau« til et nyt paradigme. Dette skifte må være baseret på en Glass/Steagall-bankreorganisering for at lukke de banker, der er 'for store til at lade gå ned', og for at genetablere produktiv kredit, samarbejde med Kinas Nye Silkevejsproces og Vladimir Putins »Projekt Storeurasien«, og, hvad der er særdeles vigtigt, en mobilisering af vore borgere – i særdeleshed ungdommen – til skønhed, gennem en genoplivning af klassisk musik og kultur.

LaRouche har advaret om, at NATO's krigsmobilisering er bluff – om end en meget farlig bluff. I dag gentog den russiske analytiker Dmitry Yevstafiev LaRouches advarsel i en artikel i Izvestia. Yevstafiev anfører, at de massive NATO-øvelser på

Ruslands grænser faktisk er en »dækoperation« for et førsteangreb med strategiske styrker. At tro, at Rusland vil tillade den form for systematisk oprustning på sine grænser, i lighed med, hvad Hitler gjorde før sin Operation Barbarossa-invasion af Sovjetunionen, ville være det samme som at anse Ruslands ledere for at være imbecile. Kendsgerningen er den, tilføjede han, at NATO ikke længere har evnen til at understøtte sådan en konventionel krig og dækker over gabet med propaganda. Men dette »fremprovokerer en tiltagende efterspørgsel« af krig. Lige som Japan ved Pearl Harbor kan en sådan svag stat tænkes at ville angribe først og »håbe på at opnå en fordel«, afsluttede han.

En vækkelse af menneskehedens kreative gnist, der i de vestlige lande er blevet slået ned af de evindelige krige, økonomiske kriser og den kulturelle degenerering, er den nødvendige forudsætning for at standse denne fare og få menneskeheden til at gå videre til det nye paradigme, der nu er i færd med at blive skabt fra Kina, Rusland og Indien, som repræsenterer flertallet af den menneskelige race og det moralske lederskab i verden.

Foto: Den amerikanske udenrigsminister John Kerry, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender Victoria Nuland sidder sammen med NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg og deres modparter i NATO's hovedkvarter, 27. juni 2016 [flickr/statephotos]

USA: Borgmesterkonference

fordømmer Obamas atomkrigsprovokationer

3. juli 2016 (Leder) – Den årlige borgmesterkonference i Indianapolis, USA, fra 24. – 27. juni, udstedte en sønderlemmende kritik af Obamaregeringen, som direkte angreb de massive NATO-øvelser, der nu finder sted på Ruslands grænser, Obamas 1 billion dollar store modernisering af atomvåben, det faktum, at han ikke har taget initiativ til at reducere atomvåbnene, hans krigsgale politik over for Rusland og Kina, og hans negligering af det drastiske kollaps, der kendetegner USA's basale infrastruktur og befolkningens almene vel. Det er værd at bemærke, at end ikke én eneste af de større amerikanske aviser så meget som har rapporteret om denne aktion.

Borgmesterkonferencen fandt sted samtidig med den historiske Schiller Institut-konference i Berlin, hvor Helga Zepp-Larouche indledte sin tale med at sige, at

vi oplever en systemisk og eksistentiel civilisationskrise, der er absolut uden fortilfælde. Vi har sammenfaldet af en fare for krig, hvor NATO konfronterer Rusland på en meget, meget aggressiv facon – hvilket kan føre til en tredje verdenskrig. Vi har en amerikansk konfrontation mod Kina i det Sydkinesiske Hav. Der er risikoen for en ny finanskrisen af samme type som i 2008, og som kan sprænge det finansielle system.

Borgmestrenes resolution erklærer dernæst, alt imens den kommer med en svag ros for Obamas besøg i Hiroshima og hans indgåelse af en aftale med Iran:

Samtidig har Obamaregeringen reduceret USA's lager af atomvåben mindre, end noget præsidentskab efter den Kolde Krig, og den har lagt fundamentet til, at USA skal bruge en

billion dollars hen over de næste tre årtier for at vedligeholde og modernisere sine atombomber og sprænghoveder, produktionsfabrikker, affyringssystemer og kommando og kontrol, og de øvrige atombevæbnede stater følger trop ... De atombevæbnede lande kommer stadigt nærmere til randen af en direkte militær konfrontation i konfliktzoner i hele verden, og det største NATO-krigsspil i årtier, der involverer 14.000 amerikanske tropper samt aktivering af amerikanske missilforsvarssystemer i Østeuropa, bærer ved til bålet af voksende spændinger mellem atombevæbnede giganter, og iflg. tidligere forsvarsminister William Perry: 'Sandsynligheden for en atomar katastrofe er større i dag, mener jeg, end den var under den Kolde Krig.'

Denne fare og dette enorme spild af ressourcer står i direkte kontrast til den kollapsende, amerikanske økonomi:

»Den stadigt mere forværrede infrastruktur udgør en fare for befolkningens sikkerhed og livskvalitet, og den voksende ulige fordeling af rigdom tvinger folk til at forlade Amerikas byer, og vore lokalsamfund har et desperat behov for statslig investering til opførelse af billige boliger, jobskabelse til lønninger, man kan leve af, forbedring af offentlig transport og udvikling af bæredygtige energikilder«. Resolutionen kræver en omfordeling af de midler, der bruges på atomoprustningen, for at »løse vore byers presserende behov og genopbygge vor nations smuldrende infrastruktur.«

Resolution fremkommer ikke med det krav (der turde være åbenlyst), at denne præsident omgående må fjernes for den beskrevne forbrydelse – dvs., for at skabe en umiddelbar eksistentiel trussel mod menneskeheden gennem atomkrig. I stedet kræver den, at »den næste præsident« må gribe til handling. Ikke desto mindre kræver den, at »der tages nye, diplomatiske initiativer, som en hastesag, for at nedbringe spændingerne med Rusland og Kina.«

Det, som mangler, er selvfølgelig løsningen, og heri ligger

den afgørende forskel mellem Borgmesterkonferencen og Schiller Instituttets konference i Berlin. Zepp-LaRouche sagde til tilhørerne i Berlin:

Denne konference har ét emne, eller ét underliggende emne, og det er at definere løsninger på disse kriser: at diskutere, hvad det nye paradigme skal være, og hvorvidt menneskeslægten er i stand til at løse en sådan eksistentiel krise. Vi har fremtrædende talere fra fire kontinenter og fra mange lande, og dette er selvsagt mennesker, eller repræsentanter for mennesker, der er fast besluttet på, at en løsning skal findes.

Og næsten hver eneste af talerne talte vitterligt om, at det hastede med at gennemføre de løsninger, der længe har været knyttet til Lyndon og Helga LaRouche – nemlig reorganiseringen af det bankerotte, vestlige finansielle system gennem vedtagelse af en Glass/Steagall-lov i USA og Europa, samt udvidelsen af Kinas projekt for Den Nye Silkevej til at omfatte hele verden, et projekt, der vil gøre en ende på geopolitik til fordel for udviklingsprojekter, der imødekommer menneskehedens fælles mål.

Det mod, der udvistes på USA's Borgmesterkonference, en upartisk institution, der repræsenterer alle byer i USA med flere end 30.000 indbyggere, og hvor den igangværende trussel om en global atomkrig blev identificeret, pålægger alle amerikanere et endnu større ansvar – for at mobilisere disse borgmestre og deres vælgere til at gennemføre LaRouches program, før Obama kan trykke på knappen.

Foto: Præsident Barack Obama holder sin første, større tale, hvori han erklærer sit forpligtende engagement over for at søge at opnå fred og sikkerhed i en verden uden atomvåben, foran tusinder af tilhørere i Prag i den Tjekkiske Republik, 5. april 2009. [flickr/whitehouse]

**RADIO SCHILLER den 4. juli
2016:**

**Lad os fejre den 4. juli med
at gøre oprør imod Det
nuværende britiske Imperium**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Helga Zepp-LaRouche:
Menneskehedens skønne fremtid
—**

**hvis vi undgår dinosaurernes
skæbne.**

**Hovedtale på Schiller
Institutts
internationale konference i**

Berlin, 25. – 26. juni, 2016

Før jeg kommer ind på disse forskellige dødbringende farer, så ligger løsningen lige for. Så vær fattede og bevar roen, og lad mig tale til jer. Hvis menneskeheden forenes omkring en god plan og handler solidarisk og modigt, kan enhver krise i den menneskelige civilisation overvindes, for det er menneskets natur – at, når vi bliver udfordret af et stort onde, vækkes en endog endnu større kraft for det gode i vores sjæl.

Download (PDF, Unknown)

**Tiden er nu inde for en
Ny Renæssance for
menneskeheden!**

**LaRouchePAC Internationale
Fredags-webcast, 1. juli
2016.**

Inkl. videoklip fra

hovedtalere på Schiller Instituttets konference i Berlin.

Aftenens webcast omfatter en eksklusiv video-premiere fra Schiller Instituttets internationale konference i Berlin, 25.-26. juni – en global intervention, der ikke kunne være kommet på et vigtigere tidspunkt. I kølvandet på Brexit-valget ser vi det finansielle systems sammenbrud dukke op igen og en accelerering af fremstødet for krig – udviklinger, der ikke blev forårsaget af Brexit-valget, men som er udtryk for det samlede transatlantiske systems sammenbrudsproces som helhed. Lyndon LaRouches vurdering er klar: diverse manøvrer og spil internt i systemet kan ikke fungere; systemet er gået ned, og der er ingen måde, hvorpå det kan overleve i sin nuværende form. Dette betyder ikke, at vi absolut skal i krig, men man spiller et meget farligt bluff. Som det blev demonstreret på denne historiske konference, så er den eneste løsning den at indføre en ny tankegang, et nyt paradigme for menneskeheden, et skifte i lighed med det, der fandt sted med den berømte, 14-hundredtals Gyldne Renæssance, som Helga Zepp-LaRouche uophørligt har understreget.

Lyndon LaRouche på Schiller Institut-konference i Berlin (uddrag; se video min. 14:05):

»For det første undersøger vi dette spørgsmål med, hvad er mennesket pr. definition? Menneskets evne til at skabe højere niveauer af udvikling af menneskehedens menneskelige evner?

Det andet er: Hvordan finder vi ting, der vil gøre menneskeden mere succesfuldt eksisterende? Det er endnu et spørgsmål. Alle

disse ting er enkle, videnskabelige spørgsmål, og det, vi er afhængige af, er det, vi kalder at fremme fysisk videnskab, og at fremme det til et højere niveau, pr. person, uophørligt. I denne proces må man definere, ved hvilke midler, dette skal gøres. Det har altid været min interesse at komme frem til en ny, mere avanceret teknologi; en teknologi, der vælter og fjerner behovet for en eksisterende teknologi. Mit speciale er at koncentrere mig om revolutionen i anvendelige teknologier. Og dette er det eneste redskab, jeg kender til, ved hvilket mennesket kan forbedre det, mennesket nu har behov for [for fortsat at eksistere].«

Engelsk udskrift.

– THE TIME FOR A NEW RENAISSANCE FOR MANKIND IS NOW! –

LaRouche PAC Friday webcast for July 1, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening! It's July 1st, 2016. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly webcast here on Friday evening from LaRouchePAC.com. As you'll see, I'm joined in the studio by my colleague Benjamin Deniston; and we're joined via video by two members of the LaRouche PAC Policy Committee: Bill Roberts, joining us from Detroit, Michigan; and Michael Steger, joining us from San Francisco, California.

We have a very special broadcast tonight in which we will be featuring a short video "teaser," which will provide you a substantial overview of the conference, the very important and

historic conference, which just recently concluded over last weekend in Berlin, Germany, sponsored by the Schiller Institute.

As a preface to that video, which will provide us the material for a further discussion here tonight, let me just say

that it couldn't have come at a better time – this conference. It's clear to see that there's an absolute disintegration of the

trans-Atlantic system, which we are experiencing right now. This

is not {only} an economic or financial disintegration, but this

is in fact a disintegration of the entire {system} as a whole.

This is a political breakdown, this is a social breakdown; this

is an intellectual breakdown of the axioms which have provided the foundation of that failed system. The axioms underlying this

trans-Atlantic system have failed. It's bankrupt in every sense

of the word, not only financially, but also politically, culturally, intellectually, and the only solution to that would

be replacing this failed system with an entirely new paradigm.

This is exactly what Mr. LaRouche had to say when we had an

extensive discussion with him yesterday. The people who are on this broadcast tonight all participated in that discussion. What

Mr. LaRouche said is that there is no way that this trans-Atlantic system can survive. It's not to say that it is not

very dangerous and that it could have very terrible consequences

if the war were to be launched or if other things were to get out

of hand. But what's being done under these circumstances by the so-called "leadership" of this failed trans-Atlantic system "is a complete bluff. It will not work," Mr. LaRouche said. He said, "We're facing a very serious kind of collapse, one which mankind is not well-prepared to deal with."

This is very clear. At the same time that you have a plummeting of the entire financial markets in the trans-Atlantic system, you've got an inverse escalation in the bellicosity and the aggressive stance that is coming out of Obama and his colleagues, against Russia and China, both. Obama was in Ottawa just yesterday at [the "Three Amigos"] summit of the North Americas, in which he was {twisting} the arm of the Canadians, telling them that they need to participate in a much more prominent way in combatting so-called "Russian" aggression, by lending their troops to this NATO deployment.

The Atlantic Council is calling for this NATO deployment to become a {permanent} deployment on the borders of Russia. Russia is very clear: Shoigu, the Defense Minister, responded, saying that NATO has already doubled its deployment along the border of Russia and this is already before the NATO Summit has happened, which is scheduled to occur in Warsaw, where you can expect that that deployment will "significantly increase."

Mr. LaRouche went on to say, when we were discussing this with him yesterday, that you can see that all the so-called "leadership" of this system is bankrupt. "The leadership

itself

is bankrupt as an institution. Not that they {have} a problem, but that they {are the} problem." "They are fraudsters," he said,

"and we are, in fact, the only leadership available on the scene."

What Mrs. LaRouche had to say – and this is, again, in the

aftermath of her experience as the primary organizer and keynote

speaker of this very important conference which you are about to

see some excerpts from – she said, "Look, this could not have come at a better time. This was literally two days after the Brexit vote. And the Brexit is merely paradigmatic of the entire

breakdown crisis. You have an ongoing disarray, ongoing chaos and

disintegration coming out of this. You have the breaking apart of

the entire leadership of the United Kingdom. All of the major political parties are like gangs of wolves at their own throats,

and it's very possible that Scotland, Ireland could both leave the United Kingdom, turning 'Great' Britain into 'Lesser' Britain, or 'Very Small' Britain."

She said we have no idea where this is going, but it makes

it very clear that this conference couldn't have occurred at a better time, because what was presented and what you will see in

this brief overview that we're about to play for you, is that {there can be no piecemeal solutions.} Too little, too late.

You

can't solve this problem here and this problem there, and try to

piece it all together. The only thing that will work is an

entirely new paradigm that supplants the failed way of thinking with an entirely new set of principles, she said, "A new era of civilization. And, if you don't make the jump," she said, "you're just not going to make it."

With that said, I would like to present to you a brief overview of the conference which occurred in Berlin. This is to entice you to watch the full proceedings, which will be available in video form in due time.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think we all have all come to this conference because everybody who is in this room knows that we are experiencing an absolutely unprecedented, systemic, and existential crisis of civilization. You have the coincidence of a war danger, where NATO is confronting Russia in a very, very aggressive fashion which could lead to a third world war. You have a U.S. confrontation against China in the South China Sea. You have the danger of a new 2008-type of financial crisis which could blow up the financial system. And, two days ago, you had the Brexit – Great Britain voting to leave the European Union. As we all know, this was not a vote against Europe as such, but it was a vote against a completely unjust system and a corrupt elite.

The conference has one subsuming topic, and that is to define solutions to these crises, to discuss what would be the new paradigm, and is mankind capable of solving such an existential crisis?

We have distinguished speakers from four continents, from

many countries. They are representative of the kinds of people who are determined that a solution is being found. Before I go into touching upon these various mortal dangers, the solution is easy. So, be addressed and be calm. If men unite for a good plan and act in solidarity with courage, {any} crisis in human civilization can be overcome, because that is the nature of human beings: that when we are challenged with a great evil, an even greater force of good is being awoken in our soul.

AMB. (ret) CHAS W. FREEMAN, JR: Helga, I'd like to thank you for that very inspiring set of opening remarks. We have entered a world in which, as William Butler Yeats put it in 1919: "Things fall apart; the center cannot hold; mere anarchy is loosed upon the world." In Europe, in America, and in parts of Asia there is a sense of foreboding – an elemental unease about what is to come. There is vexing drift amidst political paralysis. Demagoguery is ascendant and the stench of fascism is in the air.

This is the global context in which China has proposed to integrate the entire Eurasian landmass with a network of roads, railroads, pipelines, telecommunications links, ports, airports, and industrial development zones. If China's "One Belt, One Road" concept is realized, it will open a vast area to economic and intercultural exchange, reducing barriers to international cooperation in a 65-country zone with 70% of the world's population, with over 40% of its GDP, generating well over

half
of its current economic growth.

In concept, the Belt and Road program, which is one of the major topics of this conference, is the largest set of engineering projects ever undertaken by humankind. Its potential to transform global geo-economics and politics is proportional to its scale.

COL. (ret) ALAIN CORVEZ: I want to congratulate the Schiller Institute for organizing this conference at a critical moment when the threat of a nuclear war which would lead to the extinction of humanity becomes clearer every day, because of the concentration in the heart of Europe of weapons capable of destroying the planet within seconds.

To respond to the reinforcements of U.S. strategic forces inside NATO on European territory, Russia was forced to deploy an equivalent arsenal of deterrence on its western borders. It's therefore high time that the strategists of various countries, even those far from the European Theater, demand restraint and more wisdom from the heads of state of the entire world.

This is the purpose of this beneficial institute founded by Mrs. Helga Zepp-LaRouche, whom I wish to compliment personally.

JACQUES CHEMINADE; French Presidential candidate: So, LaRouche thinking proceeds from the becoming, as a science which is the active principle of the economy. The trans-Atlantic financial system in which we are living, based on accumulation

of
money, is leading to the opposite, not to increasing the size
of
the physical economy, but to chaos and war, or, more precisely
and more tragically, to a combination of both.

The preceding speakers have shown that the current
world is
more dangerous, yes, more dangerous, than it ever was during
the
height of the Cold War. Those proclaiming themselves
"realists"
and "reasonable," while following the rules of the system, in
reality contribute to its collapse by the mere fact that they
operate inside the system without fighting it.

Now we have arrived at the point in history where
systemic
change, a just concept of economy and man, are necessary for
the
survival of all. Money has no intrinsic value. It is nothing
but
an instrument, acquiring value through what it promotes. From
there on, what is the goal to reach?

LYNDON LAROUCHE: First of all, we're looking at this
issue
of man, as such – man's ability to create higher levels of
development of the human powers of mankind. The next thing is:
how do we understand, how do we find things that are going to
make mankind more successfully existent? That's another
question.

All these things are simple, scientific questions. What we
depend
upon, is driving what we call "physical science," and driving
it,
{per capita}, to a higher level, always.

In that process, you have to define what the means is
by

which you're going to do this. My concern is always to come up with a new technology, a more advanced technology, one which overturns and obviates the need for an existing technology.

My

specialty is concentrating on the revolution in the applicable technologies; and that is the only device by which I know that mankind can improve the requirements for mankind now.

MARCO ZANNI; head of M5S delegation in the Eco. and Monetary

Affairs Cttee. of the European Parliament: The European financial

system is collapsing; it's collapsing because of wrong policies

brought about by European governments and by the European Union.

Clearly, a first step – and we proposed one bill in the Italian

Parliament and one in the European Parliament in the framework of

the banking structure reform is restoring banking separation.

We

think that we have to set up a sort of modern European

Glass-Steagall that will simplify the regulation on the banking

system, and will make the separation between the core part of a

bank and a speculative bank in order to create a banking system

that is no longer focussed on speculation, on the financial system; but on the needs of the real economy, on the needs of people. This is the first step.

AMB. (ret) LEONIDAS CHRYSANTOPOULOS: Another threat facing

humanity is the US animosity towards Russia, as if we were still

in the Cold War period. This was discussed in the previous panel, but very roughly I would just say about it. A missile system is being set up to encircle Russia; and of course, Moscow is preparing a defense field to counter it. The EU embargo on Russia after the Ukrainian crisis is not at all helping the situation. Also, threats have been recently made by Obama against China and the need to restrict her economic power. With a collapsing EU and a USA looking for confrontation with Russia and China, a solution for humanity can be the BRICS initiative; which is the initiative of Brazil, Russia, India, China, and South Africa to pursue a policy of economic development for the benefit of humanity. They have created their own development bank to invest in the necessary development projects. China has established the Asia Infrastructure [Investment] Bank; joined by over 20 Asian nations as founding members, and has set up a Silk Road Development Fund.

AMB. HAMID SIDIG; current Ambassador of Afghanistan to Germany: I would like to express my gratitude and honor to be part of this important event. Over the past 30 years, the Schiller Institute has played a significant role in promoting international discussion on major topics, and has shaped the future of our work. Since ancient times, the Silk Road has been a symbol of the commercial artery to connect Asia and Europe; creating wealth and cultural exchange to benefit all countries involved in this area. Our conference today – and I hope to build on this ancient tradition, by bringing together scientists

and politicians to develop a New Silk Road; and begin the process of healing, integrating, and regenerating this very important region – Central Asia. Our vision is to create a secure and peaceful life for our region, which will allow thousands of refugees to return back to their homes and rebuild their communities again.

BEREKET SIMON; chairman of Commercial Bank of Ethiopia, advisor to PM: I would like to express my heartfelt sympathy and support to the people of Syria, Iraq, Libya, and the larger Middle Eastern and North African countries who are subjected to a wanton destruction as a result of a mistaken policy of regime change by some global powers. Allow me also to thank the Schiller Institute for inviting me to speak on a broad topical issue – the importance of the economic development of Ethiopia in the context of the New Silk Road and the greater African region.

Dear Friends, Ethiopia considers China's Silk Road economic projects and maritime Silk Road projects jointly known as One Belt, One Road as another milestone opportunity that could contribute to sustain its economic development together with all the countries in our region. We believe that the last decade or two have witnessed the resurgence of trade between Africa and the East. The New Silk Road would also further strengthen the mutual benefits of expanded trade between nations. This will apply to the relationship between Ethiopia and its traditional partners [inaud; 20:49]. Together with our neighbors in the region, we

are determined to an Ethiopian, and indeed African, renaissance which can harness the new possibilities opened by developments like the New Silk Road. I thank you.

AMB. (ret) MICHEL RAIMBAUD: Good morning. I want to talk to you about Syria and the title of my intervention is "In Syria and Elsewhere, Against the War Party and the Law of the Jungle, We Have to Rebuild Peace and International Law"; these are my themes. First of all, the world today is in great danger of war; more than ever before. It's going through a global crisis – that has been said already. One hears much about a new Cold War, which would lead us back to the old confrontation between the free world, so-called, the Axis of Good, and the totalitarian bloc, dubbed the Axis of Evil by George Bush.

We have lift immediately the sanctions; if there's a message I want to give you, these sanctions have to be lifted. It's a crime of war; it's a major crime of war. This has to be lifted right away; we have to fight for this.

Message from FOUAD AL-GHAFFARI; Chairman of Advisory Office for Coordination with BRICS, Yemen: Dear Mrs. Helga Zepp-LaRouche, the noble chairwoman of the Schiller Institute and the New Silk Road Lady; dear Mr. Hussein Askary, the Middle East coordinator of the Schiller Institute, Ladies and Gentlemen who are gathered in this conference here in Berlin today; I carry

a
great deal of joy and gratitude for you and for your team for
the
outstanding awareness achieved in my country about the New
Silk
Road and the World Land-Bridge, and the new economic system of
the BRICS. All that awareness delivered special marks that is
occurring through our advisory office, the rights to publish
and
distribute the Arabic of the EIR Special Report, "The New Silk
Road Becomes the World Land-Bridge"; and printing 1000 copies
for
the Yemeni market.

DR. BOUTHAINA SHAABAN; from the Presidency of Syria:
If we
need to create a world for all, if we need to create a
peaceful
world, if we need to create a prosperous world for all, we
need
to create a conceptual, intellectual concept of one world; we
need to create a conceptual concept of the Silk Road. Not
only
an actual Silk Road, but an intellectual Silk Road. All of
you
know that Aleppo and Syria were extremely crucial in the
ancient
Silk Road that connected Asia to Europe. Syria and the Syrian
people will be more than happy to be also very active in a New
Silk Road, in a political, social, intellectual Silk Road that
connects Asia to the West; that connects Eurasia to the West.

PROJECT PHOENIX video: Not only Aleppo, but all of Syria with
its people, culture and artifacts, represents a unique and
living
testimony to the coexistence and continuity of different human
civilizations. It is imperative that the world defend and

preserve it; and when peace is established, make it the world capital for the dialogue of civilizations.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: So, I think we should be fully conscious that in this present crisis lies a tremendous chance to reach a new Renaissance as significant, and maybe even more significant, than the change from the Middle Ages to the modern times. That if we break with the axioms of the globalization, of the deductive thinking, of all the things which have led to this crisis; and focus on the creativity of mankind as that which distinguishes us from other species, that many of us can probably live to see a world where each child is educated universally and that the normal condition of mankind will be genius. That that which is human will be fully developed, to have all the potentials developed of the human species as creative composers, scientists, engineers, extraordinary people discovering things which we doesn't even know the question here of; like China going to the far side of the Moon. We will understand secrets of the Universe which we don't even know yet to ask. And people will become better people. I believe that the true nature of human beings is good; that every human being has a capacity of limitless perfection and goodness of the soul. And to accomplish that, is within reach; and let's work for it.

OGDEN: So, as you can see, this was an absolutely extraordinary conference. And on the final screen, you saw

briefly the website displayed where you can find the full proceedings of the conference. It's newparadigm.schillerinstitute.com. And although that was a tour de force of incredible speakers of a really incredible caliber, that was not even all of the speakers who were present. So, we encourage you to go to the website and watch all of the presentations in full. Mrs. LaRouche was emphatic in saying after the fact, that this was an absolute breakthrough in terms of the activity of the LaRouche Movement, the types of people, the caliber of people who were there. This was not just an analysis, or talking about issues, or the problems of the planet.

But it could be seen very clearly that we are the center of organizing the solution, organizing the change in paradigm.

One of the other things that was a major feature of this conference, which we just couldn't include in that overview, was an outstanding Classical musical concert that was organized on the evening of the conference. This included a Russian children's choir singing Russian songs; it included a string orchestra based out of London that plays professionally at the lower Verdi tuning of A-432; it included a performance of Chinese folk songs and other Classical music; and then a grand finale performance of the Mozart Coronation Mass by the greater European Schiller Institute Chorus, joined by other choruses from around Berlin.

So, this is an absolute breakthrough; and as Mrs. LaRouche said, the conceptions which lie at the heart of the solutions

to

the crisis were there. And this was representative of the leadership of the world. And I think that's what we have to offer in this moment of danger and uncertainty.

So, I think we can open up the discussion from there; it's a hard act to follow, I'm sure, but ...

MICHAEL STEGER: Well I think that the point that Helga made that you just referenced, Matt, on this question of shaping policy; what you see increasingly now not only in Eurasia, but what we saw with the participation at the conference with significant participation from Europe, high-level participation from the United States. You see an increasing desire to look at the fact that this current system, even the {New York Times} had the intellectual ability to recognize that this post-World War II system, the system set up by Churchill, by the FBI – this Wall Street system – since Franklin Roosevelt's death, is essentially now coming to an end. That's what the Brexit references. The conference as a whole was in the context of the Brexit vote; but it's not simply a vote to leave the European Union. This is a reaction by an increasing majority in the trans-Atlantic within the population; which recognizes that the system is dying. It's dead. There's no longer a future, a life in the current system they're living in. Whether that's Great Britain, whether it's the United States, where you see the major populist revolts here;

this was discussed by many of the speakers. And many of them didn't expect it to occur; and yet, when you're on the ground and you're organizing the population, when you have increasing suicide rates, increasing drug overdoses, increasing levels of unemployment, it's not hard to figure out when talking to the population.

It's a new system, a system of value, a financial system; but it's a policy. It's a policy for the long-term development of mankind that has to be conjured and redeveloped in the minds of the population. And I think that's what's so essential about the conference is that Helga's entire intent with this conference, and why Lyn's participation was so important, was because it provokes a quality of discussion. A new conception of where mankind must go and what mankind must become; and that really is the essential nature. Because at this point, this trans-Atlantic system has no longer any life; it almost like it's breaking, it's fracturing. Each break leads to more breaks. The question is, what's the new whole; what's the new conception of mankind in the trans-Atlantic and for the world?

And I think we have a lot of work to do, but clearly it's the most open situation politically that we've ever seen.

WILLIAM ROBERTS: I would just add that I think for an American audience, the thing really to take away from this whole process is that clearly what we're seeing in terms of the process

of development of the New Silk Road, and in terms of the beauty of the idea which I think people, as they have a chance to experience the cultural panel, the musical process from this conference, will geopolitics is irrepressible at this point. What that means is that there's no turning back; there are no half measures or piecemeal measures to do anything of a halfway nature at this point. I would say that this includes that it really should be very obvious to the American population that this current election process is a complete and utter sham. A so-called "democratic" election process, where you have a couple of candidates, but there's absolutely no discussion of the ridiculous war crimes of the last 15 years of administrations in the United States. Even in Britain now, you have Jeremy Corbyn who is threatening to bring a war crimes tribunal, should he come into government, against Tony Blair. The Blair crowd is shaking in their boots, and you can see that there is a complete and total situation of weakness of this entire British Empire at this moment. And because this is really unclear in the minds of the American people, and because it's very unclear how close we are to thermonuclear war, how aggressively the threat of thermonuclear warheads is being used against China and Russia. Because the ignorance to that is the most dangerous thing that's contributing to the danger that's facing this planet right now.

I think the one pathway or one tool in the United States that expresses that level of an abrupt shift against

geopolitics

in particular, is what is now the motion around the 28 pages to expose the role of the British and the Saudis and the cover-up of that process. Sen. Bob Graham has made the point in a recent interview in the {Daily Beast} that it's very clear now that the two-month period that the Obama administration gave him assurances of that they would review the pending release of the 28 pages. That's come and past now; and it's clear the intent is to keep this thing in the dark and continue the desperate war push.

I'll just mention one more thing. There are also now, the Obama administration is completely pushing a lie and vastly under counting the number of innocent civilians that have been killed by drone strikes throughout the countries that we're not at war with. It should really just hit people, the contrast between the beauty of this process of a world beyond geopolitics and the unconscious war crimes and the acceptance of the legitimacy of a process which completely covers over and overlooks the tremendous war crimes of these recent two administrations. So, I think that should be a real immediate wake-up call that we do have to, as Americans, break out of this current paradigm.

OGDEN: What Helga began the discussion with, which I think

shaped the entire quality of all of the panels, was the statement

– which was a very profound statement – that in the face of great evil, mankind is capable of finding within himself great good. And I think that you were witnessing that in all of the speakers. The spirit that was moving all of these speakers, is

one that this system can no longer be allowed to continue; it has

reached the point where it is too horrible to contemplate the logical outcome of following through with a continuation of the

values that underlie this system as a whole. And we see it breaking itself down all around us. None of these events that have occurred are somehow causal of the breakdown of the system;

they are merely systematic, they are paradigmatic. The Brexit is

paradigmatic; everything that you see in terms of what Michael was sighting about the depression, the demoralization, the despair in the populations in both the United States and Europe.

This is symptomatic of a system that is in dire need of dramatic change.

The good news is that that change, the wind is blowing in

from the East. You have a new system, which has come to life based on proposals that Lyndon and Helga LaRouche laid out in their seed form 30 or 40 years ago. It's now taken the form of

the official policy of the most populous country in the world. You have the official, public integration between the New Silk Road and the Eurasian Economic Union; this is explicitly based on

a return to the values that Franklin Roosevelt envisioned would

dominate the world following World War II. However, [they] were supplanted by some very evil and destructive forces. Now you have the New Silk Road, you have the opportunity for an entirely new paradigm, which Helga says repeatedly; and which she said at that conference. It would be so easy; this is not some daunting, never-ending distant dream of a new system which is a fantasy. It's very real; it's very present; and it's something that, on the turn of a dime, by a handful of leaders comprised of many of the people you saw speaking at that conference and the circles that they represent. A decision overnight to enter this new paradigm and to drop some of the failed values that have led us down this path to danger and destruction, would be sufficient to bring Europe, to bring the United States, to bring the Western world into harmony with a New Paradigm which is already emerging. Not that anything is perfect, but there is a directionality, there is an impulse towards the perfection of man, towards the increase of the productive powers of the human race, towards the greater good of the human species; which is guiding us or pulling us into the future. And if we're willing to listen to that voice, the voice from the future; we can save man at this critical juncture in our history.

BENJAMIN DENISTON: I think it really goes to the issue to the power of ideas in this whole process. Because I think Helga made the very emphatic point that this was a major breakthrough conference. If people are familiar with the Schiller

Institute,
much of its activity is centered on these international
conferences. And if you go back to the mid-'90s, the
conferences
we were involved in, Helga was involved in then, and the
launching of the whole Eurasian Land-Bridge perspective when
it
was just an idea. It was just a conception; it was a right
idea,
it was true, it was on principle. And Lyn and Helga fought
for
that conception; and now you see it coming to fruition. So I
think this whole process is useful, especially for people who
watch too much TV in the United States and are immersed in the
insanity of the United States, to get a sense of what's
actually
real; what's actually powerful. What matters in history.
It's
not the crap you see thrown around that this culture is
inundated
with; that is a passing breeze in history that's going to come
and go. What matters is your truthful commitment to
principles,
to true ideas.

And I think Helga's concluding remark about looking at
where
we are from this much longer historical perspective and saying
"We need a new shift in our very recognition of what mankind
is.
We need to look to things like the Golden Renaissance; and
look
at mankind in the Middle Ages, in the Dark Ages. And compare
that to what mankind became after the Renaissance. It's a
complete transformation of the human species that I think Lyn
was
intervening with in some of the discussions; that we have to
recognize that that character of continual complete revolution

in
the very nature of our existence, is human. So you're looking
at
a moment like this, and Lyn really emphasized the self-
breakdown
of this trans-Atlantic system. This self-feeding breakdown
process. People talk about the Brexit like what maneuvering
are
they doing; why did they decide to do that. They're
panicking;
they're responding to crises that are being created by the
breakdown process itself. This is not something that's in
control. In that complete disintegration, it's these
conceptions, these ideas, this gathering of people of this
caliber for international discussion around what does mankind
really need to be doing as mankind on this planet. Can we
finally reach the point where we actually unite nations around
a
real conception of what is a universal, unifying, truthful
principle about humanity? About what makes our species unique
and different from anything else we see on this planet.
That's
us; that's mankind. We can have that as a common goal, as a
common unifying factor; and that's emerging now.

So, I think for people inundated with the degeneracy
of the
political process, the cultural process, this stands out as a
reference point that people can use to lift their minds out of
the gutter of popular opinion and into history and see what's
actually happening right now.

OGDEN: Absolutely. One thing that people will have
noticed
from that overview video that you had the opportunity to
watch,
is that there was a very significant involvement from
leadership

within Syria. Right in the war zone, including a government advisor, Her Excellency, the advisor who you saw speaking; which was a live video hook-up directly from Damascus. And she engaged in a dialogue process with the attendees of that conference, which was very significant. Helga LaRouche said that that panel, which was an entire panel on the reconstruction of Syria. What happens after we bring peace? How can we bring peace to this region? A region which is a crossroads of civilization; was a crossroads of the old Silk Road, is a crossroads between three continents. She raised the fact that President Assad, prior to the outbreak of the fighting, had proposed an idea called the Five-Sea Strategy. And if you look at the five oceans – the Red Sea, the Caspian Sea, the Black Sea, the Mediterranean, and the Persian Gulf – you have Syria situated right in the middle of those. So, it's not only a crossroads of the Silk Road as a land route from Asia to Europe to Africa; but it's also a crossroads of the Maritime Silk Road, and the connections between these five seas.

There was a video presented which was prepared prior to the conference called "Project Phoenix"; which is a vision for the reconstruction of Syria. And there was other dialogue at the conference from very high-level persons from within cultural circles and also government circles within Syria. So, Helga was emphatic to say that this panel on the reconstruction of Syria was certainly a highlight of the conference; and I think it

was just exemplary of the fact that the Schiller Institute really is the go-to body in terms of these people who are desperate for a solution, desperate for a future for their countries. They know who has the ideas, they know where to go to get those ideas. So, the combination between the expansion of the New Silk Road, the reconstruction of Syria, there were three resolutions that were passed at the conference. One for the immediate end to the sanctions against Russia; another for an immediate end to the sanctions against Syria; and also one against the Saudi bombardment of Yemen, which is ongoing to this day. And you saw a gentleman who sent in a video from Yemen; right from the war zone there.

I can't emphasize enough, and I think you got a little bit of a flavor during that overview, of the caliber of this conference. But I really can't emphasize enough: You need to watch this conference in full. You need to share this; you need to get this around to everybody who you know. As you were saying, Ben, this is a completely different perspective on the world than what you would normally get from your average mainstream media. So, I just wanted to encourage you, again, to – as the videos become available – to go the newparadigm.schillerinstitute.com website.

STEGER: Just to add to that, Matthew, I think you might have mentioned this at the beginning; but in the discussion

with

Helga and Lyn yesterday, the reality is that the kind of collapse

and crisis we are now incurring is something beyond anything mankind has experienced up to this point. This is not a collapse

of the stock market; it's not a Lehman Brothers financial collapse. You're now seeing the political dissolution. The Presidential spokesman for Russia, Peskov, made some comparison

to the breakdown of the Soviet Union; but you see that this is even of a greater scale than that kind of collapse. You might say that the world is better prepared for this crisis than the one in 1989, but I would say that it's not prepared sufficiently.

And the leadership in the United States and the trans-Atlantic is

not prepared sufficiently at all at this point. And the population has to bear some responsibility on this. There's so

much emphasis on democracy in the West; democracy in and of itself is not a principle. As Ben referenced, we need an actual

return to a sense of universal principles; knowable scientific,

physical characteristics of the Universe to shape our policies.

But those principles cannot exist within a small set of people;

you can't expect an elite to somehow solve and address the problems we now face. The population as a whole – and this is why our outreach in the United States to uplift people beyond this Presidential fiasco; and to recognize that there is not a preparation, there is not yet a capability to address this problem sufficiently. But what this conference addresses is the

level of discussion, the level of participation that begins to

move it in that direction. And that is of an urgent nature; because these events, as we saw last week, are only going to increase in the weeks ahead.

Just in the last couple of weeks, you've seen fundamental changes in orientation from Japan towards Russia and China. The new Philippine President Duterte made major motions toward the FDR and Lincoln tradition and a collaborative effort towards China. You've seen major changes even in the last week by Turkey and their rapprochement towards Russia. There are major developments constantly happening which are reshaping the world. But the crisis of a collapse of this trans-Atlantic system is far beyond anything most people have ever imagined; and I think the seriousness and urgency to develop these ideas and participate in this dialogue has never been greater.

DENISTON: The collapse goes to the heart of this British system. A lot can be said, but go to Adam Smith, go to the original fundamental cultural assumptions, ideas about the nature of man. Man is governed by pleasure and pain; that mankind is just a species that can respond only to pleasure stimulus, avoid pain stimulus. The whole ideological framework of the British system, which has increasingly infected and taken over the United States and run the trans-Atlantic system, goes to those deep issues about what is your understanding of the nature of mankind in the Universe. And we're seeing the breakdown of this

entire

British ideological imperial cultural system that has dominated

really for centuries. I think that is the scale that we're looking at. This is the breakdown of a century-spanning imperial

outlook that's had ebbs and flows and increases and decreases of

its dominance; but it's not reaching the point of self-inflicted

collapse. So in a certain sense, Americans have a certain tradition in direct opposition to that clearly; and people should

be celebrating that in the next couple of days, not just hot dogs

and fireworks. But actually use this as an opportunity to get a

real rooted sense of what is our mission as Americans in opposition to this imperial ideology. In direct resonance and collaboration with what you're seeing out of Asia right now; this

is the time to bring that back.

OGDEN: Right. It's exactly what you said – to constantly

come back and say what is the ideological failure which is underlying all of the events that you're seeing. The breakdown,

the refugees, the disintegration politically, financially, culturally of the European system; and as Helga emphasized at this conference, it's only a paradigm shift on the level of change from the Dark Age to the Renaissance which will something

that will function at this moment. That didn't just happen; that

was not some sort of organic process of historical materialism transforming itself. That was a willful change; that was a

willful change in the fundamental ideas underlying society and the way that society worked. It's people who have to ability to self-consciously reflect on the fact that we are facing the failure of a system of thinking; and then to say to examine what those failed ideas are. And then to say, how do we replace them; how do we discover a new principle and create a fundamental intellectual revolution which will allow mankind to carry itself forward into the future? I think that's what we witnessed in the proceedings of that conference; but as Michael said, it's something which cannot stay within the confines of that conference and the people who attended it. It is something which must become an integral part of our national dialogue as a people; and it's our responsibility to bring that about. That's not something that we can sit back and wait for somebody else to do.

So, I think that's a good Independence Day message.

DENISTON: People think they are what they experience; they think that's what they are. That's not what you are; people are what they create, or what they fail to create. People are not just your experiences in life; people are what is your new fundamental contribution you're making to human society, or you're failing to make to human society. Until people completely transform their understanding of what they think their lives mean, we're not

going to reach the level needed to make the transition that was presented very clearly this past weekend.

OGDEN: All right. I'm going to bring a conclusion to our show at this point, but what you should immediately do is visit the newparadigm.schillerinstitute.com website. Some of the videos are available; I know that Helga Zepp-LaRouche's keynote video is available in full. That's a 30-35-minute length video; so at least please watch that. And then, as the other videos become available, it'll be posted on that website; so bookmark it, make sure that you follow the YouTube channel, and you'll be notified as soon as those videos are made available.

So, I'd like to thank all of you for joining us today. And I'd like to thank Bill and Michael for joining us via video. And again, to emphasize: newparadigm.schillerinstitute.com. And we will have continuing coverage on larouchepac.com as well. So, thank you very much. Happy Independence Day, and good night.

Lyndon LaRouche:

Det transatlantiske finansielle system er dømt til undergang (og det ved I!)

30. juni 2016 (Leder) – Under en diskussion torsdag med sin Policy Committee og andre kolleger understregede Lyndon LaRouche, at det nuværende, finansielle system er ved at bryde sammen, og at systemet, som system, ikke kan overleve. De store, finansielle institutioner, inklusive centralbankerne, er håbløst og uigenkaldeligt bankerot. LaRouche bemærkede, at, alt imens der eksisterer en forfærdelig risiko for krig, der drives frem af de kredse, hvis magt udspringer af det aktuelle finansielle system, så er en stor del af de trusler, der kommer ud af munden på Barack Obama og nogle NATO-folk, faktisk ikke andet end bluff. Truslerne, som de udslynger imod Rusland og Kina, virker ikke.

Ikke desto mindre kan denne sammenblanding, med både den finansielle front og krigsfronten, føre til et alvorligt sammenbrud, som menneskeheden ikke er parat til at håndtere.

I denne uge udstedte både Den Internationale Valutafond (IMF) og Den Internationale Betalingsbank (BIS) rapporter, der klart indikerede hele det transatlantiske finansielle systems disintegration. Bankernes udlån i hele den avancerede sektor er totalt kollapsede. Der er ingen som helst kapitalindstrømning til realøkonomien, den produktive økonomi, i henhold til de data, som BIS har frembragt. IMF har udstedt en dyster advarsel om, at Deutsche Bank står foran nedsmeltning, og alene dette kunne udløse en systemisk krise.

I takt med, at NATO-folk færdiggør planerne for statsledernes

topmøde i Warszawa, Polen, den 8.-9. juli, opbygges vanviddet mod Rusland yderligere. Onsdag var præsident Obama i Ottawa til sit endelige topmøde med sine canadiske og mexicanske modparter. Han benyttede anledningen til at kaste sig ud i en tirade imod Rusland og nærmest tiggede Canada om at udsende en kampbataljon til De Baltiske Stater.

Sæt denne galskab op i kontrast til **Schiller Instituttets ekstraordinære konference, der fandt sted sidste weekend i Berlin**, hvor ledere fra fire kontinenter kom sammen for at diskutere spørgsmålet om et nyt paradigme for en tankegang, der skal få verden ud af den nuværende, eksistentielle katastrofe.

Som både Lyndon og Helga LaRouche understregede under weekendens begivenheder i Berlin, så er det presserende nødvendigt, at vi skaber et revolutionært skifte i tankegang, der fokuserer på en opbygning af en fremtid med samarbejde mellem suveræne nationer og integrerede regioner i verden. Kinas program med 'Ét bælte, én vej' er paradigmatisk for denne nye form for tankegang, der må vedtages af ledende borgere i verden.

Det nuværende system er dødt, og det kan ikke overleve ret meget længere.

Video: Hør Helga Zepp-LaRouches hovedtale fra konferencen i Berlin, 25.-26. juni, 2016. En dansk oversættelse af talen er på vej. Bliv på kanalen!

Titelfoto: Mineudlaggeren FNS Uusimaa fra den finske flåde sejler i Det baltiske Hav (Østersøen) under BALTOPS den 7. juni, 2016, som en del af øvelser, der skal demonstrere beslutsomhed hos styrkerne fra NATO og dens partnere.

Bliv ikke igen krigens ofre – Der findes en løsning

28. juni 2016 (Leder) – Ved afslutningen af todageskonferencen i Berlin, sponsoreret af Schiller Instituttet, hvor ledende talere fra fire kontinenter fremlagde det rædselsvækkende billede af både den 'evindelige krig', der finder sted i dag, og truslen om en atomkrig i morgen, samt de nødvendige løsninger med den Nye Silkevejs-proces, kom Lyndon LaRouche med følgende bemærkninger (parafrase):

Vi kan som et folk indgå aftale om ideer om en fredelig løsning på den krise, vi står overfor, hvilket er afgørende. Send et stærkt og klart opråb; spred ordet. Vi søger ikke krig. Der er en anden løsning end atter at blive krigens offer.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede dernæst konferencen, som stifter af og præsident for Schiller Instituttet, med ordene: »Jeg opfordrer jer til at tilslutte jer Schiller Instituttet og, hvad der ligeledes er vigtigt, at følge Lyndon LaRouches vise ord.«

Aldrig har den overhængende krise stået mere skarpt. Den britiske Brexit-afstemning sidste torsdag afslørede den kendsgerning, at Imperiets finansielle system går rundt i den bare natskjorte. Brexit forårsagede ingenting – den afslørede simpelt hen den kendsgerning, der i mange år har været åbenlys for alle, for nær de blinde, at det enorme spillekasino, kendt som det transatlantiske finansielle system, ikke kan »reddes« – og ganske bestemt ikke ved, at man trykker flere penge for kunstigt at stive de bankerotte banker af i endnu nogle uger eller måneder. Londons førende bankaktier er kollapsede med

over 30 % siden Brexit-afstemningen torsdag, og med halvdelen i løbet af det seneste år. Alle de vestlige »To Big to Fail«-banker – 'for store til at lade gå ned-banker' – står over for en lignende skæbne, der allerede er i gang.

Vi må gøre en ende på systemets elendighed med en total Glass/Steagall-afskrivning af de værdiløse værdipapirer, der dominerer de såkaldte aktiver i storbankerne. Først da kan et kreditsystem efter Hamiltons principper blive genindført, som det kræves, for at Vesten kan tilslutte sig Rusland og Kina i den globale udviklingsproces, der nu er i gang, sammen med verdens nationer og folk, gennem programmet med Ét bælte, én vej, Shanghai Samarbejdsorganisationen, den Eurasiske Økonomiske Union, den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, BRIKS' Nye Udviklingsbank – som alle er helliget til, og nu aktivt investerer i, regionale infrastrukturprojekter i stor skala i hele verden. Som LaRouche har understreget hele sit liv – udelukkende kun en sådan kreativ transformation af verdens borgeres produktivitet, gennem videnskabelige opdagelser, kan gøre en ende på det mareridt, menneskeheden nu står overfor.

Det vestlige finansoligarkis frygt er, at Storbritanniens afgang fra EU vil indgyde mod i det voksende antal ledere i Europa, der ønsker at afkaste City of Londons og det sjælløse EU-diktatur i Bruxelles' lænker. Den tyske udenrigsminister Steinmeiers fordømmelse af, at NATO rasler med atomsablen og udøver militære provokationer mod Rusland, har mange støtter, der blot mangler modet til at tale offentligt. Dette er vores opgave – LaRouches »stærke og klare opråb« om, at der er en løsning, hvis folk finder det sublime i sig selv og handler på vegne af menneskeheden som et hele.

Foto: Lyndon og Helga LaRouche på Schiller Instituttets Konference i Berlin, 25. – 26. juni, 2016.

Schiller Instituttet afholder historisk konference i Berlin: »En fælles fremtid for menneskeheden og en renæssance for klassisk kultur«

»Jeg tror, vi alle er kommet til stede på denne konference, fordi alle, der befinder sig i denne sal, ved, at vi nu oplever en systemisk og eksistentiel civilisationskrise uden fortilfælde ... Denne konference har ét emne, eller et overordnet emne, og det er at definere løsninger på denne krise: at diskutere, hvad det nye paradigme skal være, og om menneskeheden er i stand til at løse en sådan eksistentiel krise?

27. juni 2016 (Leder) – Schiller Instituttets todages internationale konference 25. – 26. juni begyndte om morgenen den 25. juni i den tyske hovedstad under temaet: »En fælles fremtid for menneskeheden og en renæssance for klassiske kulturer«.

Flere end 320 mennesker fra henved 22 lande på fire kontinenter deltog i arrangementet, der havde et udvalg af fremtrædende talere fra hele globen. (Yderligere detaljer kommer snarest.)

Det første panel adresserede den »Strategiske krise er

farligere end på højden af den Kolde Krig«. Inden præsentationerne introducerede ceremonimester Elke Fimmen talerne, og hun hilste i særdeleshed Lyndon LaRouches tilstedeværelse på konferencen velkommen.

Hovedtalen blev dernæst holdt af Schiller Instituttets internationale præsident Helga Zepp-LaRouche, der lige fra begyndelsen anslog konferencens fokus:

»Jeg tror, vi alle er kommet til stede på denne konference, fordi alle, der befinder sig i denne sal, ved, at vi er i færd med at opleve en systemisk og eksistentiel civilisationskrise uden fortilfælde. Vi har sammenfaldet mellem faren for krig, hvor NATO konfronterer Rusland på en meget, meget aggressiv måde – hvilket kunne føre til en Tredje Verdenskrig. Vi har en amerikansk konfrontation mod Kina i det Sydkinesiske Hav. Vi har faren for en ny, 2008-type finansiel krise, der kunne få det finansielle system til at nedsmelte, og så var der for to dage siden selvfølgelig Brexit – Storbritannien, der stemte for at forlade den Europæiske Union. Og som vi alle ved, så var dette ikke en stemme imod Europa som sådan, men imod et komplet uretfærdigt system og en korrump elite.

Denne konference har ét emne, eller et overordnet emne, og det er at definere løsninger på denne krise: at diskutere, hvad det nye paradigme skal være, og om menneskeheden er i stand til at løse en sådan eksistentiel krise?

Vi har fremtrædende talere fra fire kontinenter, fra mange lande, og dette er selvsagt folk, eller er repræsentanter for den slags folk, der er fast besluttet på at finde en løsning. Og før jeg kommer nærmere ind på disse forskellige dødsfarer, så er løsningen nem. Så vær opmærksom og fattet. Hvis menneskeheden forener sig om en god plan og handler i solidaritet og modigt, så kan enhver krise i den menneskelige civilisation overvindes, for dette er den menneskelige natur – at, når vi udfordres af et stort onde, vækkes en endnu større kraft for det gode i vores sjæl.«

Den verdenskendte amerikanske statsmand Lyndon LaRouche vendte tilbage til dette tema i sine bemærkninger under spørgsmål-og-svar-sessionen, hvor han udtalte:

»Dette betyder, at vi, grundlæggende set, har ansvaret for, hvad der vil ske med menneskeheden.«

»Hvordan løser vi rent faktisk dette problem? Man gør det, at man går ud og bedriver noget videnskab. Man anvender videnskab til at skabe en metode for kreativitet. Man baserer derfor det hele, ikke på menneskeheden som sådan, men på den kreative kraft. Det er, hvad jeg generelt har gjort i det meste af mit liv. Man må øge det menneskelige intellekts arbejdes produktive evne. Man må give det individuelle menneske en større evne til kreativitet for menneskeligt liv.«

Foto: Schiller Instituttets stifter og præsident Helga Zepp-LaRouche holder hovedtalen lørdag, den 25. juni, 2016, i Berlin. (Foto: Julien Lemaitre)

Putin og Xi understreger betydningen af deres »Stormagtsrelation« for hele verden

26. juni 2016 (Leder) – Præsidenterne for Rusland og Kina, Vladimir Putin og Xi Jinping, mødtes i Beijing lørdag, hvor de udstedte tre, betydningsfulde erklæringer af stor vigtighed

mht. deres relation og den strategiske situation i verden. Dette er Putins 15. besøg i Beijing, og hans indledende bemærkninger til Xi forud for mødet understregede dybden af alliancen mellem de to lande.

»Vi mødes ofte og på tilbagevendende basis, men ... hvert af vore møder har altid en væsentlig karakter ... Livet selv kræver, at vore folk arbejder for at styrke og udvikle vore relationer.«

Hvad angår præsident Xi, så bemærkede han efter mødet:

»Jo vanskeligere, den internationale situation bliver, desto mere afgørende må vi lade os lede af det strategiske samarbejdes og venskabets ånd; vi bør fremme bilateral støtte, styrke politisk og strategisk samarbejde og intensivere vore relationer.«

Den første, noget lange erklæring, de udstedte, understreger betydningen af deres relation som en model for en »stormagtsrelation«, som de anser for at være den model, der skal følges i det, der nu er blevet til en multipolær verden. Dokumentet fortsætter også med at understrege betydningen af deres model for relationer, inklusive disses respekt for den enkelte nations særlige udviklingsvej og for doktrinen om ikke-indblanding i den anden nations interne anliggender, som en ny model for interaktioner i en verden, der karakteriseres af konflikt. Dokumentet understreger også det øgede samarbejde inden for atomkraft, så vel som også inden for rumfart, inklusive samarbejde om udforskning af Månen. Det understreger også komplementariteten af de to nationers udviklingsprojekter, i særdeleshed mellem udviklingen af Ruslands fjerne østlige område og Kinas nordøstlige provinser, der grænser op til Rusland, lige så vel som også komplementariteten mellem udviklingen af Ruslands Volgaområde og Yangtze-flodens udviklingszone. Det understreger desuden den betydning, deres relation har for stabiliteten på verdensarenaen.

Hoveddokumentet sætter fokus på finansmarkedernes nye flygtighed, der er blevet forværret af de af nogle lande »ensidigt påtvungne sanktioner«. Det kaster også handsken over for »visse landes« og »visse militære alliancers« forhåbninger om et overherredømme, der truer stabiliteten i verden gennem deres ambition om at opretholde ensidig, militær overlegenhed på bekostning af andre landes evne til at forsvare sig. Det lytter tilbage til den oprindelige hensigt med De Forenede Nationer, nemlig at forhindre krig og etablere et system med international lov, som alle lande nøje bør følge.

Kina og Rusland bekræftede også deres hensigt om at arbejde sammen i FN for at forhindre ulovlige og uautoriserede militære interventioner, der ikke er under FN-mandat. Dokumentet peger på BRIKS-gruppens vigtighed, så vel som også på ASEAN- og ASEAN-plus-grupperingernes funktion for den globale økonomi.

De to udstedte en anden, specifik erklæring, der drejede sig om de globale trusler, som »visse lande« skaber med deres fremstød for at øge verdens militære spændinger. Dokumentet fordømmer den destabiliserende karakter, som planerne om missilforsvar i Europa udgør, så vel som også den planlagte deployering af THAAD-missilsystemet i det asiatiske Stillehavsområde.

En tredje aftale om samarbejde om cyber-sikkerhed blev indgået.

Desuden blev flere end 30 økonomiske aftaler indgået under Putins besøg, især inden for områderne energi, landbrug, transport, rumfart og samarbejde om militærtekniske spørgsmål.

Foto: Den russiske præsident Putin og den kinesiske præsident Xi i Beijing denne weekend. (Foto: Kremlin.ru)

Det russiske parlament udsteder en advarsel mod NATO's militære opbygning

24. juni 2016 – Den russiske Statsduma, det russiske parlaments underhus, vedtog i går et forslag, der advarede NATO om, at dens forstærkninger i Østeuropa risikerer at levere gnisten til en ny Kold Krig, og at den vil tilskynde Moskva og hendes allierede til at anskue området som et mål for gengældelse, rapporterer *Newsweek* i går med reference til TASS. Parlamentsmedlemmer kaldte planer for yderligere NATO-udvidelse for "en farlig tendens, hvis hensigt synes at være, ikke forsvar, men at føre en ny Kold Krig."

"I et scenarie, hvor NATO's lederskab forsøger at retfærdiggøre alliansens eksistens ved at brygge en konfrontation med Rusland sammen, finder medlemmer af Statsdumaen det nødvendigt at forene kræfterne med kolleger i udlandet for at overvinde farlige tendenser, der er i stand til at forårsage en politisk og væbnet konfrontation", lyder erklæringen.

Hvordan nationer vinder: Ikke med NATO, men med NASA!

21. juni 2016 (Leder) – Samtidig med, at Obamaregeringen og NATO er kommet tættere på at fremprovokere militære opgør, der

ikke efterlader overlevende, med Rusland og Kina, så er et skarpt brud med dette opgør opstået i Europa i særdeleshed, og i Japan, og det er på vej i USA.

EIR og LaRouche-bevægelsen har stået i centrum for dette skift, bort fra randen af en ukontrollerbar krig, siden vi for en måned siden lancerede den internationale appel, »Warszawa-topmødet forbereder krig; Tiden er inde til at forlade NATO nu!«, som tusinder af tænksomme mennesker og ledende personer i mange lande har underskrevet; dette har skabt »den fremskudte front«, bag hvilken det politiske skift er i færd med at bryde ud imod det militære opgør med Rusland, som Obama og briterne tydeligvis ønsker skal blive resultatet af dette NATO-topmøde i begyndelsen af juli. Den stadig voksende splittelse, der nu er i Tysklands regeringskoalition, med krav om at stoppe NATO's 50.000 mand stærke øvelser på Ruslands grænser; Den japanske beslutning om at trodse Obama med to Abe-Putin topmøder; de stærke skift over mod økonomisk udvikling og samarbejde i Italien og Frankrig – alt dette udgør et oprør mod Obamas og briternes krigspolitik, der var i færd med at åbne døren på vid gab for en endegyldig katastrofe for menneskeheden.

Dette oprør kan blive til en virkelig revolution for en sand, menneskelig fremtid. For dem, der ønsker at undfly en atomar konfrontation med Rusland og Kina, samt de transatlantiske økonomiers stadigt forværende kollaps, findes alternativet allerede. Og USA – med Obama ude – må bringes til sin egen interesse, hvor det tilslutter sig dette nye paradigme snarere end at detonere en krig, der ikke har nogen overlevende.

Dersom den menneskelige art skal have en lysende fremtid – på den anden side af selve randen af fremprovokeret krig mellem atomare supermagter, hvor vi i øjeblikket befinder os – så vil det blive bestemt af nationer, der har et langsigtet perspektiv med gensidig økonomisk udvikling og udforskning af rummet. Og det vil nu sige Kina og Rusland (samt Indien). Disse to nationer vil i den kommende weekend afholde et økonomisk topmøde, hvor det centrale fokus vil ligge på et

samarbejde om udforskning af rummet: »samarbejde omkring skabelsen af en tung raket og etableringen af interaktion inden for området med rumstationer og langdistance-rumrejser, som vil være til gavn for menneskeheden i sin helhed snarere end blot for de deltagende stater.«

Et amerikanske rumprograms hele ånd udgjorde Amerikas »en håbets bavn« for hele menneskeheden. Det er blevet skåret tilbage i årtier, og menneskers rejser ud i rummet er nu grundlæggende set blevet annulleret under Obama. Men indbydelsen til en storslået genoplivelse af NASA's opdagelsesrejser for hele menneskeheden ligger på bordet. Det er vores opgave at gribe den og virkeliggøre den; og at gøre en ende på det nuværende, globale krigsopgør, før det er for sent.

(se også: »Ingen overlevende«, video fra LaRouchePAC med danske undertekster.)

Med et forsvar for Steinmeier åbner Tyskland op for opposition imod NATO-krig

21. juni 2016 – En øjensynlig splittelse i Tysklands regeringskoalition over NATO's militærøvelser og deployeringer af BMD-systemet, som truer Rusland, kunne muligvis betyde et skifte hos Tysklands befolkning og institutioner, der er i færd med at indse, at NATO's optrapning truer selve Europas overlevelse.

Den tyske leder, der d. 16. juni betegnede NATO's øvelser som "sabelraslen," og "krigshyl" imod Rusland og krævede dem

stoppet, udenrigsminister Frank-Walther Steinmeier, nyder for indeværende den største opbakning af alle tyske politikere, ifølge meningsmålinger. NATO's generalsekretær Jens Stoltenbergs og andres efterfølgende angreb på Steinmeier blev tirsdag kraftigt tilbagevist som "absurde" af den tyske vicekansler Sigmar Gabriel, der rapporteres at skulle rejse til Moskva i næste uge for at mødes med den russiske præsident Putin.

Tidligere chef for NATO's Militærkomité (2002-2005) general Harald Kujat (pensioneret tidligere stabschef for de tyske væbnede styrker) sagde til den tyske NDR radiostation i et interview tirsdag morgen, at han fuldt ud støtter udenrigsminister Steinmeier. General Kujats stillingtagen repræsenterer en dybtgående konsensus blandt tyske militære og strategiske eksperter om, ikke alene, at konflikten med Rusland helt unødvendigt udsprang i Vesten, men også, at en optrapning vil føre til et strategisk, atomart opgør. General Kujat sagde, at, i en kriseperiode som denne, vil militære forholdsregler altid resultere i en optrapning. Han stillede det selvindlysende spørgsmål: "Ønsker man at optrappe spændingerne, eller ønsker man at være med til at reducere spændingerne?" Til at løse de mange konflikter i verden, det være sig i Ukraine, Syrien eller Libyen, "har vi brug for Rusland ... det er et spørgsmål om fornuft, hvilken vej man vælger, og jeg tror, udenrigsministeren [Steinmeier] ønskede at forandre tingene."

Kujat sagde, at kritikken af Steinmeier var "et pavlovsk svar på udenrigsministerens bemærkninger, og komplet absurd. Jeg mener, at de bør lytte omhyggeligt til, hvad han sagde. Han foreslår den rigtige fremgangsmåde."

I Berlin d. 21. juni mødtes den tidligere franske præsident Nicolas Sarkozy med den tyske kansler Angela Merkel, og han advarede dernæst mod den fare, der bærer ved til bålet med øgede spændinger mellem Rusland og den Europæiske Union.

”Vi kan kun løse problemerne mellem Europa og Rusland gennem dialog,” sagde Sarkozy. Han definerede den alvorligste trussel mod Europa som værende terroristgrupperne ISIS og al-Qaeda, der begge bekæmpes af Rusland.

»Tiden er inde til at forlade NATO nu!«

Skriv under og cirkulér vores INTERNATIONALE APPEL!

LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet mobiliserer borgerne i hele Europa imod NATO

22. juni 2016 (Leder) – Samtidig med, at mere fornuftige europæere vågner op til den virkelighed, at amerikansk og europæisk, vanvittig politik har bragt verden til randen af atomkrig, står LaRouchebevægelsen og Schiller Instituttet for et afgørende, strategisk lederskab med den revolution i den politiske orientering, der kræves for at redde menneskeheden fra udslettelse.

Sidste lørdag den 18. juni afholdt LaRouche-bevægelsens og

Schiller Instituttets aktivister, fra Frankrig, Belgien og Holland og til Tyskland, Italien, Danmark og andre lande, den første aktionsdag i hele Europa omkring appellen: **»Warszawa-topmødet forbereder krig; Tiden er inde til at forlade NATO nu!«**

Appellen, der blev udstedt af LaRouche-bevægelsen som et upartisk initiativ, cirkuleres nu også af andre grupper og personer, og slår alarm over den aktuelle nedtælling til atomkrig og opfordrer NATO-medlemslande til omgående at forlade NATO, og

at vores regering uden yderligere udsættelse skaber betingelserne for en ny, global freds- og sikkerhedsarkitektur, baseret på det win-win-samarbejde, som BRIKS har foreslået, et samarbejde, som det er i Europas og USA's egen interesse at deltage i.

Underskriv og cirkulér appellen!

Download (PDF, Unknown)

Den alvorlige respons, der herved er skabt, demonstreres i rapporten fra Frankrig, hvor samarbejdspartnere til LaRouche i partiet Solidarité et Progrès deployerede 70 personer på gaderne i 17 større og mindre byer i hele Frankrig i lørdags. Næsten 2300 personer har underskrevet appellen i Frankrig, og yderligere 250 underskrifter blev indsamlet denne lørdag under disse direkte aktioner for underskriftsindsamling på gaden. De fleste mennesker har rent intuitivt en fornemmelse af, at noget forfærdeligt snart vil ske, og de »lugter«, at NATO stinker. Foreløbig har 1600 underskrivere benyttet muligheden af også at sende et forud forfattet brev til deres valgte medlemmer og senatorer i deres hjemdepartement (der er 5 til 10 valgte repræsentanter per departement), og brevet siger grundlæggende set, »Jeg har underskrevet denne appel, og jeg ønsker at vide, hvor du står.« Det betyder, at mellem 8.000 og

16.000 e-mails er blevet sendt til valgte franske officielle medlemmer (af parlament og kommunalråd), for at fortælle dem, at de bør vælge at træde ud af NATO og dens kampagner for at føre krig.

 Medlemmer af LaRouchePAC's søsterorganisation i Frankrig, Solidarité & Progrés, mobiliserede i Paris, Frankrig.

Mange af underskriverne har returneret e-mails med de svar, de har fået fra deres valgte politikere, og som strækker sig fra »Jeg er gaullist, så jeg er for« til »Jeg er virkelig ikke enig«. Andre, så som tidligere minister for udenrigshandel, Pierre Lellouche, der var chef for det højreorienterede parti Les Républicains' afdeling for udenrigsanliggender, understregede, at hans parti arbejder meget hårdt på at få sanktionerne mod Rusland ophævet.

Mere mobilisering fra Boulogne-Billancourt, Frankrig.

Oversat til hollandsk af Agora Erasmus blev appellen publiceret på den progressive webside De Wereld Morgen, der har 30.000 besøgende hver dag.

I Belgien er blandt underskriverne den socialistiske senator Bert Anciaux; diplomat Jan de Moor; tidligere formand for det belgiske parlament Lode Vanoost; den prominente fredsaktivist Ludo de Brabander (Vrede); samt to forfattere, Mike de Loof og Barbara Y. Flamand. Underskrivere er også Michel Vanhoorne, en læge fra universitetet i Gent, der underskrev i sin egenskab af koordinator for Venstre-miljøforum, samt musiker Hubert Boone.

 Medlemmer af Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet i Düsseldorf, Tyskland, mobiliserede folk imod NATO-aggression og 3. Verdenskrig.

I Holland er den første af flere end 100 hollændere, der har underskrevet appellen, Rein Heijne, direktøren for Erasmus-huset i Rotterdam, der sponsorerer pro-fredsbegebenheder. Heijne kommenterede, »Længe leve Erasmus' intellektuelle arv«.

(Se også: [Schiller Instituttet på Folkemødet på Bornholm](#))

Titelfoto: Schiller Instituttet i Danmark mobiliserer på Folkemødet på Bornholm.

Schiller Instituttet mobiliserer danskerne på Folkemødet på Bornholm: Rejser spørgsmålet om Atomkrig og Udmeldelse af NATO!

18. juni 2016 – Schiller Instituttet i Danmark mobiliserer i disse dage på Folkemødet på Bornholm for at stoppe atomkrig. Folkemødet er en stor politisk begivenhed, hvor alle partier, ministerier, hovedmedier, universiteter, dansk industri, militæret og mange andre institutioner er samlet til 4 dages debatter, diskussioner m.m. Omkring 30-40.000 mennesker fra hele Danmark kommer til dette Folkemøde.

Schiller Instituttet i Danmark deltager med 4 personer. Vi bærer kropsplakater, der siger "Atomkrig? Danmark ud af NATO

nu!" på den ene side og "Win-Win med BRIKS, ikke krig og økonomisk kollaps" på den anden. Vi uddeler vores danske Nyhedsorientering og vores internationale NATO-folder til folk, og vi taler med folk, vi møder på gaden eller ved interventioner!

Der var en begivenhed med den britiske og den polske ambassadør til Danmark, om betydningen af NATO. Vi uddelte vores litteratur ved begivenheden og skabte en hel del opmærksomhed om atomkrig med vores kropsskilte. Debatten var styret på forhånd, og man kunne ikke stille spørgsmål. Den britiske ambassadør gik så langt som til at sige, at Rusland udgjorde et truende imperium, der må stoppes! Vores litteratur blev godt modtaget af publikum, og vi havde mange diskussioner.

En vigtig begivenhed, hvor vi fik mulighed for at intervenere, var ved det Danske Forsvarsakademi. Titlen på deres begivenhed var "Det danske Forsvar i det nye NATO – henimod Topmødet i juli!" Blandt talerne var det danske militærs repræsentant ved NATO, den permanente danske ambassadør til NATO og en militærforsker fra Københavns Universitet. Der var kun ét eneste hovedbudskab, nemlig, at 'Rusland må inddæmnes på grund af sine "aggressive" handlinger, og Kina er ligeledes en problemnation, der skal håndteres. Vi stillede det første spørgsmål og sagde, at NATO bør opløses; at Danmark bør forlade NATO og undgå atomkrig, og at vi i stedet bør samarbejde med Rusland og Kina, samt acceptere en multipolær verden.

Mere rapportering fra Folkemødet: Se <https://www.facebook.com/groups/1634726746777458/?fref=ts>

Vi har nået det springende punkt – Vi må tage lederskab nu!

Hr. LaRouche havde en langt mere fundamental pointe, som han ønskede at fastslå for os i dag, og det er, at, uagtet disse faktorer på kort sigt, så er hele det transatlantiske finansielle system parat til at nedsmelte. Vi ved ikke præcis, hvornår det vil ske, men vi ved, at det er fuldstændig uundgåeligt, og det afgørende spørgsmål er derfor: hvilken slags planer vil der foreligge; hvilke fornuftige spillere her i USA og Europa vil udvikle en strategi for en erstatning af det nuværende system? Det er håbløst bankerot. Der findes ingen måde, hvorpå denne proces kan løses.

Fuld dansk oversættelse af LPAC Fredags-webcast, 17. juni 2016:

Download (PDF, Unknown)

Verden har valget mellem to systemer

21. juni 2016 (Leder) – »Formålet med øvelsen er klar«, sagde den polske præsident Andrzej Duda. »Vi forbereder et angreb.«

USA's befolkning er ubevidst om de to mest betydningsfulde, geopolitiske faktorer på planeten. På den ene side finder vi de igangværende tiltag hen imod en global, generel atomkrig, og på den anden finder vi potentialet til at udløse den største periode med global, økonomisk vækst i menneskehedens historie. Ovenstående udtalelse fra den polske præsident, mht. den nylige, 50.000 mand stærke NATO-øvelse, »Anakonda 16«, der simulerer en invasion af Rusland, er en demonstration af desperationen på Wall Street og i [City of] London, der gør fremstød for at fremprovokere en udslettelseskrig med Rusland og Kina.

Der er en udviklingsvej for en fremtid med menneskelig fremgang – men denne vej fastlægges uden for USA – i takt med, og vores politiske proces fortsat befinder sig i Wall Streets fallerede, monetære systems kvælergreb, samt den pomp, der omgiver dette cirkus for folket og de etablerede medier. I kontrast hertil var det nyligt afsluttede Skt. Petersborg Økonomiske Forum i Rusland, som Obama forsøgte at sabotere, en total succes, der indbragte \$12 mia. store økonomiske aftaler blandt 40 lande, og hvor højtplacerede europæiske ledere, der krævede en afslutning af sanktionerne mod Rusland og krigsprovokationerne, deltog. Den tidligere franske præsident Nicolas Sarkozy udtalte på konferencen:

»Vi har mange andre problemer, og vi har ikke råd til at lide pga. disse kunstigt skabte problemer. Og den stærkeste bør strække hånden frem, for den stærkeste spiller er Rusland, repræsenteret af præsident Putin.«

Det, som en stor del af verden allerede har erkendt, er, at nationens interesse ikke er bygget på militær aggression eller økonomisk krigsførelse, men derimod bygger på fremskaffelsen af en fremtid for ens egen befolkning, inklusive gennem internationalt samarbejde, for at skabe højere levestandard og bedre teknologier således, som nye indsigter i universet kan give os. Af fundamental betydning for denne udviklingsproces er rumprogrammet.

Lyndon LaRouche har peget på rumforskningspioneren Krafft Ehrlicke som den person, der »har skabt selve ideen om et rumprogram«. Ehrlicke var forpligtende engageret over for princippet om fremskridt og fordømte nejsigernes ikke-forandring, og udtalte:

»en filosofi med anti-vækst, der af menneskene forlanger, at de skal leve med mindre af alting, kan sætte os tilbage til Middelalderen, fordi en hund-æder-hund-kamp med sikkerhed vil bryde ud under sådanne omstændigheder ... Livet viser os, at teknologiske fremskridt er vejen ad hvilken. Men, baseret på disse teknologiske fremskridt, må vores art og vores civilisation ligeledes gøre fremskridt. Så kan vi gå videre.«

Rusland, Kina, Indien og andre har erkendt det uundgåelige, elendige resultat af »nul-vækst«-geopolitik og har afvist det og vist, at de er forpligtet over for økonomiske projekter og rumteknologi, der vil fremme menneskehedens fysiske økonomi og lykke. Kra-kanalen i Thailand, den forbedrede Suezkanal i Egypten, udviklingen omkring Mekongfloden, nye jernbanelinjer i Pakistan og Afghanistan og Chabahar-havnen i Iran er blot nogle få af disse. For nylig har Kina inviteret til internationalt samarbejde omkring sin fremtidige rumstation. Vicedirektøren for Kinas bemandede rumprogram, fr. Wu Pung, sagde for nylig til FN's Komite for den fredelige anvendelse af det ydre rum, i forbindelse med aftaler om nye rumstationer:

»Udforskning af rummet er menneskehedens fælles drøm og ønske. Vi er overbevist om, at implementeringen af aftalerne afgjort vil fremme det internationale samarbejde om udforskning af rummet og skabe muligheder for FN's medlemsstater, i særdeleshed udviklingslande, til at deltage i, og drage fordel af, anvendelsen af Kinas rumstation.«

Rusland og Kina har også for nylig annonceret et fuldt ud omfattende samarbejde omkring rummet. Ruslands ambassadør til Kina Andrey Denisov forklarede i et nyligt interview:

»Jeg ville lægge vægt på samarbejde omkring aktivitet i det ydre rum som et hele, snarere end en specifik leverance af et parti varer. Pointen er ikke at levere specifikt udstyr, men at organisere langsigtet, gensidigt fordelagtigt samarbejde mellem alle siderne, der objektivt set har tætte forbindelser ud fra et standpunkt om teknisk og teknologisk kompatibilitet.«

Dette er vejen til fremtiden. Mens USA plages af selvmord, narkotikamisbrug, masseskyderier og økonomisk disintegration, så går et flertal af menneskeheden videre til det næste niveau. London-Wall Street-finanssystemet er dødt. Vi har kun ét valg. Valget mellem krig, terror og økonomisk fortvivlelse på den ene side, kontra, at vi dumper Obama og alt, hvad han står for, og kræver en fremtid, der passer sig for menneskeheden.

Billede: »Anakonda 16«-vejen til Anakonda – NATO's mere og mere virkelige »march mod Moskva«. Truslen om Tredje Verdenskrig har aldrig været større. (www.eur.army.mil/Anakonda)

Vi nærmer os opgørets time

21. juni 2016 (Leder) – En intens række af diplomatiske engagementer er planlagt for de næste to uger, som kunne være bestemmende for, om verden tager en tryk kurs hen imod et Nyt Paradigme for udvikling – som det klarest er blevet fremlagt i præsident Vladimir Putins forslag til »en plan for Stor-Eurasien« på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni, og ligeledes i den kinesiske præsident Xi Jinpings program for 'Ét bælte, én vej' – eller, om verden går i krig, med udslettelse til følge, sådan, som det promoveres

af London og dets skakbrik Obama.

På torsdag afholder Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO) sit årlige topmøde i Tasjkent, Usbekistan. Indien og Pakistan skal indføres som nye medlemmer, og Iran vil få en højere status over observatør nu, da FN's sanktioner er blevet ophævet i kølvandet på P5+1-aftalen. Fra Tasjkent vil den russiske præsident Putin rejse til Kina for et officielt statsbesøg hos præsident Xi. Den russiske vicepremierminister Dmitry Rogozin er allerede i Kina, hvor han forbereder mødet med Kinas vicepremierminister Wang Yang. Man er allerede i gang med at udarbejde aftaler om samarbejde om rumteknologi, om det mulige salg af en \$11 mia. stor andel i Ruslands statslige olieselskab, Rosneft, samt en mulig kinesisk investering i højhastigheds-jernbanelinjen Moskva-Kazan, som sluttelig kommer til at løbe hele vejen til Beijing.

Torsdag den 23. juni vil den længe ventede Brexit-afstemning finde sted i Storbritannien. Den 28. juni træffer de europæiske statsoverhoveder beslutning om, hvorvidt de skal forlænge sanktionerne mod Rusland over Ukraine i yderligere seks måneder. Den franske udenrigsminister gjorde det i mandags klart, at han forventer, at sanktionerne forlænges, men han indikerede, at Frankrig vil gennemtvinge en debat for en tidsramme for sanktionernes reducering og fjernelse. På et eller andet tidspunkt, måske før afstemningen den 28. juni, forventes Normandiet-4-gruppen (Putin, Merkel, Hollande og Poroshenko) at mødes for at forsøge at kickstarte Minsk II-processen, der er gået i stå, og som er et nøglespørgsmål mht. sanktionerne mod Rusland.

NATO's krigsprovokationer imod Rusland forårsager tydeligvis dybe rifter i de europæiske regeringsinstitutioner. Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers skarpe angreb på NATO i søndagens *Bild am Sonntag* er tydeligvis en indikation på sådanne splittelser. Den italienske premierminister Renzi og EU-kommissionens præsident Junckers tilstedeværelse i Skt. Petersborg er en anden.

En mere dybtgående undersøgelse af NATO-forsvarsministrenes møde i Bruxelles i sidste uge, som en forberedelse til NATO-statsoverhovedernes topmøde i Warszawa den 7.-8. juni, demonstrerer det vanvid, der har grebet Alliancen. De deltagende ministre aftalte at tilføje cyberspace som et yderligere militært domæne – i tillæg til luft, land, vand og rummet. Hvad dette rent konkret betyder, er, at et angiveligt cyber-angreb imod et NATO-medlemsland kunne udløse en anråbelse af den fælles forsvarsklausul (artikel V) i NATO's charter, som kunne føre til et militært NATO-angreb på det land, der får skylden for cyber-angrebet. Dette er topmålet af galskab og kan blive en ny, hårfin udløsermekanisme for krig med Rusland og Kina – to lande, der gentagende er blevet beskyldt for at føre cyber-krig imod USA og Europa (sidste uges hackerangreb ind i det Demokratiske Partis database, som det oprindeligt var blevet »bevist« var blevet udført af den russiske stat, fandtes senere at være blevet udført af en hacker uden forbindelse til Rusland).

Som en kommentar til denne række af diplomatiske begivenheder fastslog Lyndon LaRouche den basale pointe: Vi ved endnu ikke, hvad der vil komme ud af disse begivenheder. Vi ved imidlertid, at Putin har sin egen, klare strategi og dagsorden, og han vil handle på det. Alt imens vi ikke specifikt ved, hvad Putin vil gøre, så ved vi, at det vil blive en faktor, der vil forme den globale situation.

Foto: Et amerikansk Air Force B-52 Stratofortress anfører en formation af fly, inklusive polske, tyske og svenske styrker, over Det baltiske Hav, 9. juni 2016. NATO-allierede udfører en række realistiske øvelsesmissioner på Ruslands grænser. (U.S. Air Force photo)

USA: Senator Feinstein og kongresmedlem Tauscher langer ud efter planerne for nye atomvåben

20. juni 2016 – Senator Dianne Feinstein og tidligere kongreskvinde og viceudenrigsminister for våbenkontrol og international sikkerhed, Ellen Tauscher har sammen skrevet en ledende artikel, der blev bragt i *New York Times* d. 18. juni, og hvori de krævede et stop for den planlagte produktion og indsættelse af det nye 'Long-Range Standoff Weapon' (LRSW), en ny generation af kernevåben, der stærkt øger faren for termonuklear krig. Forfatterne advarede:

"Luftvåbnet er bestemt for, til næste år, at accelerere udviklingen af dette nye nukleare krydsermissil. Det vil fremføre et opgraderet W-80 atomspræghoved, og være i stand til at penetrere verdens mest avancerede luftforsvarssystemer ... fremstilling af nye kernevåben som dette kan imidlertid være unødvendigt, kostbart og farligt."

Feinstein og Tauscher citerede tidligere forsvarsminister Bill Perry, som for et år siden advarede om, at deployeringen af LRSW-våbensystemet ville øge risikoen for atomkrig ved at udviske linjen mellem konventionelle våben og kernevåben (LRSW kan bruge både nukleare og konventionelle spræghoveder). De to forfattere af *New York Times*-artiklen forlangte, at forsvarsminister Ashton Carter frembringer en detaljeret offentlig redegørelse for planerne om LRSW, inklusiv, hvorvidt det ville blive betragtet som et potentielt offensivt våben, snarere end en tilføjelse af et element til den amerikanske

atom-afskrækkelse. De citerede estimater fra Føderationen af Atomvidenskabsfolk (FAS) er, at det nye våbensystem vil koste \$30 milliarder:

“På et tidspunkt, hvor Forsvarsministeriet har besluttet at modernisere hvert ‘ben’ af den nukleare triade (strategiske bombefly, interkontinentale ballistiske missiler og ballistiske missiler fra undervandsbåde, -red.), er det uansvarligt at investere \$30 milliarder i et unødvendigt og farligt nyt atomvåben.”

De understregede også, at

“Vi ønsker at eliminere enhver uklarhed om, hvorvidt dette nye missil er et offensivt våben.”

Forfatterne bemærkede, at revurderingen ‘holdningen til atomvåben’ i 2010 (2010 Nuclear Posture Review) opfordrede til en reduktion af det amerikanske atomarsenal og en øget afhængighed af konventionelle systemer, som luftvåbnets ‘Joint Air-to-Surface Standoff Missile’ og flådens Tomahawk-krydsermissil, der ikke indebærer risiko for nuklear optrapning.

Foto: Long Range Stand Off Krydsermissil.

Det er Putin, der bestemmer, hvad der skal ske med 'Planen om Stor-Eurasien'

20. juni 2016 (Leder) – Den russiske præsident Vladimir Putin brugte Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 16.-18. juni som anledning til at fremlægge det eksistentielle spørgsmål, som nu konfronterer menneskeheden: Gå enten med i det, han kalder 'Planen om Stor-Eurasien' for økonomisk udvikling og sikkerhed, eller også, stå over for den umiddelbart overhængende fare for det transatlantiske systems kollaps og en meningsløs global krig, som kunne udvikle sig til en udslettelseskrig.

Under en to timer lang dialog, der blev præsideret af CNN's Fareed Zakaria, med deltagere, annoncerede Putin, at den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) nu vil indlede forhandlinger i denne måned med Kina om fuld integration i 'Ét bælte, én vej'-projektet, og han understregede, at 40 lande søger handelsforbindelser med EAEU, og at Rusland hilser Vesteuropas fulde deltagelse i dette ambitiøse program velkomment.

I den samme dialog talte han åbenhjertigt om USA's og NATO's »blodige kup« i Ukraine, samt indsatsen af nyere dato for at inddæmme Rusland med NATO-styrker.

Putins handlinger, samt det vanvittige, anglo-amerikanske krigsfremstød mod både Rusland og Kina, har udløst et voksende oprør blandt vesteuropæere, der ser krigsfaren mere og mere klart. Ikke alene deltog flere europæiske ledere i Skt. Petersborg-forummet, imod Obamas og Londons udtrykkelige krav. Den tidligere franske præsident, Nicolas Sarkozy krævede en afslutning af sanktionerne mod Rusland og opfordrede Putin,

som, sagde han, befinder sig i en stærkere position, til ensidigt at afslutte de russiske gengældelses-sanktioner mod Europa. Putin responderede positivt til Sarkozys krav, så vel som også til udtalelser, som den italienske premierminister Matteo Renzi kom med, men han advarede om, at Rusland ikke er indstillet på igen at lade sig bedrage.

Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier gav et interview til det meget læste *Bild am Sonntag*, hvor han angreb de netop afsluttede NATO-øvelser langs den russiske grænse for at være en krigsprovokation, og han krævede et stop for de »krigshyl«, der kommer fra NATO. Steinmeiers handlinger har udløst et totalt skænderi mellem grupperinger i den tyske, politiske klasse, lige så vel som, at Sarkozys tale i Skt. Petersborg har udløst en seriøs debat i Frankrig. Steinmeiers intervention er blevet støttet af den ledende militæranalytiker fra CDU, Michael Stürmers nylige angreb på NATO's provokationer, samt af udtalelser i denne uge fra tidligere tyske kansler Gerhard Schröder, der også har fordømt tendensen hen imod et nyt våbenkapløb og en Kold Krig med Rusland.

Alle disse fundamentale skift i det politiske landskab kommer blot få dage før Brexit-afstemningen i Storbritannien den 23. juni, og blot få uger, før topmødet mellem NATO's stats- og regeringsledere finder sted i Warszawa i begyndelsen af juli, hvor NATO's deployeringer ind i De baltiske Stater og Polen efter planen skal ratificeres. *Sunday Telegraph*, en flagskibs-publikation fra Tory-grupperingen i Storbritannien, havde en barsk formuleret lederartikel til fordel for britisk exit af den Europæiske Union. Lederartiklen konstaterede åbenlyst, at EU er død.

Vi er nået til et *punctum saliens*-øjeblik, hvor menneskeheden enten går fremefter med det nye paradigme, som bedst kommer til udtryk i ideen om Verdenslandbroen, eller også styrter den ud i en udslettelseskrig. Der er ingen steder at gemme sig, for menneskehedens fremtid ligger i vægtskålene. Putin har

totalt fod på dette opgør, og man kan forvente, at han vil gøre det, der er uventet, i de kommende dage og uger, for at vinde kampen om menneskehedens fremtid.

Her i USA består den største fare i, at disse voksende kræfter, der klart ser faren for en atomkrig, vil holde sig tilbage fra at bringe Obamas præsidentskab til fald – før han starter en krig. Ledende røster i den Amerikanske Komite for Øst-Vest-aftaler, inklusive dr. Stephen Cohen og Gilbert Doctorow, er noget forsinket ved at indse, at Obama ikke er en person, man »overtaler« til at gøre det rigtige. Han har begået forbrydelser, der klart berettiger til en rigsretssag, inklusive hans afvisning af at arbejde sammen med Rusland for at knuse Islamisk Stat, al-Nusra og andre anglo-saudisk sponsorerede, jihadistiske bander. Hvor mange uskyldige liv er gået tabt, fordi Obama nægtede at samarbejde med Putin og de russiske tjenester – der ved, hvordan man fører en kontra-terrorist-operation?

I takt med, at denne kamp når nye dimensioner i Europa, fortsætter den kinesiske præsident Xi Jinping sin turne i Central- og Østeuropa, hvor han indgår betydningsfulde aftaler med Serbien, der er et afgørende omdrejningspunkt for den Eurasiske Landbro.

Frem for alt andet pålagde Lyndon LaRouche sine kolleger i søndags, nøje at overvåge Putins træk. Han vil tage skridt til flankeoperationer, baseret på hans opfattelse af hele den globale situation. Han stoler ikke på andre, i særdeleshed ikke Obama og briterne. Han vil handle på overraskende måder, som på bedste måde vil reflektere virkeligheden i dette øjeblik med et globalt opgør. Han er, understregede LaRouche, det bedste referencepunkt for handling.

Foto: Den russiske præsident Putin under et møde med lederne af verdens førende nyhedsagenturer, på sidelinjen af det 20. Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg (SPIEF 2016), Rusland, 17. juni 2016. Mikhail Metzel/TASS

Supplerende materiale:

Putin langer ud efter sanktioner, NATO's udvidelsespolitik og driften mod kold krig

20. juni 2016 – Den russiske præsident Vladimir Putin talte i flere timer på den sidste dag af Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum. Han konfronterede direkte realiteterne omkring den nuværende strategiske krise, der bliver smidt efter det nye paradigme, som er under skabelse af Rusland og de andre BRIKS-nationer. I et interview med Fareed Zakaria efter topmødet, vred han sig behændigt ud af udtalelser om, at han støttede Donald Trump, ved at påpege, at han var blevet fejlciteret af journalister såsom Zakaria, der ikke er analytikere, og idet han understregede, at vi "er rede til at arbejde med USA," uanset, hvem der vælges til ny leder. Han påpegede, at "Trump har udtalt, at han er parat til at genoprette det fulde format af russisk-amerikanske relationer ... det hilser vi alle velkommen."

I sin udtalelse på topmødets sidste dag sagde Putin, at USA kunne være til gavn for verden, inklusiv Rusland, så længe USA ikke blander sig i andre landes anliggender:

"Vi behøver [USA]. Men vi har ikke brug for, at de konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve, og hindrer Europa i at opbygge relationer med os."

Putin påpegede, at Obama-administrationen gav sine europæiske partnere besked på at tåle sanktioner mod Rusland, sanktioner, der havde ødelæggende konsekvenser for Europa, men ikke for USA.

Putin sagde, at europæiske erhvervskredse i Frankrig, Tyskland og andre steder har udtrykt villighed til at samarbejde med Rusland, og nu er det op til politikerne "at udvise visdom, forudseenhed og fleksibilitet."

"Vi bærer ikke nag og er rede til at møde vore europæiske partnere på halvvejen," sagde Putin til forummet. Han pegede på, at det ikke var Rusland, der begyndte det nuværende "nedbrud" i relationer mellem Europa og Rusland, forårsaget af sanktionerne. "Alle vore handlinger har været, og forbliver, alene gengældelse."

Putin fortsatte, "Vore seneste møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, at europæisk erhvervsliv er villigt og parat til at samarbejde med vort land. Der er behov for, at politikere møder forretningsfolk på halvvejen, og udviser visdom, forudseenhed og fleksibilitet. Vi har brug for at styrke tilliden i russisk-europæiske relationer og genetablere niveauet af interaktioner.

Putin tog, hvad angår NATO's udvidelsespolitik, ligeledes tyren ved hornene og sagde, at det ikke giver mening: "Sovjetunionen er der ikke mere, Warszawapagten [mellem Sovjetunionen og de østeuropæiske lande] er ophørt med at eksistere, så hvorfor behøver NATO konstant at udbrede sin infrastruktur og bevæge sig mod Ruslands grænser? Nu tager de Montenegro ind. Hvem har truet Montenegro?" spurgte Putin, leende over absurditeten i det.

Han hævdede, at NATO har "en absolut ligegyldig og tankeløs attitude i forhold til vores position på alle områder," og noterede, at det var USA, der ensidigt afsluttede missilforsvars-traktaten, der til at begynde med var underskrevet for at "bringe strategisk balance ind i verden." Putin fortsatte med at berolige verdenssamfundet med, at han ikke ønsker at gå videre til en ny kold krig, som "ingen ønsker". "Uanset, hvor dramatisk tankegangen i udviklingen af internationale relationer måtte se ud udefra, er det ikke en

global konfrontations-tankegang.”

Putin udtalte, at det amerikanske missilskjold i Østeuropa udgør en trussel mod magtbalancen. ”Vi vil perfektionere vores kapacitet for missilangreb for at opretholde balancen, alene på grund af det.”

Putin påpegede, at problemer i verden kun kan håndteres, som det i øjeblikket sker i Syrien. I det tilfælde, sagde han, arbejder nationer i verden, inklusiv Rusland og USA, sammen om at hjælpe med at løse krisen i Syrien. Han konfronterede regimeskifte-politikken, idet han insisterede på, at Syriens integritet må opretholdes som topprioritet. Putin sagde ligeud, at disintegrationen af Syrien ville blive en ”destabiliserende faktor, ikke kun for regionen, men for hele Verden”.

Han udtalte, at fred i Syrien kun kan nås ved en politisk proces: ”Hvis vi ønsker at fremme princippet om demokrati, så lad os gøre det med demokratiske instrumenter,” sagde han til forummet.

Han anførte, at den ukrainske krise blev skabt med overlæg af Obama-administration, for at tilvejebringe en grund til NATO's eksistens, og at det ikke er sådan, at situationer i den internationale arena burde håndteres: ”Efter det Arabiske Forår sneg [USA] sig op til vore grænser. Hvorfor havde de behov for at støtte et kup i Ukraine? Det er sandsynligt, at oppositionen, der er ved magten nu, kunne have opnået det ved demokratiske valg, og vi ville have arbejdet med dem, netop på samme måde, som vi arbejdede med dem, der var ved magten før præsident Janukovitj ... Men nej,” fortsatte Putin, ”de skulle nødvendigvis føre det til et blodigt kup med ofre, skulle absolut forårsage borgerkrig.”

Putin sagde, at den udvikling ”arrede” Ukraines russisk-talende befolkning i det sydøstlige Ukraine og på Krim, og ikke gav Rusland andet alternativ end at tage forholdsregler

”for at beskytte visse grupper af folk.”

Grunden, sagde han, er, at: NATO ”har brug for en fremmed fjende, hvad skulle grunden ellers være til eksistensen af en sådan organisation?” Putin sagde, at hele konflikten blev påtvunget Ukraine ”for at underbygge selve eksistensen af den nordatlantiske alliance.

USA: Senator Feinstein og kongresmedlem Tauscher langer ud efter planerne for nye atomvåben

20. juni 2016 – Senator Dianne Feinstein og tidligere kongreskvinde og viceudenrigsminister for våbenkontrol og international sikkerhed, Ellen Tauscher har sammen skrevet en ledende artikel, der blev bragt i *New York Times* d. 18. juni, og hvori de krævede et stop for den planlagte produktion og indsættelse af det nye ’Long-Range Standoff Weapon’ (LRSW), en ny generation af kernevåben, der stærkt øger faren for termonuklear krig. Forfatterne advarede:

”Luftvåbnet er bestemt for, til næste år, at accelerere udviklingen af dette nye nukleare krydsermissil. Det vil fremføre et opgraderet W-80 atomspræghoved, og være i stand til at penetrere verdens mest avancerede luftforsvarssystemer ... fremstilling af nye kernevåben som dette kan imidlertid være unødvendigt, kostbart og farligt.”

Feinstein og Tauscher citerede tidligere forsvarsminister Bill Perry, som for et år siden advarede om, at deployeringen af LRSW-våbensystemet ville øge risikoen for atomkrig ved at udviske linjen mellem konventionelle våben og kernevåben (LRSW kan bruge både nukleare og konventionelle spræghoveder). De

to forfattere af *New York Times*-artiklen forlangte, at forsvarsminister Ashton Carter frembringer en detaljeret offentlig redegørelse for planerne om LRSW, inklusiv, hvorvidt det ville blive betragtet som et potentielt offensivt våben, snarere end en tilføjelse af et element til den amerikanske atom-afskrækkelse. De citerede estimer fra Føderationen af Atomvidenskabsfolk (FAS) er, at det nye våbensystem vil koste \$30 milliarder:

“På et tidspunkt, hvor Forsvarsministeriet har besluttet at modernisere hvert ‘ben’ af den nukleare triade (strategiske bombefly, interkontinentale ballistiske missiler og ballistiske missiler fra undervandsbåde, -red.), er det uansvarligt at investere \$30 milliarder i et unødvendigt og farligt nyt atomvåben.”

De understregede også, at

“Vi ønsker at eliminere enhver uklarhed om, hvorvidt dette nye missil er et offensivt våben.”

Forfatterne bemærkede, at revurderingen ‘holdningen til atomvåben’ i 2010 (2010 Nuclear Posture Review) opfordrede til en reduktion af det amerikanske atomarsenal og en øget afhængighed af konventionelle systemer, som luftvåbnets ‘Joint Air-to-Surface Standoff Missile’ og flådens Tomahawk-krydsermissil, der ikke indebærer risiko for nuklear optrapning.

Uddrag af Putins tale til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg

Internationale Økonomiske Forum, 17. juni 2016

I øvrigt er de aktuelle, geopolitiske spændinger, til en vis grad, relateret til økonomisk usikkerhed og udtømmning af de gamle kilder til vækst. Der er risiko for, at det vil stige, eller endda blive kunstigt fremprovokeret. Det er i vores fælles interesse at finde en kreativ og konstruktiv vej ud af denne situation.

[Der findes] et enormt og voksende potentiale inden for digitale og industrielle teknologier, robotics, energi, bioteknologi, lægevidenskab og endnu andre områder. Opdagelser inden for disse områder kan føre til sande teknologiske revolutioner og til en eksplosiv vækst i arbejdskraftens produktivitet. Dette sker allerede, og det vil uundgåeligt ske ...

Vi kan faktisk allerede i dag se forsøg på at sikre eller endda monopolisere fordelene ved næste generations teknologier. Dette er, mener jeg, motivet bag skabelsen af afgrænsede områder med opsatte regler som en barriere for at reducere udvekslingen af banebrydende teknologier ...

Man kan kontrollere spredningen af visse teknologier i en vis tid, men i nutidens verden er det nærmest umuligt at holde dem tilbage i et inddæmet område, også selv om det er et stort område. Men denne indsats kunne føre til, at grundforskning,

der nu er åben for den fælles udveksling af viden og information gennem fælles projekter, også indelukkes, hvor der opstilles afspærrende barrierer.

... vi kan kun udvikle os effektivt sammen, ved at opbygge et samarbejde. Vi er overbevist om, at et sådant samarbejde faktisk kan opbygges som en del af et fleksibelt og åbent integrationsmiljø, der opmuntrer til konkurrence inden for videnskabelig forskning og et bredt udvalg af teknologiske løsninger, der gør det muligt for de deltagende lande fuld ud at bruge deres kompetence og deres potentiale ...

Vi er bevidste om de imponerende udsigter i forbindelse med samarbejde mellem EAEU [Eurasisk Økonomisk Union] og andre lande og integrationsforbindelser. Flere end 40 stater og internationale organisationer har udtrykt deres ønske om at etablere en frihandelszone med den Eurasiske Økonomiske Union. Vi og vore partnere mener, at EAEU kan blive et af centrene i et større, fremvoksende integrationsområde ...

Sammen med vore kinesiske kolleger har vi planlagt at påbegynde officielle forhandlinger så tidligt som i juni måned, om skabelsen af et omfattende handelspartnerskab og økonomisk partnerskab i Eurasien, med deltagelse af staterne i den Europæiske Union og Kina. Jeg forventer, at dette vil blive et af de første skridt hen imod skabelsen af et betydeligt, eurasisk partnerskab. Vi vil helt bestemt genoptage diskussionen om dette betydningsfulde projekt på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok i begyndelsen af september ...

Venner, det projekt, jeg netop har omtalt – projektet for det større Eurasien – er selvfølgelig åbent for Europa, og jeg er overbevist om, at et sådant samarbejde kan blive til gensidig fordel. På trods af alle de velkendte problemer i vore relationer, er den Europæiske Union fortsat Ruslands hovedpartner inden for handel og økonomi ...

Jeg forstår også vore europæiske partnere, når de taler om de komplicerede beslutninger for Europa, som blev truffet under forhandlingerne om dannelsen af det transatlantiske partnerskab. Det er indlysende, at Europa har et enormt potentiale, og en satsning på kun én regional forbindelsespartner indsnævrer tydeligvis dets muligheder. Under de omstændigheder er det vanskeligt for Europa at opretholde en balance og bevare et rum for en udbytterig manøvre.

Som de nylige møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, så er europæiske virksomheder villige og rede til at samarbejde med dette land. Politikere bør møde virksomhederne på halvvejen ved at udvise kløgt, samt en vidtskuende fleksibel fremgangsmåde. Vi må atter oprette tillid til de russisk-europæiske relationer og genoprette vores samarbejdsniveau.

Vi husker, hvordan det hele begyndte. Rusland igangsatte ikke det aktuelle sammenbrud, afbrydelse, problemer og sanktioner. Alle vore handlinger har udelukkende været i besvarelse. Men vi bærer ikke nag, som man siger, og vi er rede til at komme vore europæiske partnere i møde på halvvejen. Men dette kan under ingen omstændigheder blive en vej med ensrettet færdsel.

Lad mig gentage, at vi er interesseret i, at europæere går med i projektet for et storslået eurasisk partnerskab. I denne sammenhæng hilser vi den kasakhstaniske præsidents initiativ, med at afholde konsultationer mellem den Eurasiske Økonomiske Union og EU, velkommen. I går diskuterede vi dette spørgsmål ved mødet med præsidenten for den Europæiske Kommission.

Det vil yderligere være muligt at genoptage dialogen mellem eksperter på et teknisk niveau, om en bred vifte af spørgsmål, såsom handel, investering, lovgivning inden for teknik og toldadministration. På denne måde kunne vi skabe fundamentet for yderligere samarbejde og partnerskab ...

Vi anser det naturligvis for vigtigt at fortsætte samarbejdet omkring betydningsfulde forskningsprojekter, såsom ITER-forsøgskraftværket og den frie elektron-røntgenlaser, for blot at nævne nogle få. En fælles indsats vil gøre det muligt for os virkelig at forøge både Europas og Ruslands teknologiske konkurrencedygtighed. Det rækker at sige, at, i 2015 investerede Rusland 1,2 mia. euro i fælles højteknologiske projekter med Europa ...

Et præsidentielt råd for strategisk udvikling og prioritetsprojekter vil blive skabt i den nærmeste fremtid. Deres ydmyge tjener vil stå i spidsen, mens rådspræsidiat vil blive ledet af premierminister Dmitry Medvedev ...

Verden har brug for et så magtfuldt land som USA, og det har vi også, men vi har ikke brug for, at det konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve og forhindrer Europa i at opbygge en relation til os.

FRA SPØRGSMÅL & SVAR:

Jeg ønsker ikke at tro på, at vi er på vej hen imod en ny Kold Krig, og jeg er sikker på, at ingen ønsker dette. Vi gør ganske bestemt ikke. Det er ikke nødvendigt. Hovedtankegangen bag udviklingen af internationale relationer er, at, uanset hvor dramatisk, det kan synes at være, så er det ikke tankegangen bag en global konfrontation. Hvad er problemets rod?

Det skal jeg sige jer. Jeg må bringe jer lidt tilbage i tiden. Efter Sovjetunionens kollaps, havde vi en forventning om generel fremgang og generel tillid. Desværre måtte Rusland konfrontere flere udfordringer, for at tale i moderne vendinger: økonomisk, samfundsmæssig og intern politik. Vi fik udfordringer som separatisme, radikalisme, aggressiv international terror, for det var utvivlsomt al-Qaeda-militante, som vi bekæmpede i Kaukasus, det er en åbenlys

faktor, og det kan der ikke være to meninger om. Men, i stedet for støtte fra vore partnere i vores kamp mod disse problemer, fik vi ulykkeligvis noget andet – støtte til separatisterne..., efterretningsstøtte, finansiel støtte og regeringsstøtte ...

Sovjetunionen eksisterede ikke længere; Warszawa-pagten eksisterede ikke længere. Men af en eller anden grund fortsætter NATO med at udvide sin infrastruktur hen mod Ruslands grænser. Det begyndte længe før i går. Montenegro er ved at blive et NATO-medlem. Hvem truer Montenegro? For vores position bliver totalt ignoreret.

Et andet, lige så vigtigt, eller måske det vigtigste spørgsmål, er den ensidige [fra USA's side] opsigelse af ABM-traktaten. ABM-traktaten blev engang indgået mellem Sovjetunionen og USA af en meget god grund ... Traktaten var udtænkt til at skabe en strategisk balance i verden. Men de droppede imidlertid ensidigt traktaten og sagde venligt, Dette er ikke rettet imod jer. I ønsker at udvikle jeres offensive våben, og vi antager, at det ikke er rettet imod os.

Ved I, hvorfor de sagde sådan? Det er simpelt: der var ingen, der forventede, at Rusland i begyndelsen af 2000, da landet kæmpede med sine interne problemer, var revet itu af interne konflikter, politiske og økonomiske problemer, tortureret af terrorister; at Rusland da ville genopbygge sin forsvarssektor. Der var tydeligvis ingen, der forventede, at vi var i stand til at opretholde vore arsenaler, for slet ikke at tale om at få nye strategiske våben. De tænkte, at de ville opbygge deres missilforsvarsstyrker, mens vore arsenaler skrumpede.

At dette blev gjort under påskud af at bekæmpe den iranske atomtrussel. Hvad er der så blevet af den iranske atomtrussel nu? Der er ikke nogen; men projektet fortsætter. Og sådan er det, skridt for skridt, det ene efter det andet, og så fremdeles.

Så begyndte de at støtte alle mulige former for 'farvede revolutioner', inklusive det såkaldte Arabiske Forår. De støttede det ihærdigt. Hvor mange positive syn hørte vi om, hvad det var, der foregik? Hvad førte det til? Kaos.

Jeg er ikke interesseret i at give nogen skylden. Jeg vil ganske enkelt sige, at, hvis denne politik med ensidige handlinger fortsætter, og hvis skridt i den internationale arena, hvor disse skridt er meget følsomme for det internationale samfund, ikke bliver koordineret, så er sådanne konsekvenser uundgåelige. Og modsat, hvis vi lytter til hinanden og taler ud fra en balance mellem interesser, så vil dette ikke ske. Ja, det er en vanskelig proces, processen med at nå til enighed, men det er den eneste vej til acceptable løsninger ...

Af hvilken årsag, støttede de kuppet i Ukraine? Jeg har ofte talt om dette. Den interne politiske situation dér er kompliceret, og den opposition, der nu sidder ved magten, ville efter al sandsynlighed være kommet til magten på demokratisk vis, gennem valg. Sådan er det. Vi ville have arbejdet sammen med dem, som vi havde gjort det med den regering, der sad ved magten før præsident Janukovitj.

Men nej, de skulle absolut gå frem med et kup, med tab, med udløsning af blodsudgydelser, en borgerkrig, og med at skræmme den russisktalende befolkning i det sydøstlige Ukraine og i Krim. For hvad? Og efter at vi var nødt til, simpelt hen nødt til, at tage forholdsregler for at beskytte visse samfundsgrupper, begyndte de at optrappe situationen, at ophidse til spændinger. Efter min mening, så gøres dette, bl.a., for at retfærdiggøre eksistensen af den Nordatlantiske Blok. De har brug for en ekstern modstander, en ekstern fjende; i modsat fald, hvorfor skulle denne organisation i det hele taget være nødvendig? Der er ingen Warszawa-pagt, ingen Sovjetunion – hvem er det rettet imod?

Hvis vi fortsætter med at handle i overensstemmelse med denne

tankegang, med at optrappe [spændinger] og fordoble indsatsen for at skræmme hinanden, så vil det en dag komme til en kold krig. Vores tankegang er fuldstændig anderledes. Den fokuserer på samarbejde og søgen efter kompromis. [Applaus]. (Udskriftet af Putins tale er ikke komplet.)

Lyndon LaRouche: Intet kan standse krakket – Putins rolle, samt en økonomisk vision efter Hamiltons principper, er afgørende

Det transatlantiske finansielle system vil nedsmelte. Intet kan standse det. Det vides ikke præcis, hvornår krakket kommer, men vi må være forberedt til denne uundgåelige eksplosion. Systemet er uigenkaldeligt ude over et punkt, hvor det kan håndteres eller reformeres. Vi befinder os på randen af et uforudsigeligt krak. Vi må have en ny fremgangsmåde, der må baseres på rationelle kræfter i det transatlantiske område, der kan tage de nødvendige, radikale skridt.

18. juni, 2016 (Leder) – Under en indledende diskussion som forberedelse til LPAC's fredags-webcast, kom Lyndon LaRouche med følgende kommentarer (parafrase):

Det transatlantiske finansielle system vil nedsmelte. Intet kan standse det. Det vides ikke præcis, hvornår krakket kommer, men vi må være forberedt til denne uundgåelige

eksplosion. Systemet er uigenkaldeligt ude over et punkt, hvor det kan håndteres eller reformeres. Vi befinder os på randen af et uforudsigeligt krak. Vi må have en ny fremgangsmåde, der må baseres på rationelle kræfter i det transatlantiske område, der kan tage de nødvendige, radikale skridt.

Putin forstår denne krise, og hans perspektiv, som det reflekteres i hans bemærkninger ved Det Økonomiske Forum i Skt. Petersborg, er uforligneligt. USA og Storbritannien er de mest upålidelige. Det mest risikofyldte væddemål på denne planet udgøres af Obama. Obama vil tabe, punktum. Et helt nyt finanssystem er den eneste mulighed.

Folk, der vil kalde sig intelligente, må indse, at spekulation ikke vil virke. Hele hasardspilssystemet må annulleres. Al hasardspilsgæld må annulleres, og vi må begynde helt forfra – baseret på principper, der er totalt forskellige. Det Britiske [økonomiske] System må bringes til ophør. Det samme er tilfældet med det franske system, efter de Gaulle-perioden. En total, global genopbygning kræves; ingen studehandler. Det amerikansk-europæiske finanssystem er umuligt. Sig »Nej!«. Vi må vende tilbage til et system, der er baseret på fysiske værdier, ikke pengeværdier. Vi må begynde forfra, med Hamiltons økonomiske principper som udgangspunkt.

Foto: Den russiske præsident Vladimir Putin taler til plenarforsamlingen på Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, 17. juni, 2016. Foto: kremlin.ru

Supplerende materiale:

Uddrag af Putins tale til plenarforsamlingen på Skt.

Petersborg Internationale Økonomiske Forum, 17. juni 2016

I øvrigt er de aktuelle, geopolitiske spændinger, til en vis grad, relateret til økonomisk usikkerhed og udtømmning af de gamle kilder til vækst. Der er risiko for, at det vil stige, eller endda blive kunstigt fremprovokeret. Det er i vores fælles interesse at finde en kreativ og konstruktiv vej ud af denne situation.

[Der findes] et enormt og voksende potentiale inden for digitale og industrielle teknologier, robotics, energi, bioteknologi, lægevidenskab og endnu andre områder. Opdagelser inden for disse områder kan føre til sande teknologiske revolutioner og til en eksplosiv vækst i arbejdskraftens produktivitet. Dette sker allerede, og det vil uundgåeligt ske ...

Vi kan faktisk allerede i dag se forsøg på at sikre eller endda monopolisere fordelene ved næste generations teknologier. Dette er, mener jeg, motivet bag skabelsen af afgrænsede områder med opsatte regler som en barriere for at reducere udvekslingen af banebrydende teknologier ...

Man kan kontrollere spredningen af visse teknologier i en vis tid, men i nutidens verden er det nærmest umuligt at holde dem tilbage i et inddæmmet område, også selv om det er et stort område. Men denne indsats kunne føre til, at grundforskning, der nu er åben for den fælles udveksling af viden og information gennem fælles projekter, også indelukkes, hvor der opstilles afspærrende barrierer.

... vi kan kun udvikle os effektivt sammen, ved at opbygge et samarbejde. Vi er overbevist om, at et sådant samarbejde faktisk kan opbygges som en del af et fleksibelt og åbent

integrationsmiljø, der opmuntrer til konkurrence inden for videnskabelig forskning og et bredt udvalg af teknologiske løsninger, der gør det muligt for de deltagende lande fuld ud at bruge deres kompetence og deres potentiale ...

Vi er bevidste om de imponerende udsigter i forbindelse med samarbejde mellem EAEU [Eurasisk Økonomisk Union] og andre lande og integrationsforbindelser. Flere end 40 stater og internationale organisationer har udtrykt deres ønske om at etablere en frihandelszone med den Eurasiske Økonomiske Union. Vi og vore partnere mener, at EAEU kan blive et af centrene i et større, fremvoksende integrationsområde ...

Sammen med vore kinesiske kolleger har vi planlagt at påbegynde officielle forhandlinger så tidligt som i juni måned, om skabelsen af et omfattende handelspartnerskab og økonomisk partnerskab i Eurasien, med deltagelse af staterne i den Europæiske Union og Kina. Jeg forventer, at dette vil blive et af de første skridt hen imod skabelsen af et betydeligt, eurasiske partnerskab. Vi vil helt bestemt genoptage diskussionen om dette betydningsfulde projekt på det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok i begyndelsen af september ...

Venner, det projekt, jeg netop har omtalt – projektet for det større Eurasien – er selvfølgelig åbent for Europa, og jeg er overbevist om, at et sådant samarbejde kan blive til gensidig fordel. På trods af alle de velkendte problemer i vore relationer, er den Europæiske Union fortsat Ruslands hovedpartner inden for handel og økonomi ...

Jeg forstår også vore europæiske partnere, når de taler om de komplicerede beslutninger for Europa, som blev truffet under forhandlingerne om dannelsen af det transatlantiske partnerskab. Det er indlysende, at Europa har et enormt potentiale, og en satsning på kun én regional forbindelsespartner indsnævrer tydeligvis dets muligheder. Under de omstændigheder er det vanskeligt for Europa at

opretholde en balance og bevare et rum for en udbytterig manøvre.

Som de nylige møder med repræsentanter for tyske og franske erhvervskredse har vist, så er europæiske virksomheder villige og rede til at samarbejde med dette land. Politikere bør møde virksomhederne på halvvejen ved at udvise kløgt, samt en vidtskuende fleksibel fremgangsmåde. Vi må atter oprette tillid til de russisk-europæiske relationer og genoprette vores samarbejdsniveau.

Vi husker, hvordan det hele begyndte. Rusland igangsatte ikke det aktuelle sammenbrud, afbrydelse, problemer og sanktioner. Alle vore handlinger har udelukkende været i besvarelse. Men vi bærer ikke nag, som man siger, og vi er rede til at komme vore europæiske partnere i møde på halvvejen. Men dette kan under ingen omstændigheder blive en vej med ensrettet færdsel.

Lad mig gentage, at vi er interesseret i, at europæere går med i projektet for et storslået eurasisk partnerskab. I denne sammenhæng hilser vi den kasakhstanske præsidents initiativ, med at afholde konsultationer mellem den Eurasiske Økonomiske Union og EU, velkommen. I går diskuterede vi dette spørgsmål ved mødet med præsidenten for den Europæiske Kommission.

Det vil yderligere være muligt at genoptage dialogen mellem eksperter på et teknisk niveau, om en bred vifte af spørgsmål, såsom handel, investering, lovgivning inden for teknik og toldadministration. På denne måde kunne vi skabe fundamentet for yderligere samarbejde og partnerskab ...

Vi anser det naturligt for vigtigt at fortsætte samarbejdet omkring betydningsfulde forskningsprojekter, såsom ITER-forsøgskraftværket og den frie elektron-røntgenlaser, for blot at nævne nogle få. En fælles indsats vil gøre det muligt for os virkelig at forøge både Europas og Ruslands teknologiske konkurrencedygtighed. Det rækker at sige, at, i 2015 investerede Rusland 1,2 mia. euro i fælles højteknologiske

projekter med Europa ...

Et præsidentielt råd for strategisk udvikling og prioritetsprojekter vil blive skabt i den nærmeste fremtid. Deres ydmyge tjener vil stå i spidsen, mens rådspræsidiets vil blive ledet af premierminister Dmitry Medvedev ...

Verden har brug for et så magtfuldt land som USA, og det har vi også, men vi har ikke brug for, at det konstant blander sig i vore anliggender, fortæller os, hvordan vi skal leve og forhindrer Europa i at opbygge en relation til os.

FRA SPØRGSMÅL & SVAR:

Jeg ønsker ikke at tro på, at vi er på vej hen imod en ny Kold Krig, og jeg er sikker på, at ingen ønsker dette. Vi gør ganske bestemt ikke. Det er ikke nødvendigt. Hovedtankegangen bag udviklingen af internationale relationer er, at, uanset hvor dramatisk, det kan synes at være, så er det ikke tankegangen bag en global konfrontation. Hvad er problemets rod?

Det skal jeg sige jer. Jeg må bringe jer lidt tilbage i tiden. Efter Sovjetunionens kollaps, havde vi en forventning om generel fremgang og generel tillid. Desværre måtte Rusland konfrontere flere udfordringer, for at tale i moderne vendinger: økonomisk, samfundsmæssig og intern politik. Vi fik udfordringer som separatisme, radikalisme, aggressiv international terror, for det var utvivlsomt al-Qaeda-militante, som vi bekæmpede i Kaukasus, det er en åbenlys faktor, og det kan der ikke være to meninger om. Men, i stedet for støtte fra vore partnere i vores kamp mod disse problemer, fik vi ulykkeligvis noget andet – støtte til separatisterne..., efterretningsstøtte, finansiel støtte og regeringsstøtte ...

Sovjetunionen eksisterede ikke længere; Warszawa-pagten eksisterede ikke længere. Men af en eller anden grund

fortsætter NATO med at udvide sin infrastruktur hen mod Ruslands grænser. Det begyndte længe før i går. Montenegro er ved at blive et NATO-medlem. Hvem truer Montenegro? For vores position bliver totalt ignoreret.

Et andet, lige så vigtigt, eller måske det vigtigste spørgsmål, er den ensidige [fra USA's side] opsigelse af ABM-traktaten. ABM-traktaten blev engang indgået mellem Sovjetunionen og USA af en meget god grund ... Traktaten var udtænkt til at skabe en strategisk balance i verden. Men de droppede imidlertid ensidigt traktaten og sagde venligt, Dette er ikke rettet imod jer. I ønsker at udvikle jeres offensive våben, og vi antager, at det ikke er rettet imod os.

Ved I, hvorfor de sagde sådan? Det er simpelt: der var ingen, der forventede, at Rusland i begyndelsen af 2000, da landet kæmpede med sine interne problemer, var revet itu af interne konflikter, politiske og økonomiske problemer, tortureret af terrorister; at Rusland da ville genopbygge sin forsvarssektor. Der var tydeligvis ingen, der forventede, at vi var i stand til at opretholde vore arsenaler, for slet ikke at tale om at få nye strategiske våben. De tænkte, at de ville opbygge deres missilforsvarsstyrker, mens vore arsenaler skrumpede.

At dette blev gjort under påskud af at bekæmpe den iranske atomtrussel. Hvad er der så blevet af den iranske atomtrussel nu? Der er ikke nogen; men projektet fortsætter. Og sådan er det, skridt for skridt, det ene efter det andet, og så fremdeles.

Så begyndte de at støtte alle mulige former for 'farvede revolutioner', inklusive det såkaldte Arabiske Forår. De støttede det ihærdigt. Hvor mange positive syn hørte vi om, hvad det var, der foregik? Hvad førte det til? Kaos.

Jeg er ikke interesseret i at give nogen skylden. Jeg vil ganske enkelt sige, at, hvis denne politik med ensidige

handlinger fortsætter, og hvis skridt i den internationale arena, hvor disse skridt er meget følsomme for det internationale samfund, ikke bliver koordineret, så er sådanne konsekvenser uundgåelige. Og modsat, hvis vi lytter til hinanden og taler ud fra en balance mellem interesser, så vil dette ikke ske. Ja, det er en vanskelig proces, processen med at nå til enighed, men det er den eneste vej til acceptable løsninger ...

Af hvilken årsag, støttede de kuppet i Ukraine? Jeg har ofte talt om dette. Den interne politiske situation dér er kompliceret, og den opposition, der nu sidder ved magten, ville efter al sandsynlighed være kommet til magten på demokratisk vis, gennem valg. Sådan er det. Vi ville have arbejdet sammen med dem, som vi havde gjort det med den regering, der sad ved magten før præsident Janukovitj.

Men nej, de skulle absolut gå frem med et kup, med tab, med udløsning af blodsudgydelser, en borgerkrig, og med at skræmme den russisktalende befolkning i det sydøstlige Ukraine og i Krim. For hvad? Og efter at vi var nødt til, simpelt hen nødt til, at tage forholdsregler for at beskytte visse samfundsgrupper, begyndte de at optrappe situationen, at ophidse til spændinger. Efter min mening, så gøres dette, bl.a., for at retfærdiggøre eksistensen af den Nordatlantiske Blok. De har brug for en ekstern modstander, en ekstern fjende; i modsat fald, hvorfor skulle denne organisation i det hele taget være nødvendig? Der er ingen Warszawa-pagt, ingen Sovjetunion – hvem er det rettet imod?

Hvis vi fortsætter med at handle i overensstemmelse med denne tankegang, med at optrappe [spændinger] og fordoble indsatsen for at skræmme hinanden, så vil det en dag komme til en kold krig. Vores tankegang er fuldstændig anderledes. Den fokuserer på samarbejde og søger efter kompromis. [Applaus]. (Udskriftet af Putins tale er ikke komplet.)

Putin præsenterer vision for fred og udvikling ved SPIEF

Præsident Vladimir Putin henvendte sig til plenum-sessionen ved Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) (17. juni 2016) med en slagkraftig politisk og økonomisk vision for Eurasiens fremtid, og som konsekvens deraf for Verden, idet den imødegår Obamas aggressive krigsforberedelser. Han fremførte, at de geopolitiske spændinger i virkeligheden drives af den økonomiske krise. Han appellerede stærkt til EU-nationerne om at afslutte det destruktive sanktionsregime, idet han identificerede det faktum, at de er et resultat af Obamas manipulation. Han pegede på de tyske og franske erhvervsledere, som har åbnet op for en genetablering af relationerne med Rusland, og opfordrede politiske ledere til at mødes med dem på halvvejen, for at reetablere tillid mellem EU og Rusland.

Putin sagde, at Verden, og Rusland, behøver et stærkt USA, men ikke et USA, der blander sig og forhindrer Europa i at bygge bånd. Om TTIP sagde han, at Europa ville blive alvorligt begrænset, hvis det blev bundet til et enkelt regionalt tilknytningsforhold. Han gentog adskillige gange, at hans vision for et 'Stor-Eurasien' sammen med specielt Kina, var åbent for alle – og i særdeleshed for EU-nationerne.

Han gennemgik i detaljer sin plan for genopbygning af den russiske økonomi, baseret på fremstillingsvirksomhed, anvendelse af teknologier i industrien, 3 millioner nye jobs i små og mellemstore industrivirksomheder i år 2020, og endnu mere fokus på videnskab og teknologi inden for uddannelserne.

Dette er, hvad Obama kalder sin succesfulde "internationale isolation" af Rusland.

